

Brian Setzer
Mister Rockabilly

Fender Noventa
Tele & Strat met P-90's

Sire A4
Larry Carlton's steelstring

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 367

Gitarist

OKTOBER 2021 | WWW.GITARIST.NL

Gibson's andere
iconische solidbody

60 jaar SG

Nederlandse indie-top
op plaat en video

La Belle Époque

Mark Lettieri's signature

PRS Fiore

test plus interview

Nog meer tests NUX Mighty 20 BT | Boss HM-2W
Line 6 POD Go Wireless | Tech 21 SansAmp Classic

adviesprijs € 7,50
oktober 2021 | www.gitarist.nl

BP 8 710966 777138

Gitarist

31e jaargang nr. 367 - oktober 2021

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofredactieteam: Erk Willemsen (algemeen),

Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Chris Dekker

Eindredactie: Co Koenen

Overige redacteurs: Michiel Roelse

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Verder werkten mee aan dit nummer: Tony Bacon,

Richard Barrett, Dave Burrluck, Trevor Curwen,

Hein van Dongen, Tommy Ebben, Jamie Hunt,

Neville Marten, Grant Moon, Gertjan Smit,

Stuart Williams

Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen

Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland

Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen

Keijser 18 Mediaproducties,

tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse,

gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte

Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse

Distributie voor België: AMP, Brussel

Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden vervoerd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren. ISSN 0928-8007

© 2021 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

- losse nummers € 7,50

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)

- proefabonnement 2 edities € 15,50

- jaarabonnement € 69,90

- tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal

Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magzine.

Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magzine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse

abo@gitarist.nl, 020 675 5308

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Neil Godwin

G EXTRA ONLINE

GITARIST.NL VERNIEUWD!

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.

- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer.

Dit zijn onze mogelijkheden:

MAGZINE.NU - READLY:

Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magzine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones. Bij **Magzine.nu** kost de editie € 3,49. Bij **Readly** kun je alleen een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand alle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

EVERY STORY HAS A BEGINNING. START YOURS WITH
AZ ESSENTIALS

**Your Journey
Starts Here.**

@gyoshi_desu_

AZES31/AZES40

25 inch scale, 250mm fretboard radius, Essentials/Accord pickups,
All Access Neck Joint, Ibanez machineheads w/Split-shaft, Comfort round Steel saddles,
dyna-MIX switching system with Alter Switch, Mono-unit output jack

Ibanez
Ibanezbenelux <https://hoshinoeurope.com/>

SOUND _F HONOR

G5622 ELECTROMATIC® CENTER BLOCK

GRETSCH
GRETSCHGUITARS.COM

De **SG** bestaat 60 jaar, reden voor een uitgebreide feature over die 'andere' solidbody van **Gibson**, die reeds lang geleden uit de schaduw van de **Les Paul** stapte en zijn eigen schare fans heeft. Geheel nieuw is de **PRS Fiore**, de signature van **Mark Lettieri**. We testten de gitaar en spraken met Mark over zijn nieuwe instrument. Voor het album 'La Belle Époque' lieten **Danny van Tiggele** en **Tom van Broshuis** hun nummers zingen door een aantal indie-popmuzikanten. Van Tiggele vertelt over de achtergrond van het project en de **video's** die van vier nummer plus Q&A **exclusief** voor Gitarist zijn geschoten. In de testsectie deze maand twee **Fender** klassiekers met P-90's, een **NUX** oefencombo en **Sire** steelstring voor ongelooflijk scherpe prijzen, een draadloze vloer-POD van **Line 6** en een reissue van het eerste **Tech 21** SansAmp pedaal.

Features

42 60 jaar SG

Interviews

26 Mark Lettieri

50 La Belle Époque - Danny van Tiggele

Tests

22 PRS Fiore

28 Fender Noventa Telecaster & Stratocaster

34 NUX Mighty 20 BT

36 Sire Larry Carlton A4

38 Line 6 POD Go Wireless

40 Boss HM-2W

40 Tech 21 SansAmp Classic

Workshops

56 Niks dan licks

58 Open podium: Fleetwood Mac - Go Your Own Way

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken o.a. EVH, Fender, Harmony, Mark Tremonti, K.K. Downing en Brian May

54 De klassiekers: Gretsch 6122 Chet Atkins Country Gentleman

65 Mijn gitaarwereld: Brian Setzer

Servicedesk

62 Events

64 Abonnementsaanbiedingen

Klassiekers

We komen er maar niet vanaf. Zou Paul Reed Smith dat ooit gedacht hebben toen hij met John Mayer de Silver Sky ontwikkelde? Zo niet, dan toch wel toen ook Mark Lettieri een dubbelcut met geschroefde hals als uitgangspunt voor zijn Fiore koos.

Jongere merken als PRS en Taylor ontkomen er niet aan hun versie van klassieke ontwerpen te maken, al kunnen ze wel vrijer zijn in hun interpretatie dan de merken die deze modellen hebben uitgevonden.

Hetzelfde zie je in de muziek: artiesten die hun eigen muziek uitbrengen, maar daarnaast met een tributeband de nummers van hun helden levend houden. Dat is geen artistieke armoede, maar een bevestiging van de kwaliteit van deze oudere songs. Ze hebben dezelfde status gekregen als een klassiek muziekstuk en nemen hun plaats in als authentieke compositie.

In deze Gitarist komen de klassiekers in verschillende vormen naar voren. Zo hebben we een feature over de Gibson SG en roept de naam La Belle Époque alleen al vervlogen tijden op. Maar ook zien we hoe Fender met de Noventa-serie zijn klassiekers vernieuwt en hoe Boss en Tech 21 klassiekers van eigen hand opnieuw uitbrengen.

Klassiekers, we komen er maar niet vanaf. En laten we eerlijk zijn: dat willen we ook niet.

Steven Faber
steven@gitarist.nl

EVH 5150 Series Deluxe Crossover EVH

EVH's 5150 versterkerserie oversteeg zijn signaturemodelstatus door de eerste keuze te worden voor metalgitaristen. Met de 5150 gitaren wil het merk dat kunstje herhalen: het maken van betrouwbare rockgitaren die niet alleen aantrekkelijk zijn voor fans van Eddie. Deze gitaren vullen daarmee een gat in de EVH-reeks.

Dit is tevens de eerste twin-humbucker superstrat van EVH, voorzien van een killswitch, Floyd Rose en D-Tuna. De montage van de Floyd Rose op de body betekent dat je geen opwaartse bends kunt maken (naar Eddie's voorkeur), maar geeft daardoor aantoonbaar een betere klank. De Wolfgang pickups hebben alnico II magneten, bekend om hun rijke midrange, aangename hoge tonen en zachtere laagweergave - een topkeuze voor vintage rock en blues. (Jonny Scaramanga)

■ Killswitch

Hij werkt snel en soepel, we zouden alleen wensen dat hij oplicht tijdens het gebruik!

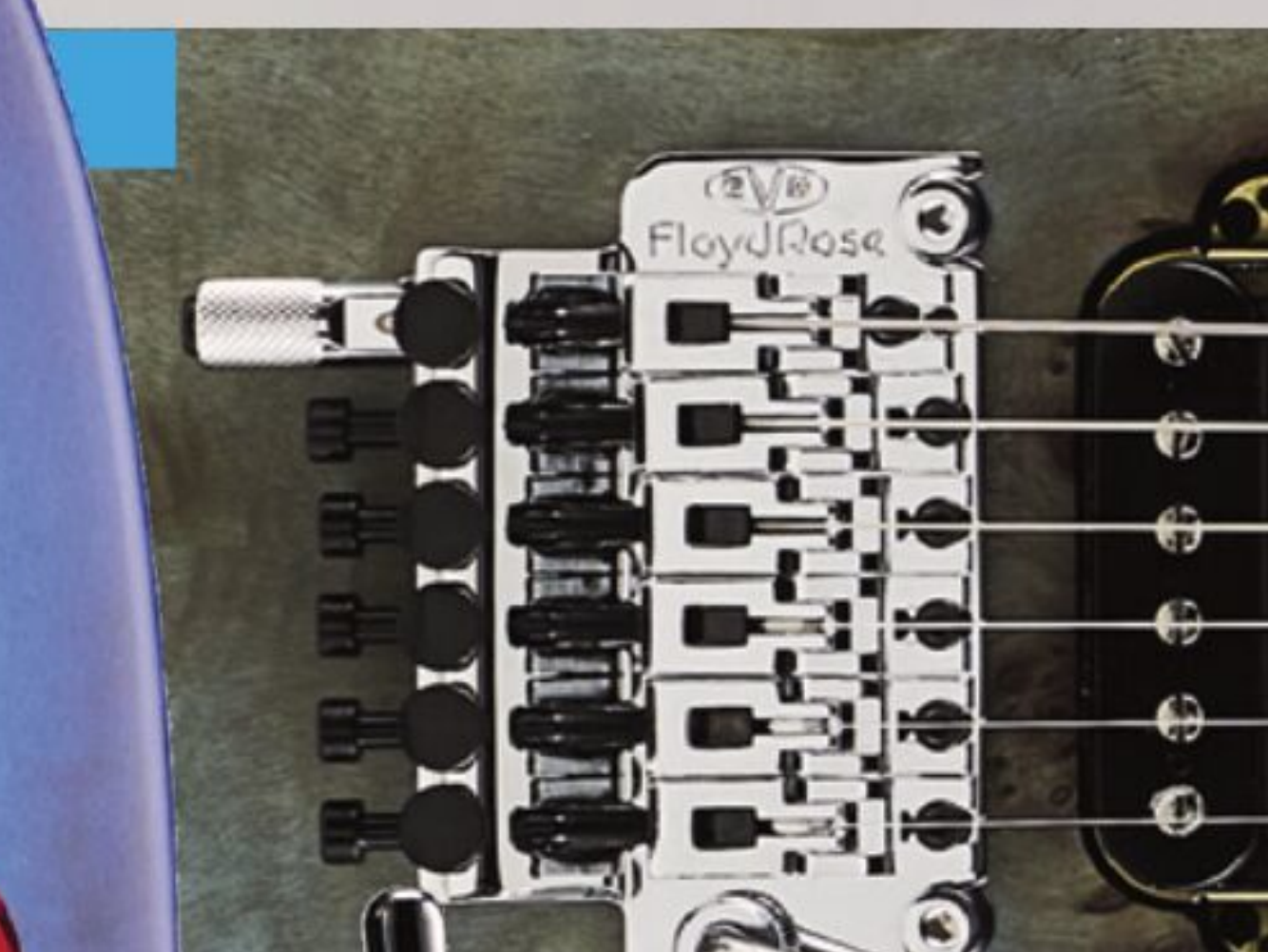
■ Hals

Een superstrat heeft een snelle en stabiele hals nodig, en dat is wat je krijgt met deze met grafiet versterkte constructie van kwartiers gezaagd esdoorn met een compound toetsradius van 12-16 inch. Als je hierop niet kunt shred, ligt het niet aan de gitaar.

■ D-Tuna

Het is verre van nieuw, maar we blijven enthousiast over dit technische snufje waarmee je in één beweging kunt schakelen tussen twee stemmingen op een vergrendelde tremolo.

www.evhgear.com

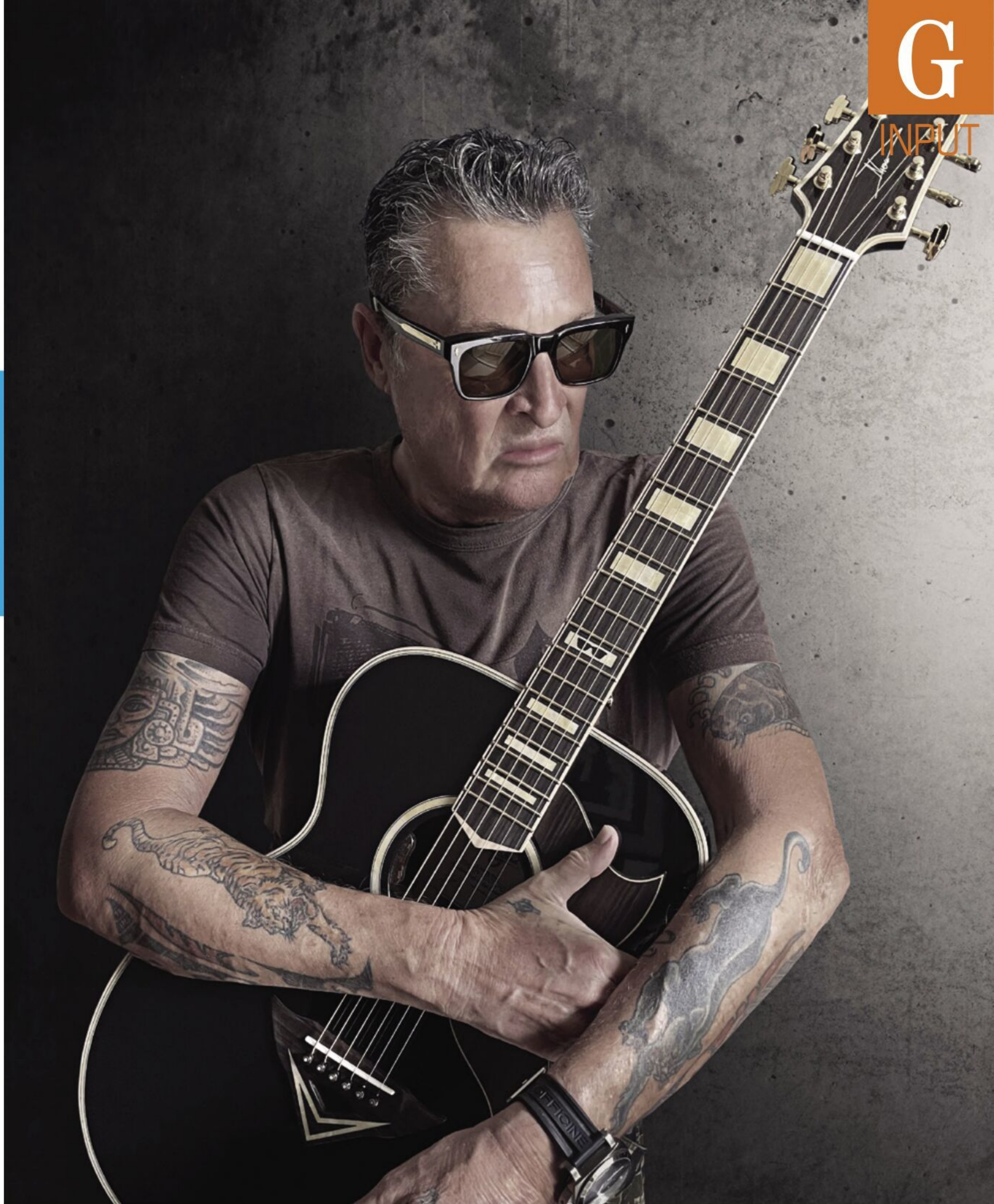

Homestead voor Barry Hay

Barry Hay heeft recentelijk zijn Homestead gitaar in ontvangst kunnen nemen. Hij heeft gekozen voor een zwart Danny Vera signaturemodel, de OM-uitvoering (het model is ook als jumbo verkrijgbaar). Op de toets van de gitaar zijn egale parelmoeren blokken geplaatst, zonder de voor Danny kenmerkende letter 'V'. Als octaafmarkering is bij de 12e fret de voor Barry kenmerkende zonnebril ingelegd - een wens van zijn vrouw Sandra.

Iedereen die een Homestead gitaar bestelt kan deze op onderdelen naar eigen wens aan laten passen.

www.homestead-guitars.com

G TONE MASTER SUPER REVERB

Na de Deluxe Reverb en Twin Reverb brengt Fender nu ook de 4x10 Super Reverb uit in de Tone Master-serie modelingversterkers. Fender doet dit echter op een geheel eigen manier, waarbij de beschikbare rekenkracht van de processor gebruikt wordt voor een natuurgetrouwe simulatie van een specifieke versterker, in dit geval de Super Reverb. Net als het origineel heeft hij vier 10-inch speakers, een tremolo en een reverb. www.fender.com

G RAINBOW CRACKLE

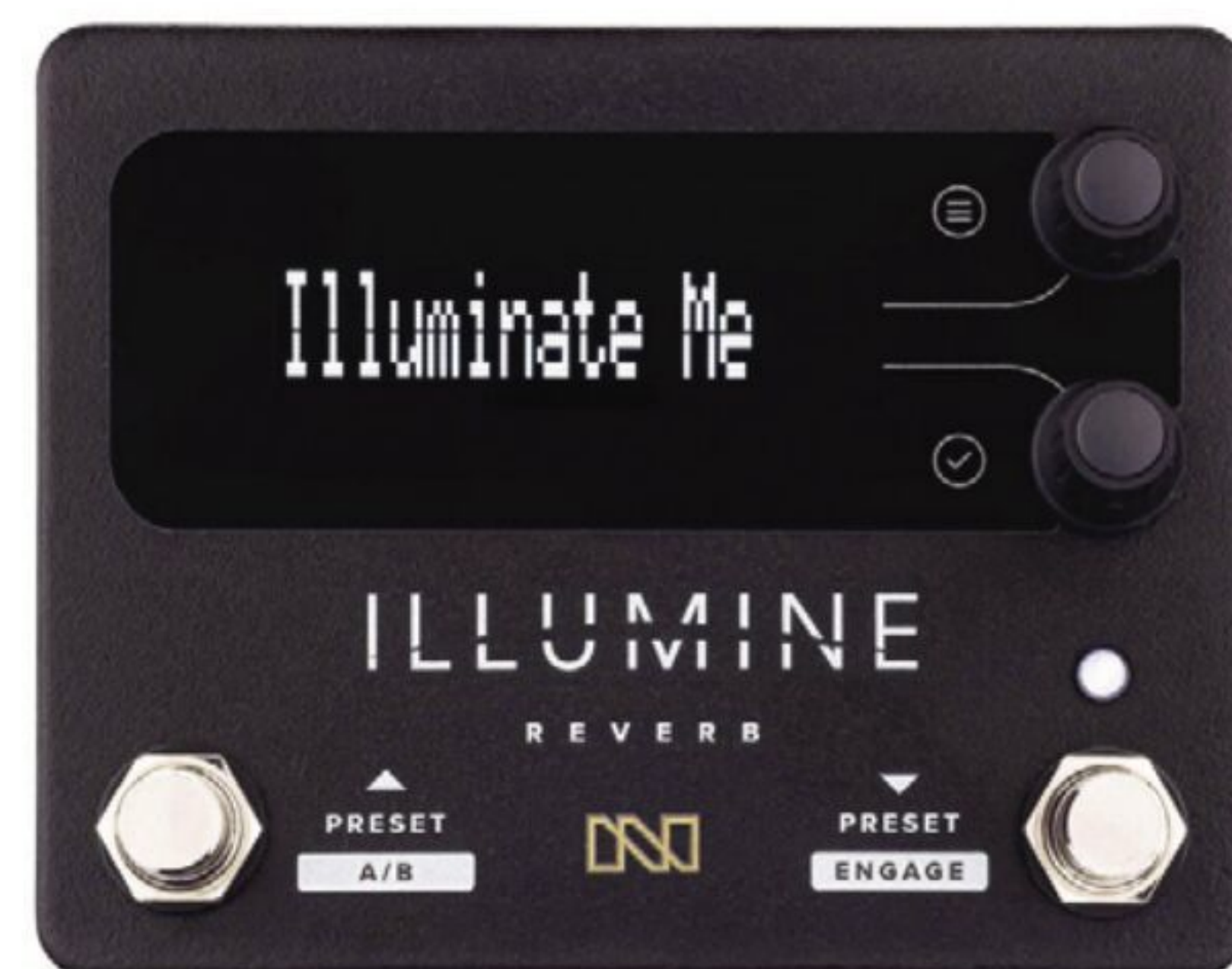
Op de NAMM show van 2020 presenteerde ESP de '87 reissue-serie bestaande uit modellen uit de beginperiode van ESP toen topgitaristen voor het eerst kennismaakten met dit Japanse merk. Nu wordt voor de tweede helft van dit jaar een custom afwerking toegevoegd aan deze modellen.

Vanaf oktober tot het eind van het jaar zijn een aantal reissue-modellen verkrijgbaar in de klassieke ESP Rainbow Crackle-afwerking. We hebben het dan over de Eclipse NT '87, M-1 Custom '87, Mirage Deluxe '87 en de Eclipse '87. www.sound-service.eu

G NIEUWE NEUNABER

Het hightech pedalenmerk uit Californië komt met een nieuwe reverb, de Illumine. Veel opties? Check! Presets? Check! Compact? Check!

De Illumine heeft maar liefst 17 verschillende reverb-algoritmes, van veergalm en plate tot shimmer, bloom en octaves. Daarbij krijg je 50 presets die al ingesteld zijn en nog eens 50 die je zelf kunt instellen. Het pedaal is volledig stereo, heeft een ingang voor expressiepedaal en kan met midi werken. Het analoge signaal blijft ongemoeid voor 'zero latency'. www.neunaber.net

Fellowship 20 jaar!

The Fellowship Of Acoustics bestaat 20 jaar en dat werd op 4 september gevierd met een heus festival in het park behorend bij het prachtige monumentale pand van deze bijzondere gitaarwinkel in Dedemsvaart. Wat begon als een bescheiden winkel in Bergentheim is uitgegroeid tot een grote zaak met een ruim assortiment aan akoestische en elektrische gitaren, versterkers en randapparatuur. Daarbij heeft de focus altijd op handgebouwde kwaliteitsgitaren gelegen met daarbij een ruime collectie aan vintage gitaren waarvan de handel eigenaar Rudi Bults een groot netwerk heeft opgeleverd.

In de ruime parktuin was de sfeer tijdens het verjaardagsfestival al snel goed en ontspannen. Iedereen was blij weer eens bij een muziekevenement te kunnen zijn. Het mooie weer en de goede organisatie droegen bij aan de sfeer, maar vooral de goede line-up met acts als Stephanie Struijk, Blaas of Glory, Jacques Stotzem en Leif de Leeuw. www.tfoa.eu

Harmony komt met Series 6 versterkers

Sinds de Harmony merknaam nieuw leven is ingeblazen, maakt men kwaliteitsgitaren met een vintage styling (zie onze test uit Gitarist 358). Datzelfde zien we terug bij de nieuwe Series 6 versterkers, bestaande uit drie modellen. De H650 is de grootste van de drie, met een 12-inch speaker en 50 watt uit twee 6L6 buizen. Verder vind je regelaars voor tremolo, reverb, EQ en gain (boost). Dezelfde specificaties zien we terug bij de H620, maar deze heeft wel een kleinere kast en levert maximaal 20 watt. De kleinste van de drie is de H605. Deze heeft een 8-inch speaker en levert 5 watt, wat ideaal is voor thuis oefenen en kleine repetities. Op deze versterker ontbreekt de tremolo. Alle modellen zijn voorzien van een power-attenuator, line out en effectloop. www.totalsonic.nl

advertentie

NUXX

REISSUE SERIES

distributie: www.tma-benelux.com

Telecaster voor Dinosaur Jr.-frontman

Na een Jazzmaster met zijn naam erop krijgt J. Mascis nu een Telecaster in de Fender Artist Series. Dit 'toploader'-model (zo genoemd naar de brug waaraan de snaren zijn bevestigd in tegenstelling tot

de gebruikelijke montage waarbij ze door de body worden geleid) is een herschepping van Mascis' favoriete Telecaster uit 1958 die hij midden jaren negentig veel gebruikte. De Tele is afgewerkt in Bottle Rocket

Blue Flake en de elementen zijn gevoicet naar de originele '58 elementen. Door de toploader-brug maken de snaren een minder scherpe hoek, wat voor een soepeler speelgevoel zorgt. www.fender.com

G WAT FRIEDMAN KAN...

...kan ik ook! Zoiets zal Reinhold Bogner gedacht hebben toen hij aan de ontwikkeling van de Ecstasy Mini Amp begon. Want laten we eerlijk zijn: deze transistor minitop lijkt wel erg op de Friedman BE Mini Head. Maar de Ecstasy heeft zijn eigen liefhebbers en waarom zouden die niet zo'n coole mini-amp mogen hebben? Met regelaars voor EQ, presence, gain en volume en een viertal schakelaars heb je aardig wat opties om je geluid te finetunen. Aan de achterkant vind je aansluitingen voor de speakers, effectloop en 24-volt voeding. www.haarguitars.com

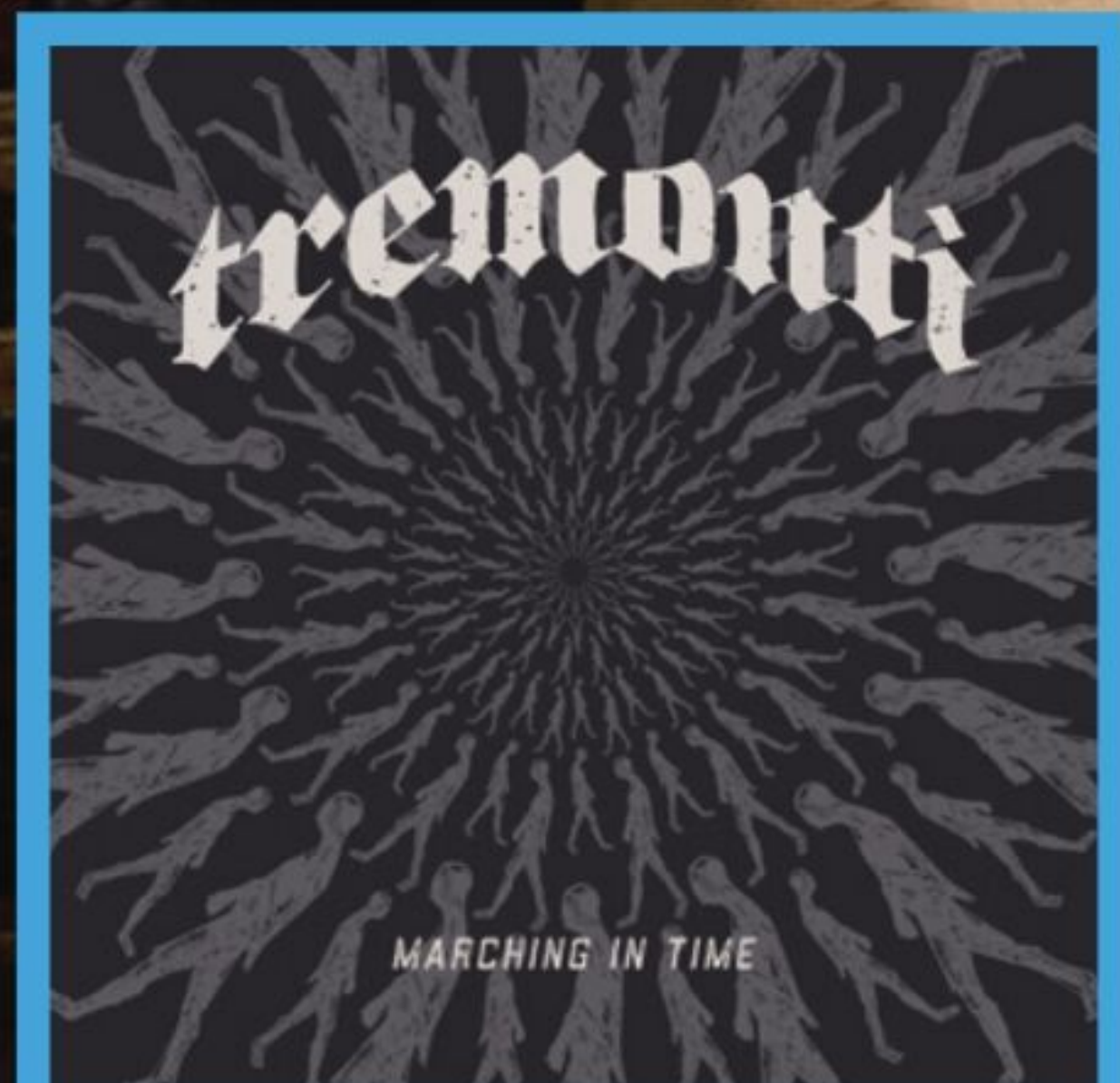
G ORTEGA C ONE

Akoestisch merk Ortega presenteert de C One versterker, een 100-watt combo met twee kanalen. De C One is voorzien van een digitale hall reverb en chorus. Dankzij de effectloop kun je ook externe apparatuur aansluiten. Een van de kanalen kan als zangkanaal gebruikt worden en daarmee is de C One heel geschikt voor solo-optredens. Hij is al voorzien van een *speaker flange* zodat hij eenvoudig op een PA standaard is te plaatsen. De C One is er in lichte essen of donkere notenhouten uitvoering. www.ortegaguitars.com

G STRYMONS PHASER

Het jongste pedaal van Strymon heet Zelzah en is een multidimensionale phaser. Om te beginnen heeft dit pedaal, dat volledig stereo is, een 4- en 6-stage phaser aan boord. Deze zijn afzonderlijk of samen te selecteren en dit laatste zowel in serie als parallel. Maar het multidimensionale slaat niet alleen daarop: aan de 6-stage phaser kan ook een tijddimensie worden toegevoegd, waardoor je feitelijk flanger- en chorusounds kunt instellen. www.strymon.net

Tremonti: melodieën boven alles

Op de albums van zijn eigen band Tremonti combineert Mark Tremonti zware gitaarriffs met de pakkende rockrefreinen waarmee hij Alter Bridge en Creed groot gemaakt heeft. 'Marching In Time' is het vijfde album van zijn eigen band. Tremonti benadrukt de invloed van mede-gitarist Eric Friedman.

Voor deze band schrijf ik alles en helpt Eric me de beste ideeën eruit te filteren en demo's te maken. Hij programmeert de drums en neemt de bas op terwijl ik de teksten afmaak. Als ik hem laat horen wat ik geschreven heb en mijn partijen voorspeel, dubbelt hij ze of voegt hij een partij toe. Meestal vind ik het toffer als hij zijn eigen ding doet, want daar krijgt de muziek meer diepte van."

Versterkershoot-out

"Buiten mijn PRS signaturegitaar heb ik alleen een PRS SE baritongitaar gebruikt die Elvis (*Baskette, producer*) thuis had staan. Eric houdt van McCarty's, David Grissom-modellen en Silver Sky's.

Als we de studio ingaan, stellen we alle versterkers op en doen we een versterkershoot-out. Voor de cleane sounds heb ik een Victory V40 gebruikt. Verder een prototype van de PRS MT15, een MT100 en een Cornford RK100, een van mijn favoriete versterkers.

"Het gekste pedaal dat ik gebruikt heb is een EarthQuaker Devices Transmitter. We hebben een nieuw intro geschreven voor als we openingsnummer *A World Away* live doen en daar gebruik ik dat pedaal voor. Er is nog een pedaal dat ik fantastisch vind, de Hexe The Carrier. In *Now And Forever* hoor je die nadrukkelijk. Als je een synthesizer op het album hoort, is dat meestal Eric met een synthesizer-pedaal."

A World Away begint erg laag. Toch houdt Tremonti vast aan zes snaren: "In een open G#-stemming. Ze zijn heel dik. De laagste is ergens rond de .060. Die van Eric zouden wel eens .070 kunnen zijn."

Geduld

"Zangmelodieën schrijven vind ik leuker dan leadgitaar spelen. Als jonge muzikant irriteerde het me nog wel eens dat mensen me alleen als gitarist zagen. Ik ben een melodieschrijver. Dat is waar ik het hardste aan werk. Begrijp me niet verkeerd, ik heb een enorme passie voor de gitaar, maar songwriting is mijn voornaamste passie.

"Toen ik een jaar of elf was begon ik met gitaarspelen, maar ik ben zo'n tien jaar heel slecht geweest. Daarom heb ik nooit echt muziek van anderen gespeeld. Wel geprobeerd, maar dan stopte ik en ging ik door met schrijven. Daardoor had ik het geduld om zo lang slecht te zijn. En dat werd uiteindelijk opgepoetst tot mijn sound." (Kevin Pasman)

Nieuw album Eric Bibb met o.a. Eric Gales

Fingerpicker en songwriter Eric Bibb maakt live en op zijn albums steeds weer indruk op ons. Op 'Dear America' brengt hij dertien nummers ten gehore die tegelijkertijd een liefdesbrief aan Amerika zijn en een blik op de hoogte- en dieptepunten van zijn geboorteland. Hij wordt begeleid door bassist Ron Carter, drummer Steve Jordan, gitarist Eric Gales en enkele gastzangers. Het is een rijke, rootsy plaat geworden met veel plek voor dynamiek. *Whole World's Got The Blues* leunt op een zwoele backbeat, helder fingerpickingwerk en emotionele singlecoil solo's van Gales. De zangharmonieën en slidegitaar over de stampende groove van *Different Picture* zijn te gek, terwijl de akkoorden op *Tell Yourself* perfect met Erics stem en de licht overstuurde melodieuze gitaarsolo mengen. Bibbs fingerpicking is erg kleurrijk op *Along The Way*, met basnoten en een waterval van hoge noten. Als je van bluesy americana houdt, is er weinig beter dan Bibb. (Jason Sidwell)

Michael Wall

G CLAW BOYS CLAWS LIVE-ENERGIE OP PLAAT

Claw Boys Claw staat bekend om energieke concerten, maar nu die er een tijd nauwelijks waren, moest het Amsterdamse kwartet zijn energie kwijt in de studio. Op 'Kite' hebben ze die bijzonder goed weten te vangen. De garagerock klinkt lekker ongepolijst. Het is altijd weer opvallend hoe stuwend John Camerons gitaarwerk ondanks de zeer beperkte vervorming klinkt. Het in tremolo zwemmende *Giant Moon* vangt de sound die Nick Cave al jaren kwijt lijkt.

Lyndoh Kaneko

G CONCERTEN GABRIEL BIANCO

In het kader van de concertreeks Meesters Op De Gitaar komt de Franse gitarist Gabriel Bianco op 27 november naar Het Concertgebouw in Amsterdam. Hier zal hij onder meer het stuk *Autumn Rhythm* van de Franse componiste Camille Pépin ten gehore brengen, dat gebaseerd is op het gelijknamige schilderij van Jackson Pollock. Verder speelt hij stukken van Antonio José en Augustin Barrios. Er is een optreden om 18:30 en een om 20:45. Kaarten zijn via meestersopdegitaar.nl en concertgebouw.nl verkrijgbaar.

G BILL FRISELL NAAR BENELUX

Langzamerhand komen er weer meer internationale muzikanten naar Nederland voor concerten. Jazzlegende Bill Frisell komt in september en oktober bijvoorbeeld met zijn trio voor een aantal concerten naar Luik, Rotterdam, Tilburg en Utrecht. In 2020 bracht Frisell het album 'Valentine' uit, met Thomas Morgan bas en Rudy Royston drums. Met dat trio komt hij nu de verlate albumreisetour doen.

Tourdata: Trocadero, Luik (B, 24-9); Lanta-renVenster, Rotterdam (6-10); Paradox, Tilburg (9-10); TivoliVredenburg, Utrecht (10-10)

De terugkeer van K.K. Downing

Van eind jaren zestig tot 2010 speelde K.K. Downing bij de Britse metallegende Judas Priest. Even leek het of de inmiddels 69-jarige gitarist definitief met pensioen ging, maar na enkele optredens met onder meer voormalig Priest-leden Tim 'Ripper' Owens (zang) en Les Binks (drums) startte hij zijn eigen band K.K.'s Priest. Debuutalbum 'Sermons Of The Sinner' verschijnt op 1 oktober.

“In die tien jaar verwachtte ik altijd op een gegeven moment weer terug te keren bij Priest”, aldus Downing. “Ze bleven echter bevestigen dat de deur gesloten was. Voor ik dit ging doen, heb ik nagevraagd of dat zeker was en dat was het. Dus moest ik zelf aan de slag.”

Downing weet nog precies wanneer hij is begonnen met componeren voor 'Sermons Of The Sinner': “Kerst 2019. We hadden net een optreden gedaan in november 2019. Kerst is voor mij best saai. Ik heb geen vrouw en kinderen en mijn familie is heel klein, dus heb ik mezelf opgesloten om te kijken of ik wat nummers in elkaar kon zetten.”

Vertrouwd

Bijna alle slaggitaartjes zijn bij Downing en medegitarist A.J. Mills thuis opgenomen om vervolgens onder leiding van bassist Tony Newton in de studio te reampen. “Ik had mijn auto volgeladen”, zegt Downing. “Een Marshall 9100, een JMP-1, mijn oude vertrouwde Line 6 POD XT Pro, mijn Rangemaster, allemaal spullen die ik vroeger ook gebruikte. Maar Tony had ook veel moois staan. Ik kan de boel vrij snel tweakken. Als ik niet snel de sound krijg die ik wil hebben, probeer ik wat anders.”

In de video's van K.K.'s Priest is Downing te zien met zijn custom KxK gitaar. Ook op het album is die veel te horen:

“Ze zijn van tourkwaliteit en doen alles wat ik wil doen. Voor sommige sounds heb ik een Strat gebruikt, een oude ESP, een oude Flying V en dan mixen en matchen. Het is een kwestie van een toon indraaien en mijn oren gebruiken.”

Echt

Enkele gitaarsolo's die Downing voor de demo's improviseerde, zijn uiteindelijk ook op het album terechtgekomen: “Veel is spontaan gebeurd. Er was een solostuk, dus ik speelde maar wat op de demo's om het gat op te vullen. Uiteindelijk heb ik daar veel van gebruikt. Ik speelde die dingen van het begin tot het einde. En als je dat na probeert te spelen, speel je dat stukje voor stukje en mist er wat. De sound kon soms misschien beter, sommige stukken konden misschien iets beter gespeeld worden, maar dat maakt niet uit, want het is echt.” (Kevin Pasman)

Op Gitarist.nl lees je de rest van ons interview met K.K. Downing, met onder meer zijn ervaring met toonladders en adviezen voor jonge muzikanten.

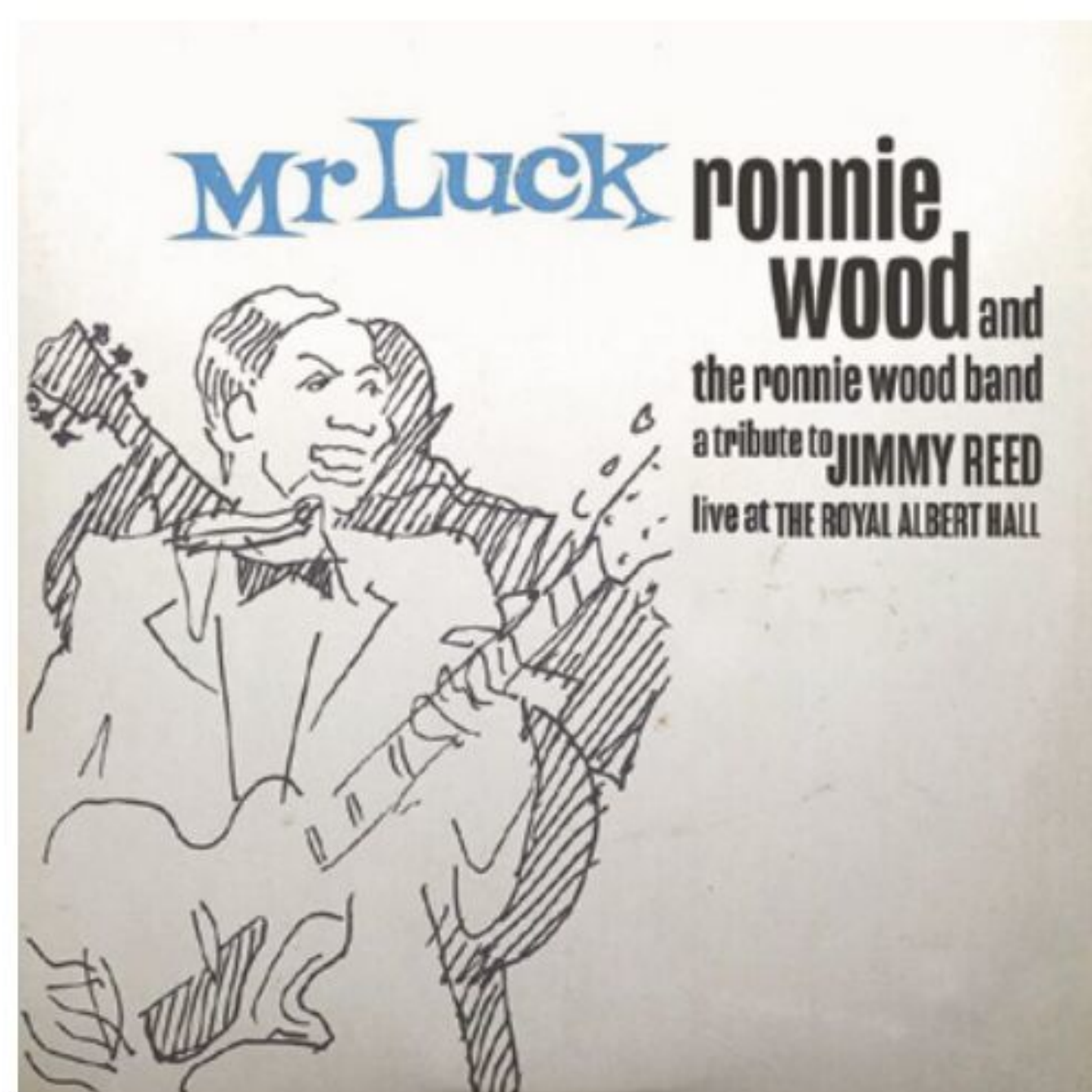
Fris debuutalbum Queen's Pleasure

In tegenstelling tot veel andere Nederlandse bands die zo Brits mogelijk proberen te klinken, klinkt het op Queen's Pleasures debuutalbum 'Words To Live By, Suits To Die In' niet als een slap aftreksel van hun invloeden. De frisse poprock van het jonge Amsterdamse viertal bevat elementen van bands als Arctic Monkeys en Oasis, alsmede een scheut postpunk, maar leunt nergens te veel naar zijn invloeden toe. De variatie is groot. Het melancholieke titelnummer wordt met even veel over-

tuiging gebracht als de dreigende opener *Niels* of het vlotte *Sitter*. Het album staat vol pakkende melodieën en karakteristieke gitaarsounds. Producer Edd Hartwell, die in het verleden met onder meer Jeff Beck, Ed Sheeran en The Kooks werkte, heeft hoorbaar veel aandacht besteed aan het gitaarwerk van Teun Putker, die meestal precies op de goede plek in de mix staat. Bewonderenswaardig hoe zijn gitaarwerk behendig met de stijlwisselingen mee beweegt.

G RONNIE WOODS EERBETOON AAN JIMMY REED

Met nummers als *Baby What You Want Me To Do* en *Big Boss Man* was Jimmy Reed een van de belangrijkste songwriters in de bluesgeschiedenis en een grote invloed op Rolling Stones-gitarist Ronnie Wood. In 2013 eerde Wood de bluesman met een set die uit zijn nummers bestond, met gasten als Mick Hucknall en zijn voorganger in de Stones, Mick Taylor. Inmiddels is het album op cd en vinyl en digitaal verschenen en kan iedereen het optreden ervaren.

G BERNIE MARSDEN EERT DRIE BLUESKONINGEN

'Kings' is het eerste in een reeks albums waarop voormalig Whitesnake-gitarist Bernie Marsden zijn voorbeelden eert. Klassieke nummers van Freddie, Albert en BB King, zoals *Help The Poor* en *Don't You Lie To Me*, rollen moeiteloos uit Marsdens vingers. Hij sluit af met twee zelfgeschreven nummers: het door Freddie King geïnspireerde *Runaway* en het lekker smerige *Uptown Train*. Deze nummers alleen al bewijzen dat Marsden een van de beste Britse bluesmannen is. (David Mead)

electric
SAVAREZ

KINGS
OF NYLON
DO
ELECTRIC

FOCUS
SAVAREZ
electric

MADE FROM NEW, INNOVATIVE, STAINLESS-STEEL ALLOY, WRAPPED AROUND A HEXAGONAL CORE, THE FOCUS STRINGS OFFER A DIFFERENT FEEL AND SENSATION, A PERFECT BALANCE BETWEEN CRISP HIGHS AND TIGHT LOWS, EXCELLENT DYNAMICS, SUPER-BRIGHT TONE, AND MORE PRECISE SOUND.

AVAILABLE IN 8 DIFFERENT GAUGES

MADE IN FRANCE

HTD
HIGH TECH DISTRIBUTION

Gus G: nieuwe elementen én nieuw album

Blackfire Pickups, het bedrijf van Griekse gitaarvirtuoso's Gus G, biedt vanaf nu twee elementensets aan: de keramische passieve Immortals en de actieve Alnico 5 Proteus, die ook passief aangesloten kan worden.

"Het bedrijf is uit noodzaak geboren", vertelt Gus. "Natuurlijk wilde ik verder met de actieve elementen waar ik bekend om sta, maar ik wilde ook een passieve set aanbieden. Signaturepickups kunnen wat beperkend zijn als je meer sounds wilt dan ze bieden. Je zit dan vast aan één model, dus besloot ik ervoor te gaan. Beide sets zijn in de eerste plaats gemaakt voor hardrock en metal, maar ze bieden een heel andere toon."

Wie de elementen wil horen, kan dat onder meer op Gus G's vijfde soloalbum 'Quantum Leap', zijn eerste volledig instru-

mentale soloalbum in twintig jaar. Hoewel er hier en daar wat stevigere metalmomenten zijn, doet 'Quantum Leap' vooral denken aan de gitaarhelden van eind jaren tachtig en begin jaren negentig, waarbij composities die een verhaal vertellen en mooie melodieën een hoofdrol spelen. In melodisch opzicht is vooral de invloed van Joe Satriani duidelijk hoorbaar.

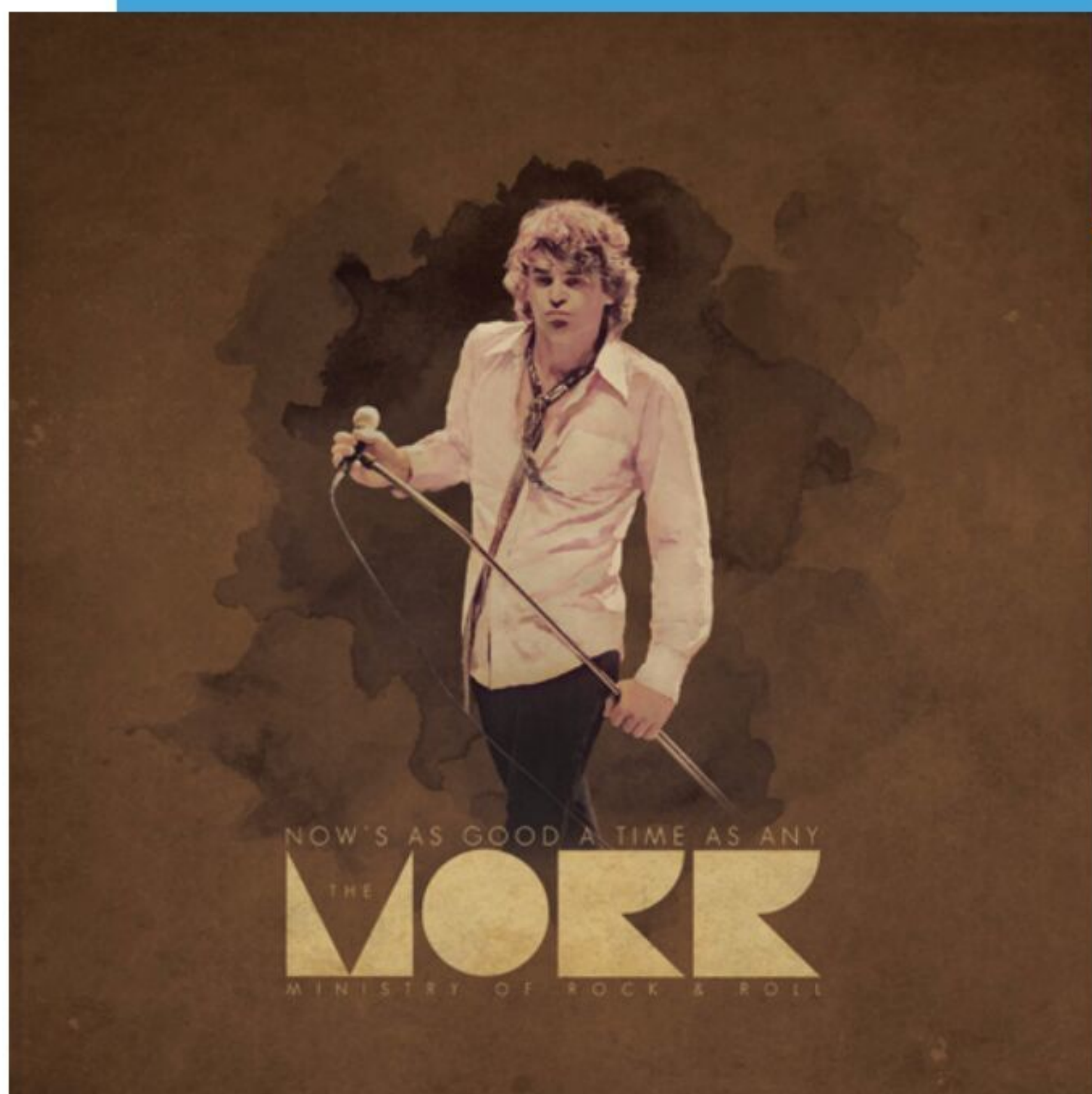
Verder is het opvallend dat de nummers op 'Quantum Leap' duidelijk voor een instrumentaal album geschreven zijn. De composities verschillen wezenlijk van de nummers die de Griek voor Firewind schrijft en zouden waarschijnlijk geen ruimte bieden voor zanglijnen. Op *Force Majeure* brengen Gus en Vinnie Moore het beste in elkaar naar boven. (Amit Sharma/ Kevin Pasman)

Soulvol rockdebuut The MORR

Vandenberg's MoonKings was voor velen de kennismaking met de stem van Jan Hoving. Nu de MoonKings niet meer actief is, is Hoving met de ritmesectie (bassist Sem Christoffel en drummer Mart Nijen Es) en gitarist Carlo Gentenaar (zijn voormalige bandmaat in Stonefly) The MORR begonnen, wat voor Ministry Of Rock 'n' Roll staat. Debuutalbum 'Now's As Good A Time As Any' is wat

minder uitbundig dan MoonKings, wat voor een belangrijk deel door Gentenaars subtielere gitaarsound komt. Hierdoor krijgt de bluesrock van The MORR een prominent en zeer smaakvol soulrandje, wat Hovings stem ten goede komt. Ook met meer rootsy klanken (*Jane*) kan de band uitstekend overweg. Wie Whitesnake te veel hardrock geworden vindt, moet The MORR eens proberen.

Eerste album Iron Maiden in zes jaar

Iron Maidens 'Senjutsu' was naar verluidt voor de coronacrisis al af, maar is nu eindelijk verschenen. Wederom een dubbelalbum, al had de tweede schijf best wat ingekort kunnen worden zodat 'Senjutsu' - nu 82 minuten - op één cd past. Vooral op de eerste schijf komen de Britten sterk en bij vlagen verrassend voor de dag. Het titelnummer is dreigend, maar zonder de

bombast die je van een Maiden-opener verwacht. *Writing On The Wall* bevat een uitgesponnen, sfeervol akoestisch intro en een uitzonderlijk lange gitaarsolo van Adrian Smith. Wie Smith, Dave Murray en Janick Gers wil horen soleren moet *The Parchment* beluisteren. Het middenstuk is feitelijk een lange vamp waarover de drie zich naar hartenlust mogen uitsloven.

ARCHITECT OF SOUND

JM-II

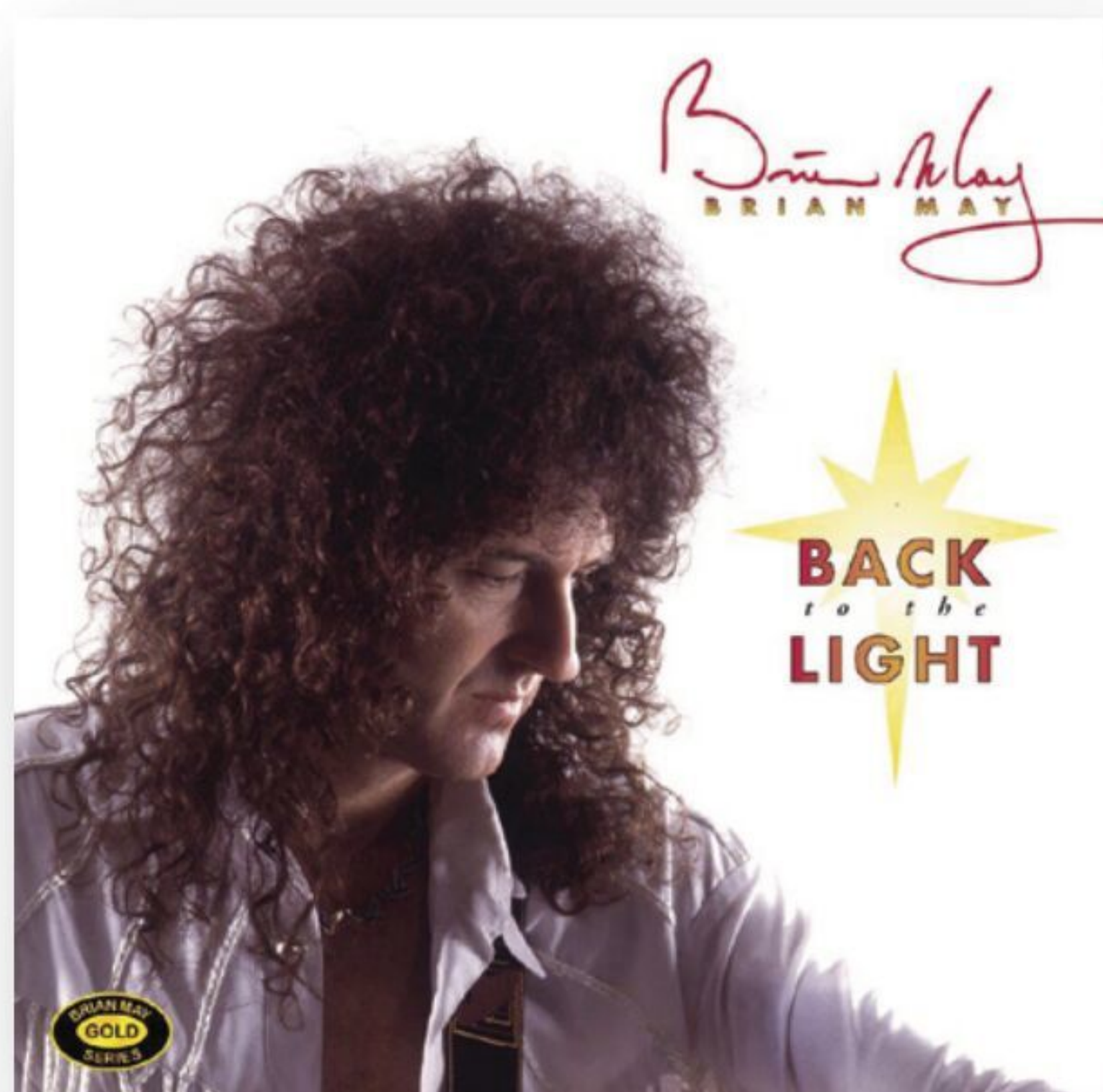
JOSH MIDDLETON

SIGNATURE SERIES

Josh Middleton of Sylosis and Architects is quickly becoming one of the world's most respected guitarists, with technical precision that rivals the best. His new LTD Signature Series JM-II offers all he needs to achieve his ultimate guitar tone, like a bolt-on roasted maple neck, stainless steel frets, a recessed Gotoh TOM bridge, and a set of Fishman Fluence Modern Humbucker pickups with multiple voicings. Get the LTD JM-II at your authorized ESP dealer or visit ESPguitars.com for more information.

ESPGUITARS.COM
SOUND-SERVICE.EU

Queen komt in de zomer van 2022 naar de Benelux. Van May's soloalbum 'Back To The Light' verscheen onlangs een geremasterde reissue. We spraken hem over de periode waarin het album uitkwam.

Reissue Brian May's 'Back To The Light'

1991 zou een rampjaar worden voor de gitarist die op zijn befaamde Red Special de wereld betoverde met zijn vlamme spel en hits zoals *We Will Rock You*, *Who Wants To Live Forever*, *I Want It All* en *Tie Your Mother Down*. Zowel Freddie Mercury als zijn vader overleden. Twee jaar daarvoor was ook het huwelijk met zijn jeugdliefde op de klippen gelopen. Wat restte was een handvol liedjes die uiteindelijk het therapeutische 'Back To The Light' (1992) opleverde.

In 2020 was Queen de bestverdienende muziekact ter wereld. Mede door de film 'Bohemian Rhapsody' zingen de jongeren van nu de wereldhits van de band op social media mee. En dan is er ook nog het livesucces met zanger Adam Lambert, die van Queen weer een stadionact maakte.

"Voor ik 'Back To The Light' maakte, was er opeens niets meer", aldus May. "Ik wilde flink zijn en de wereld laten zien dat ik het ook in mijn eentje kon, maar ik had geen enkel perspectief. Ik ben een goede gitarist, maar een middelmatige zanger die altijd zijn songs schreef voor de beste zanger van de wereld. Het idee dat ik een carrière als leadzanger kon hebben met mijn eigen band was achteraf een misvatting. In de studio kom ik er wel mee weg, maar live was het niet te doen. Ik zong mijn keel volledig kapot.

"Ik heb altijd de enorme drang gehad om liedjes te schrijven. Freddie was er een meester in en ik werd gaandeweg steeds beter. Toen ik de songs voor 'Back To The Light' schreef, was ik verscheurd.

Opeens was ik in een positie waarin ik wel naar mijzelf móest kijken. Wat had ik gedaan in mijn leven en hoe zag de toekomst eruit? Uiteindelijk kwam ik erachter dat ik altijd op zoek ben naar de volgende fase in mijn leven. Die drang had ik al toen ik jong was en samen met mijn vader de gitaar maakte waarop ik nog altijd speel. Gemaakt met alleen maar handgereedschap. Dat was een staaltje van doorzettingsvermogen van ons beiden." (Jean-Paul Heck)

De reissue van 'Back To The Light' is verschenen als cd, 2cd, lp en lp+2cd en ook digitaal te beluisteren. Queen komt op 1 en 2 juli 2022 naar de Ziggo Dome in Amsterdam en 15 juli naar het Antwerpse Sportpaleis.

ARCHON

© 2021 PRS Guitars / Photo by Marc Quigley

HIGH-GAIN HERO

The PRS Archon is an assertive two-channel amplifier with versatile lead and remarkable clean channels. Powered by two 6CA7 power tubes, this amp is smooth up top with tight low end. Featuring excellent tone sculpting front panel controls, the Archon has everything you need to dial in your signature sound. Command your tone with the PRS Archon 50.

PRS PAUL REED SMITH
GUITARS

'De bijbel voor de popmuzikant'

Koop het boek in de boekhandel, bij Bol.com of bestel het op www.muzikantengids.nl

* = aftrekbaar voor de belasting! 😊

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

HOLDSWORTH

Van alle gitaristen die ik heb geïnterviewd, was Allan Holdsworth verreweg het meest kritisch op zijn eigen spel. Hij vond het echt helemaal niks. En zo zag ik de Britse legato-legende voor een optreden in Zoetermeer voor 250 man trillen als een rietje, als een kind op een schoolavond, voor het eerst voor publiek.

In de gitaarwereld was en is er niemand als Holdsworth. Hij wilde helemaal niet gitaarspelen, maar een saxofoon was te duur. Hij kreeg les van zijn vader, een pianist. Toen hij eenmaal niet meer onder de gitaar uit kon, besloot hij alles anders aan te pakken dan de gitaristen die hij kende. Hij vond zijn eigen muziektheorie uit en zijn eigen manier van spelen. Speelt iedereen toonladders met drie tonen per snaar, dan deed hij er vier. Legato, inderdaad, maar alleen hammer-ons; aan pull-offs had hij een hekel omdat hij dat geluid op dat van een kat vond lijken. Een andere regel was ooit dat hij nooit meer dan drie noten in dezelfde richting wilde spelen, want dat was te gemakzuchtig. Van licks hield hij niet. Sterker nog, als hij zichzelf een bepaalde frase een aantal keer hoorde herhalen, wilde hij die nooit meer spelen.

De tragiek van Holdsworth is dat hij, zoals dat heet, zijn leven lang een veelbelovende toekomst achter de rug had. Voor gitaristen was hij altijd een fenomeen. Maar van wereldwijde bewondering van de gitaarpopulatie kan de schoorsteen niet roken. Als je er niet in slaagt ook 'normale' mensen voor je muziek te interesseren, zal geld altijd een probleem zijn. En Holdsworth deed niets om zijn muziek aantrekkelijker te maken. Eerder werd zijn werk naarmate hij ouder werd steeds abstracter, met lange reeksen vage akkoorden achter elkaar, in totaal onvoorspelbare ritmes. Mensen die het weten kunnen, zeggen dat we het liefst muziek horen die we herkennen, die past binnen ons referentiekader. Zo lang er af en toe maar een bordje staat dat ons vertelt waar de weg naartoe gaat of vandaan komt, willen we best het onbekende ontdekken. Maar we willen niet in een zwart gat vallen. Holdsworth wist dat, maar hij wilde en kon niet anders. Luister desondanks naar hem. Hij verdient het.

Michiel Roelse

TALKBOX

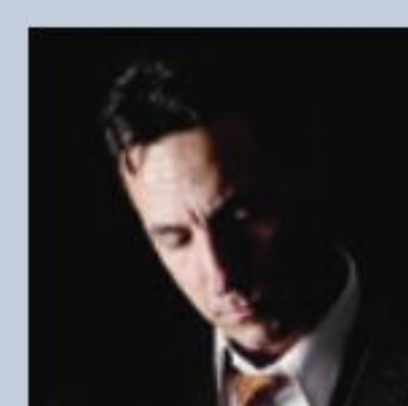
Vaste brug of tremolo?

Hans Anderson

Jérôme Hol, gitarist

"Zwevende tremolo! Omdat de tremolo een belangrijk onderdeel is van de Strat-sound waar ik zo van hou. Ook als je het pookje niet gebruikt. Het blok, dat door de body gaat, heeft invloed op het geluid en geeft de typische twang. 'Pisbakkenstaal' vind ik hiervoor het mooiste. Dat zit in Fenders van vóór de jaren zeventig. De whammy-bar gebruiken is natuurlijk ook heel leuk: *dive bombs*, vibrato op akkoorden, improviseren met het pookje aan je pink... Een nadeel van een zwevende tremolo is dat hij niet op stemming blijft als er een snaar breekt, maar dat neem ik dan maar op de koop toe!"

Michiel Roelse, redacteur

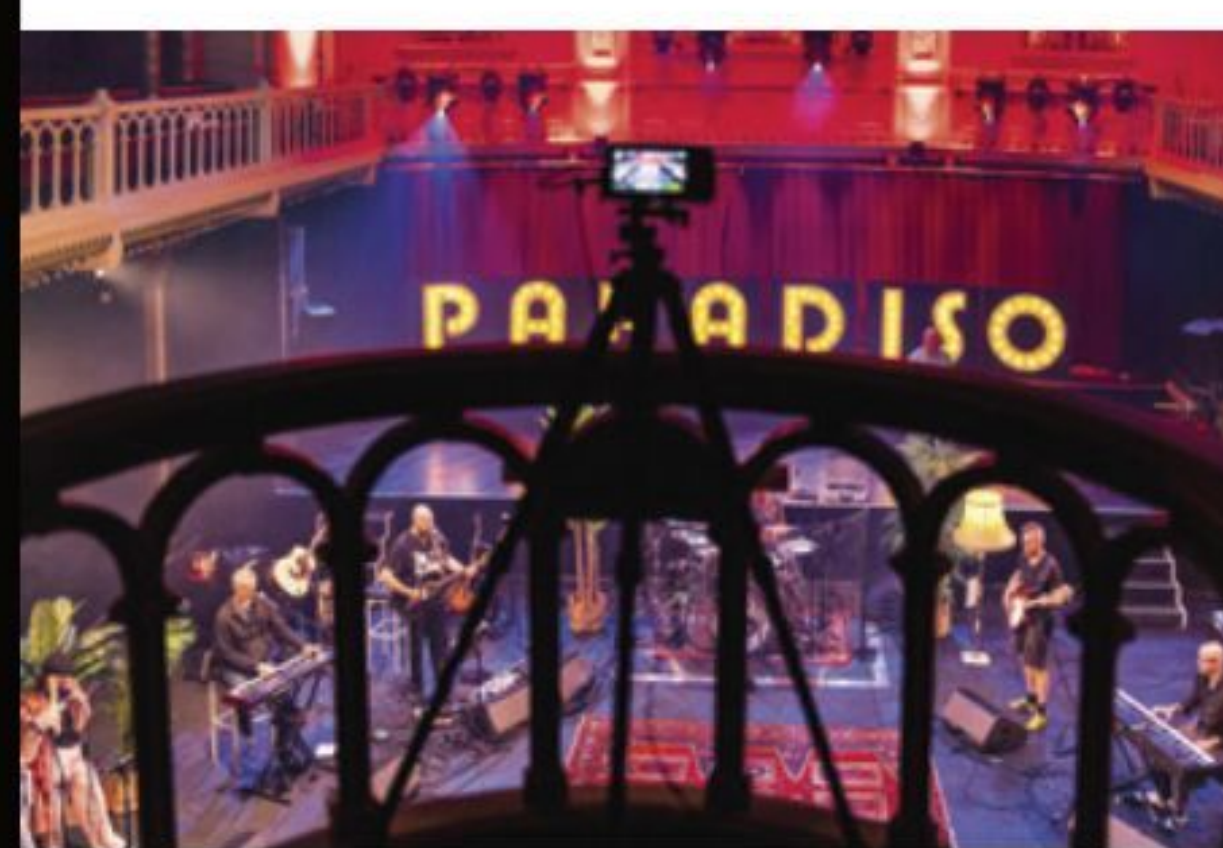
"Ik speel al twee jaar op een Custom Strat waarvan de vibrato-arm ontbreekt en ik heb hem nooit gemist. Dat zegt al genoeg, toch? Natuurlijk luister ik graag naar wat Jeff Beck allemaal kan met zijn vibrato, maar in mijn eigen spel 'hoor' ik nooit de behoefte aan dat soort glijdende tonen. Het coördineren van de aanslag rechts en het indrukken links vraagt al genoeg van mijn concentratievermogen, dus nog een handeling daarnaast kan ik denk ik niet aan. Geef mij maar een vaste brug. Als je dan een noot opdrukt, gaan de andere niet omlaag. En zo hoort het ook."

Co Koenen, redacteur

"Ik heb jarenlang surfachtige instrumentale muziek gespeeld en dan is een tremolo echt onontbeerlijk. Het is sowieso een extra expressiemogelijkheid, dus waarom zou je hem niet willen? Zolang ie maar goed functioneert, natuurlijk, en niet voor toonhoogtevariatie zorgt als je die niet wilt, of je gitaar ontstemt. Toch speel ik inmiddels al een hele tijd overwegend op een gitaar zonder tremolo, gewoon omdat het mijn favoriet is en hij toevallig een vaste brug heeft. Blijkbaar speelt de tremolo momenteel niet zo'n grote rol in mijn spel dat ik er per se een moet hebben."

Paradiso-sessies Robert Jay Band

Hoewel het concertcircuit langzaam weer op gang komt, vinden sommige artiesten het nog lastig om hun publiek te bereiken. Robert Jay denkt daar pragmatisch over: als het publiek niet naar de Robert Jay Band kan komen, komen zij gewoon naar het publiek toe. Dit doet de band

middels een handvol livesessies in een leeg Paradiso, opgenomen met negen camera's. De eerste daarvan is inmiddels via [Paradisosessions.com](https://www.paradisosessions.com) en op YouTube online te bekijken. De volledige optredens verschijnen in oktober en december op twee ep's. Voor de gelegenheid is de Robert Jay Band aangevuld met twee achtergrondzangeressen en een toetsenist.

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

MR ABLE

th•mann

PRS Fiore

Flower power

De PRS Silver Sky zorgde voor de nodige commotie op het internet vanwege zijn weinig originele ontwerp en wereldberoemde endorser, en nu is er de Fiore. Wat vinden wij ervan? Een geweldige gitaar, om verschillende redenen... tekst **Dave Burrluck** fotografie **Neil Godwin**

John Mayers signature Silver Sky heeft geen introductie nodig. Echter, gitaren met een geschroefde hals gaan helemaal terug naar het begin van PRS, toen het merk nog lang niet zo bekend was als nu. De nieuwste 'bolt-on' van het Amerikaanse merk is de 2021 Fiore, door PRS samen met gitarist Mark Lettieri ontworpen.

De Fiore lijkt misschien een Silver Sky met een humbucker bij de brug (best een goed idee, eigenlijk), toch heeft hij in werkelijkheid een eigen karakter. Beide gitaren hebben de geschroefde hals en de lange Fender-mensuur gemeen, maar Lettieri's visie op een HSS-superstrat wijkt af van het meer vintage concept van

De body is gemaakt van essen (*swamp ash* of *Fraxinus Americana*), de houtsoort van de eerste Fenders. Swamp ash wordt gezien als een lichte houtsoort, maar met zijn bijna 4 kg is deze gitaar een stuk zwaarder dan de Silver Sky waarmee we hem vergelijken, al is dit waarschijnlijk exemplarisch. Even los van het materiaal en de afwerking biedt de Fiore een subtiele herziening van de Fender contour en wijkt ook daarmee af van John Mayers signature.

Bij zijn introductie werd de Silver Sky geleverd met een palissander toets (in 2020 aangevuld met de keuze voor esdoorn) en de Fiore begint nu met esdoorn. Net als bij

werp. De vibrato rust dus op twee pilaren (4,96-mm bouten die in twee in de body geplaatste bussen passen) en heeft dezelfde brugzadels van geperst staal als de 'Sky', een stalen blok en topplaat, plus een vibrato-arm die zowel in de opening geschroefd als geduwd kan worden, hier met een dopje van metaal.

Hoewel de meest merken waarschijnlijk hadden gekozen voor de goed ontvangen JM635 singlecoils van de Silver Sky in combinatie met een brughumbucker - en daar heeft PRS voldoende keuze in - zijn de Fiore pickups toch weer opnieuw ontworpen en aangepast.

Het circuit is - voor zo ver wij weten - uniek voor de Fiore en niet eerder gebruikt op een PRS gitaar en bestaat uit een standaard master-volume en twee toonregelaars (een voor de twee singlecoils, de andere voor de humbucker), beide voorzien van pullschakelaars. De middelste toonregelaar (toon 1) geeft in de pullstand toegang tot een eenvoudig circuit dat bekend staat als 'de zevensound' of 'Gilmour'-mod, met de Tele-achtige brug- en halspickup in combinatie (positie 1 en 5), of alle drie tegelijk (in posities 2 en 4). De tweede toonswitch geeft je de mogelijkheid de spoelen in serie (schakelaar in) of parallel (schakelaar uit) met elkaar te verbinden. Dat laatste klinkt cleaner en helderder, maar is nog altijd ruisonderdrukkend.

Mark Lettieri's visie op een HSS-superstrat wijkt af van het meer vintage concept van John Mayer

John Mayer. In veel opzichten lijkt de Fiore meer op een PRS dan op een - sorry! - kopie met de verkeerde kop.

De Fiore is namelijk uitgerust met de juiste (non-reverse) PRS kop, met drie stemmechanieken per kant, zoals we kennen van elke PRS gitaar sinds 1985. De direct in de body geplaatste pickups en vanaf de achterkant gemonteerde regelaars zijn ook veel meer in de stijl van PRS, om het maar niet te hebben over de outputjack aan de zijkant en de in de toets ingelegde vogels.

de kop houdt de Fiore ook vast aan de voor PRS standaard toetsradius van 254 mm en de eveneens standaard PRS USA Core fretdraad en benen topkam.

PRS ontwierp voor zijn originele modellen een eigen versie van de traditionele Fender vibrato en gaf dat ontwerp een meer vintage update voor de Silver Sky. Lettieri ziet blijkbaar meer in een systeem met twee stevige bouten en een van de redenen waarom deze gitaar niet eerder leverbaar was had te maken met juist dit onderdeel van het ont-

Rivalen

- PRS Studio
- Fender American Professional II
- Stratocaster HSS
- Suhr HSS Classic S

De praktijk

Onze eerste indruk van de Fiore is dat het een stevige en professionele

PRS FIORE

RICHTPRIJS: € 2699,-
(incl. gigbag)

LAND VAN HERKOMST: VS

TYPE: massieve elektrische gitaar met twee cutaways

BODY: Amerikaans essen-hout (swamp ash)

HALS: esdoorn, Fiore-profiel, geschroefd

MENSUUR: 648 mm
(25,5 inch)

TOPKAM/BREEDTE:
been/42,37 mm

TOETS: esdoorn, inlegwerk met vogelcontour,
254-mm (10-inch) radius

FRETS: 22, medium

HARDWARE: door PRS ontworpen vibrato met stalen blok en tweepunts bevestiging, door PRS ontworpen lockingstemechanieken in vintage stijl - vernikkeld

STRINGSPACING BRUG:
54 mm

ELEKTRONICA: 2x PRS Fiore-S singlecoil (hals en midden), 1x Fiore-H humbucker (brug), 5-standenschakelaar voor elementkeuze, master-volume, toon 1 (hals en midden) met pullschakelaar voor brug/hals en alle drie de pickups tegelijk, toon 2 (brug) met pullschakelaar voor selectie van in serie of parallel

GEWICHT: 3,96 kg

OPTIES: geen

ANDERE MODELLEN IN DE

REEKS: CE 24, CE 24 Semi-Hollow, Silver Sky en DW CE 24 Floyd Ltd

LINKSHANDIGE

EXEMPLAREN: nee

AFWERKING: Amaryllis, Black Iris, Sugar Moon (testexemplaar) - body NOC hoogglanslak; hals getint nitrocellulose

DISTRIBUTIE: PRS Europe, Cambridge (VK), tel. +44 1223 874301

WEBSITE:

www.prsguitarseurope.com

gitaar is en in vergelijking met onze CE 24 uit 2016 voelt ons testmodel minder als een PRS en meer als een generieke superstrat. Van die laatste categorie hebben we er de afgelopen veertig jaar meer dan genoeg in handen gehad. De hals van de Fiore is heel anders dan die van de CE met zijn Pattern Thin-profiel. Die is smaller bij de topkam (42,37 mm) en heeft vollere schouders en een groter verloop in dikte.

Bij de twaalfde fret voelen we de omvang van een oude Fender-hals, mede dankzij de afgeronde rand van de toets. Het kleurloze esdoorn van de hals is licht afgelakt en voelt soepel en glad, en de PRS jumbo-frets voelen perfect in balans qua hoogte en dikte, waardoor opdrukken erg prettig is. De afgeronde hiel betekent dat ook de hoogste posities goed bereikbaar zijn.

Een paar licks op het halselement van de Fiore geven je direct het gevoel dat je thuis bent. We blijven hier (te) lang hangen: het klinkt prachtig, met veel diepte en detail en een bijna 3D aandoende complexiteit. Als dat nog niet verslavend genoeg is, dan ga je zeker voor de bijl bij de mix van hals- en midden-pickup, of de combinatie van alle drie tegelijk. Die klinken als een even frisse als subtiele update van de Fender-sound. Klonken alle Fenders die we bespeeld hebben maar zo goed!

Waar je gezien de constructie van de Fiore een heldere, scherpe toon zou verwachten, klinkt de humbucker juist vloeiend en dik, met een iets hogere output dan de singlecoils in de midden- en halspositie. Hij klinkt minder opdringerig dan de 85/15 Treble op onze

De nieuwe Fiore humbucker is goed gebalanceerd met de singlecoils, vooral in de parallelstand

CE 24. Vergeleken met de (niet originele) Burstbucker 2 bij de brug van onze Les Paul Classic klinkt de humbucker van de Fiore alsof er studio-EQ overheen gegaan is, waardoor het hoog ronder klinkt en het hoge midden minder scherp.

In de parallelle stand (en dit is de eerste keer dat een productie PRS gitaar met deze truc is uitgerust), krijg je een dunnere, helderdere optie - natuurlijk met ruisonderdrukking - met hetzelfde volume als de singlecoils. Het klinkt bijna alsof dit de standaard klank zou moeten zijn en dat de voller klinkende in serie-stand via een minischakelaar bereikbaar zou moeten zijn.

Als we de gain flink opvoeren, raken we nog meer onder de indruk van de brughumbucker: nu klinkt hij vet en romig als onze Les Paul, maar dan zonder het neuzige van een PAF of de overdreven midboost van een 'over-wound' high-output humbucker. Misschien dat deze humbucker op een donker klinkende gitaar te veel aan helderheid verliest, maar op de Fiore is hij precies op zijn plek en klinkt het als een gebalanceerd geheel van rauwheid, duidelijkheid en kracht.

Conclusie

Laten we eerlijk zijn: een HSS-rockgitaar met een geschroefde hals, een tweepunts, non-locking vibrato en paar simpele elektronische modificaties is niet echt revolutionair

te noemen. Dat betekent dat de Fiore met stevige concurrentie te maken krijgt. Daarbij komt dat Mark Lettieri een zeer gerespecteerd gitarist is, maar het qua status en profiel beslist aflegt tegen John Mayer of Carlos Santana. Maar het zou zonde zijn om deze gitaar om die reden geen kans te geven. Wat Lettieri nodig heeft in een gitaar is niet anders dan bij de meeste professionele gitaristen en de grote variatie in geluiden komt erg goed van pas tijdens een optreden of opnamesessie. Voor de gemiddelde PRS-bespeler is de Fiore een werkpaard, een gitaar die je mee naar buiten neemt terwijl je duurdere exemplaren veilig thuis blijven.

Dit is een gitaar zonder minpunten. Combineer dat met de goed gekozen pickups, de heerlijke hals en de uiterst comfortabele PRS-radius en -frets, en je houdt een gitaar over waar we gewoon niet kritisch over kunnen zijn. Behalve dan misschien dat er wéér een instrument aan onze verlanglijst is toegevoegd! **G**

PRS FIORE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Geweldig ontworpen en gebouwde superstrat met veel mogelijkheden dankzij de combinatie van singlecoils en een humbucker en handige schakelopties. Ons testexemplaar had last van overgewicht

De twee toonregelaars hebben elk een pullswitch die het klankenpalet aanzienlijk uitbreiden

Introducing
VOX *Cambridge* 50
modeling guitar amplifier
with NuTube

VOX

Powered by
NuTube + CELESTION

MODERN & RESPONSIVE

The Cambridge 50 is a modern modeling guitar amplifier powered by NuTube and Celestion for powerful and responsive tones.

LEARN MORE AT VOXAMPS.COM

Mark Lettieri

Cool, uniek &

Mark Lettieri is een veelgevraagd gitarist. Naast zijn werk met Snarky Puppy en de samenwerking met Cory Wong in de Fearless Flyers heeft hij zes albums op zijn eigen naam staan, waarvan de laatste, 'Deep: The Baritone Sessions Vol. 2', dit jaar verscheen. Nu er ook nog een PRS gitaar uitkwam met zijn naam erop, werd het hoog tijd om bij te praten. tekst Jamie Dickson en Steven Faber

Hoe ontstond het idee om een signaturegitaar met PRS tot stand te brengen?

"Mijn samenwerking met hen begon met de McCarty 594, dat was de gitaar die me in contact bracht met PRS en mijn interesse wekte in wat ze deden. Paul en zijn team gaven me echt het gevoel welkom te zijn en lieten me zien dat ze echt wel weten hoe je een gitaar bouwt. Toen ze met het idee van een signaturemodel kwamen stond dat niet speciaal op mijn radar, maar weet je, het is niet echt iets wat je afwijst. En ik was ervan overtuigd dat we aan het eind zouden uitkomen bij iets wat cool, uniek en speciaal is."

Waarom heb je gekozen voor een HSS-configuratie in plaats van drie singlecoilpickups?

"Ik ben al van de HSS-set-up sinds mijn vijftiende en ik heb altijd van gitaren gehouden met meer pickupcombinaties dan de standaard vijfwegschaakelaar."

Een gevaar van HSS is dat de humbucker de twee enkelspoelers overheerst, waardoor de gitaar onevenwichtig overkomt. Hoe heb je dat voorkomen op de Fiore?

"Nou, we hebben de pickups zelf ontworpen, wat in het begin veel werk kostte. Er zijn heel wat gitaren heen en weer gestuurd met verschillende pickups wat output, windingen en magneten betreft, want met al die schakelopties wilde ik dat ze allemaal bruikbaar waren en goed klonken. Ik wilde niet dat 70 procent bruikbaar was en de rest een gimmick."

Ik gebruik alle elf of vijftien posities, of hoeveel het er ook zijn (*lacht*)."

Welke rol speelt de humbucker in je muziek? Wil je 'm hebben om extra 'oomph' aan solo's te geven of meer voor een andere klankkleur?

"Ik denk beide. Ik bedoel, de 'oomph' voor de solo's en de veelzijdigheid in de studio of bij een optreden of wat dan ook. En mijn handen klinken helder - echt, je hebt mensen met helder of donker klinkende handen - dus een enkelspoeler is soms te scherp voor mij. Al met al klinkt de humbucker in de Fiore krachtig en groot, maar niet overheersend. Het is een geweldige pickup voor de gulden middenweg - en dat is wat ik wilde."

Soepblikken

En de houtselectie?

"Ik hou van swamp ash (*essen*) body's en esdoorn halzen met een iets grotere toets. Dat zijn dingen die ik inbracht. Maar ik stond ook open om te zien wat PRS zou doen met de klank die ik in mijn hoofd heb en die eigenlijk steeds hetzelfde is, maar wel verandert naarmate ik me ontwikkel als gitarist. Ik wilde ervoor zorgen dat we die gulden middenweg konden vinden, maar hij is ook ontworpen als een voortzetting van iets wat me naar de toekomst kan brengen."

Als we kijken naar de hals en de toets: wat was jouw inbreng daarbij?

"Ik hou van een radius van tussen de 9 en 10 inch. De Fiore heeft een 10-inch

radius over de hele toets - ik ben nooit zo'n fan geweest van een compound-radius. Ik hou ook niet van roestvrijstalen frets, die zijn te hard en glibberig voor mij. Maar ze moeten wel stevig zijn qua grootte, dus ze zijn breed en hoog. Gewoon jumbofrets."

Hoe was het om met Paul te werken?

"Nou, dat was het leuke ervan, want ik ben geen gitaarbouwer, ik ben gewoon een gitarist. Dus ik weet wat ik in mijn hoofd hoor en wat ik eruit moet krijgen met mijn handen. Maar Paul kan het me technisch uitleggen. Ik herinner me een keer dat we het hadden over het gewicht van de body - is hij te licht, is hij te zwaar, zo'n gesprek. We belden met elkaar en hij liet me soepblikken aan de gitaar tapen om 'm daarna te wegen. Zo van: oké, hoeveel blikjes heb je? Ik heb twee blikjes. Oké, haal er één van af. Goed, hoe... voelt dat? Dat is wat ik wil als ik een gitaar bouw. Ik wil soepblikken aan de gitaar plakken! Paul is het soort bouwer dat alle gekke dingen doet die nodig zijn om precies te krijgen wat we willen."

Deep

Alhoewel de Fiore rond deze tijd in de winkels komt, is hij al gepresenteerd in januari, de tijd dat je bezig was met 'Deep: The Baritone Sessions Vol. 2'. Is hij daarop al te horen?

"Ja, de gitaar was nog in de prototype-fase tijdens het grootste deel van het opnameproces. Ik heb 'm gebruikt voor verschillende begeleidingspartijen in standaard stemming, onder andere op

speciaal

de nummers *Pulsar*, *Magnetar* en *Red Dwarf*. De solo van *Supernova* speel ik ook op de Fiore, net als de melodie van *Star Catchers*. Hij is door het hele album heen te horen.”

Het album heet ‘Baritone Sessions’, maar het had net zo goed ‘Funk Sessions’ kunnen heten, want alle songs, zelfs als er pedalsteel of mondharmonica in zit, klinken funky. Heeft de baritongitaar voor jou automatisch met funk te maken?

“Misschien geldt dat voor mij wel, ja! Baritongitaar vind je in uiteenlopende stijlen, van country tot metal en soundtracks. Ik hou ervan om funk en muziek met een groove op bariton te spelen, maar misschien sta ik daar wel alleen in.”

Als ik Deep Vol. 1 en 2 vergelijk is er een flink verschil. Waar Vol. 1 als een grappig en leuk sideproject voelt, is Vol. 2 een volwaardig album waarop ook te horen is hoe je als producer en arrangeur bent gegroeid.

“Bedankt! Eigenlijk was Vol. 2 ook als ep bedoeld, maar de platenmaatschappij (*Leopard/Jazzline*) vroeg of ik er niet een volwaardig album van kon maken. Eerst twijfelde ik omdat ik nog niet veel had geschreven, maar een maand voordat de opnames van start gingen kwam de inspiratie. De muziek stroomde er echt uit. Toen heb ik er voor gekozen om te gaan voor goede composities en arrangementen. Soms kan creatieve druk goed werken!”

Kunnen we ook nog een Vol. 3 verwachten?

“Absoluut!” 📺

7 november treedt Mark Lettieri op in de Melkweg, Amsterdam.

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

SPOTIFY ‘Deep: The Baritone Sessions Vol. 2’

VIDEO *Pulsar* van ‘Deep: The Baritone Sessions Vol. 2’

ARCHIEF Geartalkvideo met Steven Faber 2019

GITARIST.NL

Hunter Selman

Fender Noventa Telecaster en Stratocaster

De kracht van eenvoud

Fender presenteert twee van zijn iconische modellen in een nieuwe, uitgekleden vorm. Maak kennis met de Strat en Tele als strakke rockmachines. tekst **Neville Marten** fotografie **Neil Godwin**

Het verleden vol legendarische modellen is een bron waar Fender uit kan blijven putten. Toen we de nieuwe Noventa gitaren bekeken, kregen we kippenvel, zo cool waren ze. De Noventa-reeks wordt in de Mexicaanse Fender-fabriek in Ensenada gemaakt en de naam is het Spaanse woord voor 'negentig', aangezien de gitaren zijn uitgerust met P-90-achtige pickups.

Maar waarom zou je een Fender gitaar met een Gibson element willen kopen? Nou, omdat de P-90 van bijvoorbeeld een Les Paul Goldtop een Tele beslist niet als een Les Paul laat klinken. Daarvoor verschillen de constructie en de gebruikte materialen te veel. Nieuw en interessant klinkt het wel. De eenvoud van de Telecaster maakt het een ideaal platform voor allerlei experimenten, zoals we eerder zagen met de Cabronita-reeks. De Stratocaster is een iets lastiger verhaal: het ontwerp daarvan is zo perfect dat de gitaar er bij eventuele veranderingen alleen maar op achteruit gaat. En eerlijk gezegd vinden we die grote, zwarte P-90-achtige pickups (zeker bij de hals) op een Strat niet mooi staan. Misschien dat crèmekleurig beter was geweest, dat moet de tijd maar leren.

Laten we eens kijken wat beide gitaren ons te bieden hebben. We doen dat met onze trouwe Blues Junior combo en een kleine, maar smakvolle verzameling pedalen.

Noventa Telecaster

We zijn stevast onder de indruk van de kwaliteit van de gitaren uit de Fender-fabriek in Ensenada. Constructie en afwerking zijn vrijwel altijd vlekkeloos en ze zijn direct uit de doos goed bespeelbaar. Dat geldt ook voor deze Telecaster, met zijn foutloos aangebrachte, glad gewreven polyester Vintage Blonde hoogglanslak.

In tegenstelling tot veel nu als vintage beschouwde Fenders uit de jaren zeventig, past er niet eens een splinternieuw bankbiljet tussen de hals en de body. Over de body gesproken: die is van elzenhout, een klassieke Fender houtsoort. Elzen klinkt wat minder scherp dan essen en je kunt de houtnerf goed zien door de lak heen. Van elzenhouten Fenders met een palissander toets wordt gezegd dat ze een vollere toon hebben dan de combinatie van essenhout en esdoorn, dus de keuze voor elzen/esdoorn en een P-90 is interessant.

Zoals gezegd heeft Fender voor de Noventa halzen gekozen voor esdoorn en we zien ook een gelijmde

Rivalen

- Epiphone Les Paul Special
- D'Angelico Premier
- Bedford Bob Weir Signature
- Rivolta Combinata VII

esdoorn toets. Dat is ongewoon, maar niet nieuw. Een gitarist die we allemaal kennen bespeelde precies zo'n instrument op Woodstock en zelf heb ik ooit een prachtige Tele uit 1968 gehad met die combinatie. Daardoor ontbreekt de donkere strip aan de achterkant en de bekende schroef bij de kop; de halspen wordt namelijk afgesteld aan de kant van de body, in vintage stijl. Dat is trouwens veel meer gedoe dan bij de kop, zoals het geval is bij de meeste moderne Fenders. De hals zelf is afgewerkt met urethaan zijdeglanslak en alleen de kop is in hoogglans gelakt.

Wat betreft de hardware zien we klassieke stemmechanieken in Kluson-stijl, zes per kant, een halsplaat met vier schroeven, een regelpaneel zoals we dat kennen van de oude P-bassen, met verchroomde, geribbelde knoppen, en een slanke Telecaster-brug met drie gecompenseerde

FENDER NOVENTA TELECASTER

RICHTPRIJS: € 769,- (met Deluxe gewatteerde gigbag)

LAND VAN HERKOMST: Mexico

TYPE: massieve elektrische gitaar met één cutaway

BODY: twee delen massief elzenhout

HALS: esdoorn, geschroefd, vier schroeven, urethaan lak (zijdeglans bij hals en hoogglans bij kop)

MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)

TOPKAM: synthetisch been, 42 mm

TOETS: gelijmd, esdoorn, met zwarte positiestippen, zijdeglans urethaan afwerking, 241-mm radius

FRETS: 21, medium jumbo

HARDWARE: slanke Telecaster-brug met snaren door de body, regelpaneel in de stijl van de eerste P-bassen

STEMMECHANIEKEN: vintage stijl, zes per kant, verchroomd/vernikkeld

STRINGSPACING, BRUG: 55 mm

ELEKTRONICA: 1x Noventa soapbar-pickup, enkele volume- en toonregelaar

GEWICHT: 3,5 kg

OPTIES: pau ferro toets op de sunburst uitvoering

ANDERE MODELLEN IN DE REEKS: Noventa Strat (ook hier getest), Noventa Jazzmaster met 3 Noventa pickups

LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nog niet leverbaar

AFWERKING: Vintage Blonde (testexemplaar), Fiesta Red, Two-Tone Sunburst

DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments

EMA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700

WEBSITE: www.fender.com

De Tele Noventa is voorzien van gecompenseerde messing brugzadels

De Tele is een topper als je hem combineert met een paar pedalen en een eenvoudige, goede versterker

penseerde zadels van messing. Dat laatste zal in de smaak vallen bij de echte Tele-liefhebbers omdat die over het algemeen messing beter vinden klinken dan staal, maar graag klagen over een gebrek aan zuiverheid bij niet-gecompenseerde zadels. Met deze configuratie slaat Fender twee vliegen in een klap.

Er is geen halselement en de halve slagplaat, zoals Fender dat noemt, ziet er cool uit, ook omdat de curve nu aan de andere kant zit ten opzichte van de slagplaat op een reguliere Tele.

Qua elektronica moet deze gitaar het doen met één P-90-type pickup en een volume- en toonregelaar. Maar dat ziet er hier goed uit. Sowieso is het uiterlijk van de Noventa een knap staaltje perfect uitgevoerde eenvoud.

Noventa Stratocaster

Of het nu de overdreven grote halspickup is of het feit dat we gewoon niet gewend zijn aan een Strat met twee elementen, wij vinden het

uiterlijk van de Noventa Strat niet zo geslaagd als dat van de Tele. Natuurlijk is het wel het meest veelzijdige instrument van de twee en het blijft een kwestie van smaak. Iemand anders vindt dit misschien echt geweldig en heeft weer niks met het simpele uiterlijk van de Tele.

Wat de constructie betreft hebben beide gitaren dezelfde houtsoorten voor body en hals met dezelfde afwerking. Het glanzende Daphne Blue van de Strat bevalt ons beter dan het transparante Vintage Blonde van de Tele. Hier is de slagplaat de bekende drielaags variant met mintgroen en zwart, en de brug is een klassieke hardtail waarbij de snaren door de body heen lopen via de zes zadels van gebogen staal. Alle andere Strat-kenmerken zijn aanwezig, zoals de verzonken jack en de geprofileerde body.

De twee Noventa soapbar-pickups zijn gekoppeld aan een volume- en een toonregelaar, plus een 3-standenschakelaar voor hals, hals en brug, en brug, zoals bij een Les Paul of een Tele. De knoppen en het dopje van de schakelaar zijn zwart.

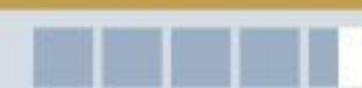
De praktijk

Je zou verwachten dat de halzen van beide gitaren hetzelfde profiel hebben omdat het beide Noventa's zijn.

FENDER NOVENTA TELECASTER

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Simpel, maar met zulke goede sounds en bespeelbaarheid is het een topper op elk niveau. Voor sommigen van ons misschien te simpel?

TFOA VIERT HAAR **20STE** VERJAARDAG

Voor deze bijzondere gelegenheid willen we iets teruggeven aan jullie. Zowel aan onze bestaande klanten en vrienden, als nieuwe klanten. Elke bestelling boven de €350,- krijgt een **gratis exclusieve goodie bag** met **limited edition merchandise** ter ere van ons 20-jarige bestaan.

Bij The Fellowship of Acoustics wordt elke gitaar voor verzending afgesteld naar jouw wensen en is volledig speelklaar. Blader door de ruim 800 gitaren op onze website 'TFOA.EU' of verdwaal in onze historische winkel van 2800m².

Life's too short to play a shitty guitar!

» In plaats daarvan heeft de Tele een '60s C'-profiel en de Strat een 'Modern C'. Daar zit overigens niet veel verschil tussen, al is de Strat van voor naar achter wat slanker, hoewel beide gitaren bij de topkam van synthetisch been 42 mm meten en 51 mm bij de twaalfde fret. De radius van de toets is bij beide 241 mm.

Gemeten bij de eerste fret zijn beide halzen 22 mm dik terwijl dat bij de twaalfde fret 24 mm is voor de Tele en 23 mm bij de Strat. Daarbij heeft de Tele iets van een V-vorm terwijl de Strat over het algemeen vlakker is, maar ook hier is het verschil niet groot.

In de specificaties zegt Fender dat er op de Noventa's 250R 0.10-gauge snaren zitten, maar het voelt lossier en comfortabel onder je vingers, zelfs met de mensuur van 648 mm (25,5 inch).

In de palm van je hand voelt de hals van de Tele gewoon goed. Door de zijdeglanslak is hij erg comfortabel en het speelt heerlijk. De grote frets en de vlakke toets geven een modern tintje aan een gitaar die verder wel uit een ander tijdperk lijkt te komen. Dankzij die millimeter verschil bij de twaalfde fret en de algemeen iets slankere feel, voelt de Strat zelfs nog iets eigentijdser. Natuurlijk spelen de gestroomlijnde contouren van een Strat daarin ook een rol, dus misschien is het maar inbeelding. Beide instrumenten zijn trouwens perfect bespeelbaar.

Nadat de buizen en de trafo's van de Blues Junior goed zijn opgewarmd, is het tijd om in te pluggen. De Tele eerst. Wat je ook probeert, het lukt je niet deze Noventa als een Telecaster te laten klinken. De groot uitgevallen singlecoilpickup heeft een ander soort twang als je de gitaar terugdraait naar 6 of 7; bij 2 of 3 horen we plotseling een brede, open en bijna akoestische sound die perfect is voor akkoorden. Helemaal opengedraaid klinkt het nog steeds clean, duidelijk en open, maar minder subtiel dan met het volume een tikje terug. Schakel een Fulltone OCD in en sodeju: wat een vette sound! Ja, ik hoor een vleugje Les Paul, maar nog eerder een SG omdat die even expressief maar wat minder dik klinkt. Draai het volume een tikje terug naar 7 en we zijn in ons element. Met een beetje ruimte van de Keeley-gemodificeerde Boss DD-3 delay zijn we in de geluidshemel. Het is lang geleden dat we zo van een gitaar genoten hebben.

De brugpickup van de Strat is wat te veel van het goede, dus concentreren we ons op het halselement en beide pickups tegelijk. Met de Fulltone OCD beginnen we bij de halspickup. Die klinkt warm en muzikaal en ja, zoals de clichés luiden, 'fluitachtig' en 'organisch'. Het is niet anders. Deze sound is vlekkeloos en klinkt bijna vloeibaar

FENDER NOVENTA STRATOCASTER

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Alles wat de Noventa Tele te bieden heeft plus die supermuzikale P-90 bij de hals en daardoor extra combinaties van sounds. Ziet er minder goed uit dan de Tele

De Noventa-serie ontleent zijn naam aan de P-90-type elementen

onder je vingers. Speel met de toonregelaar en je vindt je 'woman tone', de *Money For Nothing*-sound en nog veel meer. Met de overdrive uit en met beide elementen tegelijk aan bevinden we ons in rockabillyland. Als je daar wat slapback bij doet, moet je niet gek opkijken als je ongemerkt een paar uur zit te rocken. Met meer gain horen we iets van Jimmy Page en Brian May. De sound van die twee heeft wel eens wat neuzigs en als dat is wat je zoekt, vind je het hier.

Beide instrumenten maken indruk. De Strat wint het op veelzijdigheid - en langzaam beginnen we te wennen aan dat lelijke halselement, puur vanwege de geluidsmogelijkheden die het te bieden heeft.

Conclusie

We waren al onder de indruk van de kwaliteit van deze Mexicaanse Fender gitaren toen we ze zagen en de constructie en afwerking aan een nader onderzoek onderwierpen. En na ze te hebben ingeplugd wisten we het zeker: dit zijn geweldige goede gitaren. De Tele is een topper als je hem combineert met een paar pedalen en een eenvoudige, goede versterker. Als je kunt leven zonder halselement, kan dit wel eens de enige gitaar zijn die je nodig hebt - zeker als je om weet te gaan met de volume- en toonregelaar. Toch wint de Strat, vanwege de supergeluiden die hij extra heeft. Of is het toch de Tele? Die beslissing laten we aan jou. **G**

FENDER NOVENTA STRATOCASTER

RICHTPRIJS: € 809,- (met Deluxe gewatteerde gig-bag)

LAND VAN HERKOMST: Mexico

TYPE: massieve elektrische gitaar met twee cutaways

BODY: twee delen massief elzenhout

HALS: esdoorn, geschroefd, vier schroeven, urethaan lak (zijdeglans bij hals en hoogglans bij kop)

MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)

TOPKAM: synthetisch been, 42 mm

TOETS: gelijmd, esdoorn, met zwarte positiestippen, zijdeglans urethaan afwerking, 241-mm radius

FRETS: 21, medium jumbo

HARDWARE: hardtail Stratocaster-brug met snaren door de body, verzonken jackuitgang

STEMMECHANIEKEN: vintage stijl, zes per kant, verchromd/vernikkeld

STRINGSPACING, BRUG: 52 mm

ELEKTRONICA: 2x Noventa soapbar-pickup, enkele volume- en toonregelaar, 3-standenschakelaar voor elementkeuze

GEWICHT: 3,3 kg

OPTIES: pau ferro toets op de Crimson Red uitvoering

ANDERE MODELLEN IN DE REEKS: zie specs Noventa Telecaster

LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nog niet leverbaar

AFWERKINGEN: Daphne Blue (testexemplaar), Crimson Red, Surf Green

Ideaal oefen

De NUX Mighty 20 BT is een compacte oefenversterker voor thuis. Maar zoals zijn naam al aangeeft, kan hij meer dan je denkt. tekst Gertjan Smit

Met zijn vintage design heeft de Mighty 20 BT veel weg van de Marshall Bluesbreaker, met het zilvergrijze speakerdoek en het bedieningspaneel aan de bovenkant. Uiteraard betreft dit alleen de looks: met een enkele 8-inch speaker is hij natuurlijk een stuk kleiner en gaat het hier om een digitale modelingversterker.

De NUX heeft vier kanalen: clean, overdrive, metal en lead. Ieder kanaal heeft twee verschillende voicings, waarbij iedere voicing staat voor één preset. Je kunt deze selecteren door middel van de drukknoppen op het frontpaneel, die oplichten als je ze indrukt. Het geluid kun je verder instellen met een gain- en volumeregelaar en een driebands EQ. Verder zijn er drie effectgroepen ingebouwd: modulatie, delay en reverb. Per effectgroep zijn er dan drie effecten beschikbaar. Dit zijn respectievelijk phaser, chorus en tremolo, analog, modulation en digital, en hall, plate en spring. Deze zijn in te stellen met de fx parameter- en type-potmeter. Als laatste is er nog de mastervolumeregelaar die het algehele volume bepaalt.

De Mighty 20 BT heeft ook een ingebouwd stemapparaat, alleen is daar geen apart display voor aanwezig. Boven de drukknoppen staan de noten van de snaren en de indicatie aangegeven. De bijbehorende drukknop licht op zodra je een snaar aanslaat en de effectknoppen laten zien of je zuiver gestemd staat.

Verder zijn er nog een hoofdtelefoonuitgang, een auxingang voor een externe geluidsbron en een

usb-poort waarmee de versterker kan worden geüpdatet. Op de achterkant vinden we de aansluiting voor de aparte voeding (meegeleverd).

Je kunt in principe alle presets en parameters via het frontpaneel op de versterker afstellen, maar NUX heeft ook de Mighty app, voor zowel iOS als Android, waarmee je de versterker kunt programmeren. Je krijgt dan als extra ook toegang tot de ingebouwde noisegate en drumcomputer van de versterker. Deze laatste heeft verschillende standaardritmes waarvan je het tempo en het volume kunt instellen.

Verder zijn er ook nog een aantal backingtracks in de app beschikbaar. Deze staan echter wel alleen op je telefoon en zijn dus niet direct via de versterker te beluisteren. Je kunt deze natuurlijk wel via de auxingang op de versterker aansluiten of op een andere manier uitversterken.

Gebruik

Als je vaker met dit soort versterkers hebt gespeeld, dan werkt de Mighty 20 BT vrij intuïtief. Selecteer één van de vier kanalen en je krijgt gelijk de bijbehorende preset. Druk nogmaals op dezelfde knop en je krijgt de tweede preset van dat kanaal. Wil je een effect aan- of uitzetten, dan selecteer je de bijbehorende effectdrukknop. Met de type-potmeter selecteer je dan één van de drie effecten in de effectgroep. Je stelt hiermee ook de intensiteit in en met fx parameter bepaal je de diepte, herhalingen of decay van het bijbehorende effect. De delaytijd kun je instellen met behulp van de taptempoknop. Wil je een nieuwe preset opslaan

dan houd je de knop van het bijbehorende kanaal 1,5 seconde ingedrukt. Deze begint dan te knippen. Druk hem nogmaals in om te bevestigen en op te slaan.

Indien je gebruikmaakt van de app dan is programmeren helemaal een fluitje van een cent. Je hebt dan een nog beter overzicht van de gebruikte effecten en kunt je presets nog nauwkeuriger afstellen.

Geluid

De Mighty 20 BT doet zijn naam eer aan want de geluiden klinken erg groots voor zo'n kleine versterker. De twee voicings per kanaal zijn ook echt verschillend. Voor clean krijg je 'clean' en 'crunch', voor overdrive 'blues overdrive' en 'rock', voor metal 'classic distortion' en 'modern metal' en voor lead 'lead 1' en 'lead 2 high-gain'. Heel erg divers dus en alle geluiden zijn ook erg bruikbaar en overtuigend. Het is haast onmogelijk om geen goed geluid uit deze versterker te krijgen. Het is fijn dat je meerdere parameters per effect kunt afregelen. Je kunt je geluid zo een stuk beter finetunen. Vaak kun je op dit soort versterkers alleen de hoeveelheid effect instellen, dus dat is een grote plus voor de Mighty 20 BT. Ook de keuze uit verschillende delays en reverbs maakt deze versterker een stuk veelzijdiger. Of het nou bijvoorbeeld een clean geluid is met wat chorus en een analoge delay of een vette lead-sound met phaser en een digitale delay, je hebt binnen no time een aantal favoriete geluiden gevonden en opgeslagen. Kortom: een compleet pakket. En mede dankzij de ingebouwde drumcomputer en

Rivalen

- Fender Mustang LT25
- Marshall CODE25
- Blackstar ID:CORE V3 Stereo 20

platform

NUX Mighty 20 BT

backingtracks haal je met de Mighty 20 BT een ideaal oefenplatform in huis.

Conclusie

De NUX Mighty 20 BT is een gebruikersvriendelijke versterker en de geluiden zijn erg goed. Met twee voicings per kanaal heb je acht verschillende geluiden tot

je beschikking en het moet wel heel vreemd zijn als daar niets van je gading bijzit. Verder is de bijbehorende app waarmee je ook toegang krijgt tot de ingebouwde drumcomputer en backingtracks een waardevolle aanvulling.

Het enige minpuntje is dat je er geen voetschakelaar op kunt aansluiten waarmee je tussen de presets kunt switchen.

Dit had het helemaal afgemaakt. Maar verder is het qua geluid en mogelijkheden een meer dan prima versterker voor thuis of zelfs studio-gebruik. [G](#)

NUX MIGHTY 20 BT

oordeel

» **GITARIST ZEGT:** Goed klinkende en praktische oefenversterker

NUX MIGHTY 20 BT

RICHTPRIJS: € 159,-

LAND VAN HERKOMST:

China

TYPE: digitale oefenversterker

VERMOGEN: 20 watt

SPEAKERS: 1 x 8 inch

AFMETINGEN: 32,5 x 38 x 18,6 cm (hxbxd)

GEWICHT: 6,6 kg

BEHUIZING: multiplex

KANALEN: vier, met ingebouwde effecten

BEDIENING: gain, volume, bass, middle, treble, fx parameter, type, master-volume en taptempo

SCHAKELAARS: kanaalkeuze en effecttype

EXTRA MOGELIJKHEDEN:

NUX Mighty app

DISTRIBUTIE:

The Music Alliance, Hedel, tel. +31 (0) 73 599 9090

WEBSITE:

www.tma-benelux.com

Koninklijke revolutie?

Sire Larry Carlton A4 DS VS

Het Amerikaanse Sire belooft met de naam Sire Revolution een omwenteling in gitaarland. Komt er ook een revolutie bij de akoestische gitaar?

tekst **Hein van Dongen**

Het eerste wat veel mensen op zal vallen aan deze gitaar is de naam 'Larry Carlton' op de kop. Zoals Sire eerder voor zijn bassen steun zocht bij Marcus Miller, zo heeft men nu voor de elektrische en akoestische gitaren Larry Carlton aangetrokken, de beroemde sessiemuzikant die o.a. actief was bij Steely Dan en bekend werd met The Crusaders. Carlton heeft met Sire niet alleen meegedacht over het ontwerp, maar ook over het bouwproces.

Het instrument dat zijn naam draagt is niet bepaald als een *limited edition* bedoeld. De omwenteling die Sire teweeg wil brengen betreft vooral de prijs-kwaliteitverhouding. Het is een mooi streven: dat er instrumenten beschikbaar kunnen komen voor mensen die er normaal

geen budget voor hebben. We laten in het midden of dit een ideële of een commerciële missie is...

Het resultaat is dat je voor iets minder dan 450 euro een gitaar krijgt waarvan de specs doen vermoeden dat hij een flink hogere prijs heeft. De instrumenten worden vervaardigd in Surabaya in Indonesië.

Looks & feel

Ons testexemplaar is een sunburst gitaar in dreadnoughtformaat, de A4 DS VS. In de serie is voor dezelfde prijs ook een grand auditorium met een cutaway te koop en beide gitaren zijn zowel in sunburst als in naturel leverbaar. Het bovenblad is gemaakt van massief sparren dat een thermische behandeling heeft ondergaan en het achterblad is van massief mahonie. Alleen de zijkanten zijn gelamineerd (mahonie). De thermische behandeling heeft als effect dat het hout droger is en klinkt alsof het al een aantal jaren oud is. Maar de belofte is natuurlijk ook dat een gitaar als deze met de jaren steeds beter gaat klinken.

De afwerking ziet er chic uit, dankzij een mooie sunburst lak, bindingen rondom de toets en zelfs een herringbone-motief rondom de klankkast. De randen van de palissander toets zijn afgerond, wat zeker bijdraagt aan het speelcomfort. De positie-aanduidingen hebben een originele vorm, strepen die niet de hele breedte van de toets beslaan maar tot ongeveer

halverwege doorlopen. In de muziekwinkel waar heel veel akoestische gitaren staan die er min of meer hetzelfde uitzien is dat, naast het logo van Larry Carlton op de kop, een mooi herkenningspunt. Verder is bij de bouw gebruik gemaakt van beproefde materialen: mahonie voor de hals, palissander en been voor de brug, been voor de topkam.

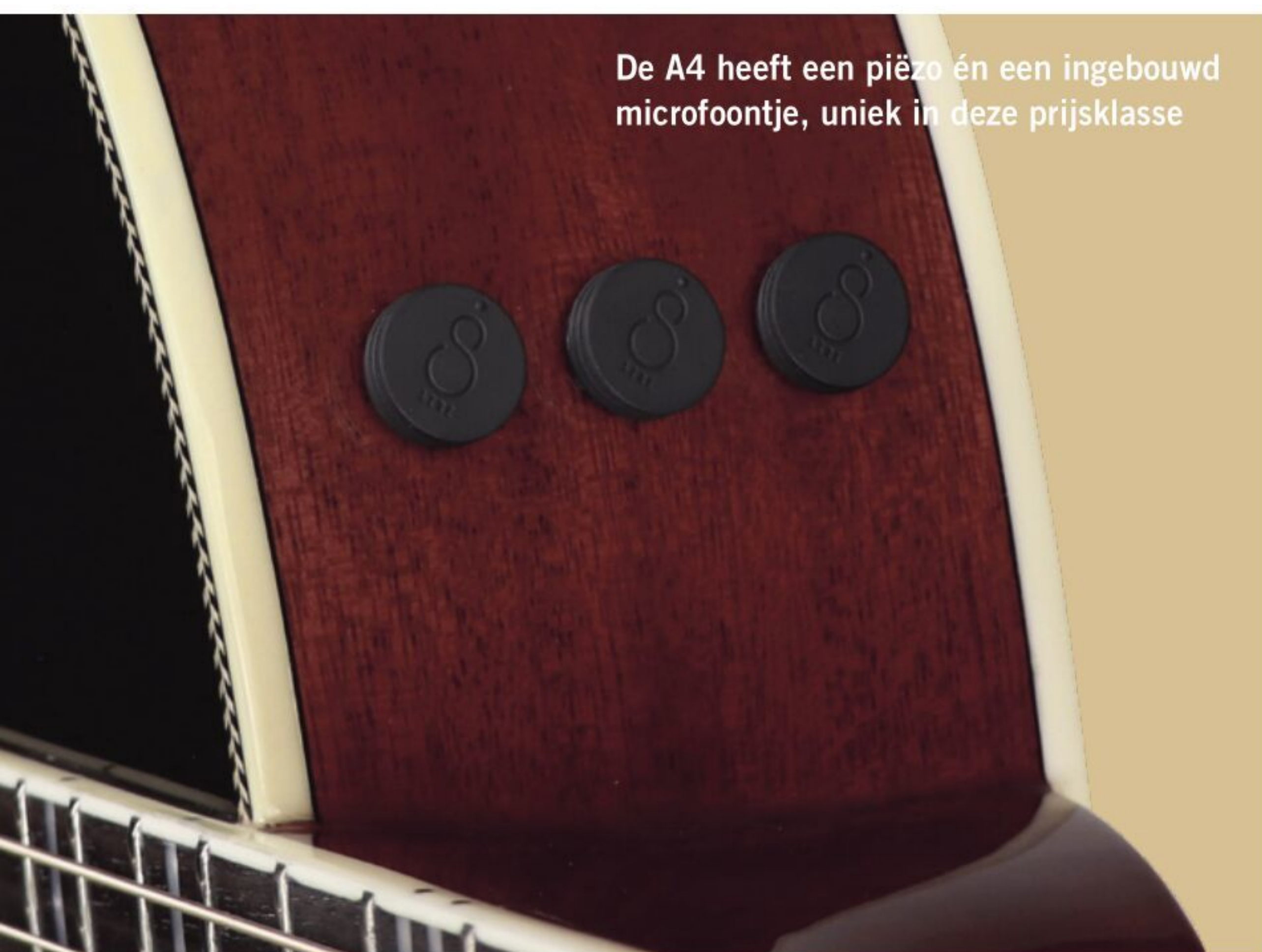
Geluid

De A4 klinkt ruim en vol. Aan het krachtige laag hoor je meteen dat het een dreadnought is. Volume, sustain en projectie zijn inderdaad beter dan bij menig andere gitaar in deze klasse. Alleen als je op volle kracht strumt wordt het geluid een beetje zwaar, maar daar hebben meer gitaren van dit formaat last van.

De gitaar kan versterkt worden met het Sire SIB Acoustic EQ System. Dat maakt niet alleen gebruik van een piëzo-element onder het zadel, maar ook van een ingebouwde condensatormicrofoon. Op de bovenste schouder van de gitaar zitten drie onopvallende draaiknopjes, voor respectievelijk het volume, de toon en de mix van de microfoon in het totaalgeluid. Het versterkte geluid was een aangename verrassing. Met een bepaalde instelling (teruggedraaid hoog en de microfoon vol in het geluidsbeeld) en een goede versterker was er tot mijn verbazing nauwelijks verschil te horen met het akoestische geluid. Ik raakte

Rivalen

- Guild D-240E
- Ibanez AAD 100E

De A4 heeft een piëzo én een ingebouwd microfoontje, uniek in deze prijsklasse

Andere modellen

De hieronder afgebeelde Larry Carlton A3 GS NT is een iets eenvoudiger model, waarvan het achterblad gelamineerd is. Dit model mist de karakteristieke inleggingen in de toets. Ook de A3 is in twee bodyvormen verkrijgbaar (dreadnought en grand auditorium met een cutaway) en kan net als de A4 zowel in vintage sunburst als in naturel worden geleverd. De A3-serie heeft eveneens naast de undersaddle-pickup een ingebouwde microfoon. En de prijs is ook al zo'n kleine revolutie: 349 euro.

zelfs even in vertwijfeling: komt het geluid echt uit de box, hoe zit dat? Een compliment, want sommige undersaddle-ontwerpen van bekendere merken klinken toch een stuk minder. Het batterijvak en de plug zitten naast de eindpin, wat altijd makkelijk is als de batterij vervangen moet worden.

Conclusie

Helemaal volgens de missie van Sire blinken de gitaren uit in hun prijs-kwaliteitverhouding. Waar vind je voor 450 euro een mooi gebouwde gitaar die (op de zijkanten na) helemaal massief is, die fijn speelt en ook nog eens voorzien is van een versterkingssysteem met een piëzo-element én een condensatormicrofoon? **G**

SIRE A4 DS VS

RICHTPRIJS: € 444,-

LAND VAN HERKOMST:

Indonesië

TYPE: dreadnought

TOP: massief sparren

ACHTERBLAD: massief mahonie

ZIJKANTEN: gelamineerd mahonie

HALS: mahonie

TOETS: palissander

BRUG: palissander met been

BINDING: herringbone

MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)

TOPKAM/BREEDTE: been/43 mm (1,69 inch)

FRETS: 20

PICKUPS: undersaddle-piëzo plus condensatormicrofoon

PREAMP: volume- en toonregeling, microfoonmix

DISTRIBUTIE: The Music Alliance, Hedel, tel. +31 (0) 73 599 9090

WEBSITE:

www.tma-benelux.com

SIRE A4 DS VS

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Mooi gebouwde, ook versterkt goed klinkende gitaar voor een revolutionaire prijs

Effecten zonder kabel

Line 6 POD Go Wireless

Een multi-effectpedaal dat alles kan en ook nog zonder kabel. tekst Trevor Curwen

LINE 6 POD GO WIRELESS

RICHTPRIJS: € 599,-

TYPE: multi-effectpedaal met amp/cabs en effecten

FUNCTIES: 256 presets, tuner, taptempo, looper (40 seconden mono sampling, 20 stereo), midi-besturing, usb-audio-interfacemogelijkheid

REGELAARS: volume, 5 tiptoetsen, 4 knoppen, 8 voetschakelaars

AANSLUITINGEN: standaard ingangen (l/mono, r), standaard uitgangen (l/mono, r), stereo send, return/aux in (l/mono en r), expressiepedaal, midi in, midi out/thru, standaard stereo kop-telefoonuitgang, usb

VOEDING: 9V netadapter, 2500 mA (meegeleverd)

AFMETINGEN: 6,8 x 31,6 x 12 cm (hxbxd)

DISTRIBUTIE: Yamaha Music Benelux, Vianen, tel. 0347-358046

WEBSITE: www.line6.com

Veel van jullie zijn bekend met de POD Go, de almachtige vloerprocessor van Line 6 die wat vriendelijker geprijsd is dan de chique Helix-modellen. Het merk heeft nu een snoerloze versie van de POD Go uitgebracht waarin het draadloze

de vloereenheid, waarin je hem bovendien aan de achterkant veilig kunt opbergen. Je kunt er een uur of zeven mee spelen voor je hem opnieuw moet opladen en de conditie van de batterij is duidelijk af te lezen: zodra de groene led rood gaat knipperen, heb je nog ongeveer

flexibel in hun signaalpad als die van de Helix, maar de seriële keten van tien blokken biedt volop mogelijkheden, of je nu een compleet bewerkte sound inclusief versterker/luidsprekerkasten en effecten nodig hebt voor opnames, direct in de PA gaat of presets zonder amp- en cabmodellen maakt en de POD Go als klassieke effectprocessor met schakelbare effecten gebruikt.

Er zijn voldoende voetschakelbare opties. Zo kun je bijvoorbeeld live schakelen tussen Preset-mode en Stomp-mode. Bij de eerste roep je presets op met de voetschakelaars, bij de tweede heb je toegang tot individuele effecten binnen een preset.

Het draadloze signaal is krachtig, zonder je geluid nadelig te beïnvloeden

Relay G10-systeem is ingebouwd. Daarmee kun je op het podium of ergens anders draadloos spelen, hoewel je ook nog steeds kunt inpluggen als je dat wilt.

Stressvrij bewegen

Een voordeel van draadloos spelen is dat je niet over je snoer kunt struikelen en Line 6 is er in geslaagd de ingebouwde ontvanger van de POD Go vrijwel onkwetsbaar te maken doordat er bijvoorbeeld geen fragiele antenne uitsteekt, alleen een verhoogd platformpje vlak boven het pedaal. De zender is al even compact en rust strak en veilig tegen de body van je gitaar als hij is ingeplugd. Je kunt de zender opladen door hem in te pluggen in

een half uur speeltijd. Het draadloze signaal is krachtig, zonder je geluid nadelig te beïnvloeden. De ontvanger pikt steeds een stabiel signaal van de zender op, zelfs op forse afstand; dat maakt stressvrij bewegen op het podium mogelijk, of zelfs een wandeling door het publiek.

Helix-familie

Afgezien van het draadloze deel is deze POD Go is precies gelijk aan de oorspronkelijke versie met usb-audio-interfacemogelijkheid en loopingopties en hij beschikt over dezelfde uitstekende verzameling versterker-, luidspreker- en effectmodellen uit de Helix-familie plus opslagruimte voor maximaal 128 IR's. De 256 presets zijn minder

Conclusie

Dit is een uiterst gebruiksvriendelijk apparaat met uitstekende effecten in alle soorten en maten en doet in niets onder voor zijn *cable-only* familielid. Als jij graag ontkoppeld wordt van je pedalenplank, is de POD Go zijn prijs meer dan waard. G

Rivalen

- Mooer GE300
- Boss GT-100
- Zoom G6

LINE 6 POD GO WIRELESS

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Prima apparaat en ook nog eens draadloos

tekst **Stuart Williams**

LA BELLE ÉPOQUE VOLUME 1

FEATURING:

Judy Blank • Blaudzun • Anne Soldaat • Ruben Hein • Pablo van de Poel • Emil Landman • Marien Dorleijn
Yorick van Norden • Natousch Gerritsen • Kim Janssen • Paul Bond • Marrit van Brummelen & Frank Kooijman

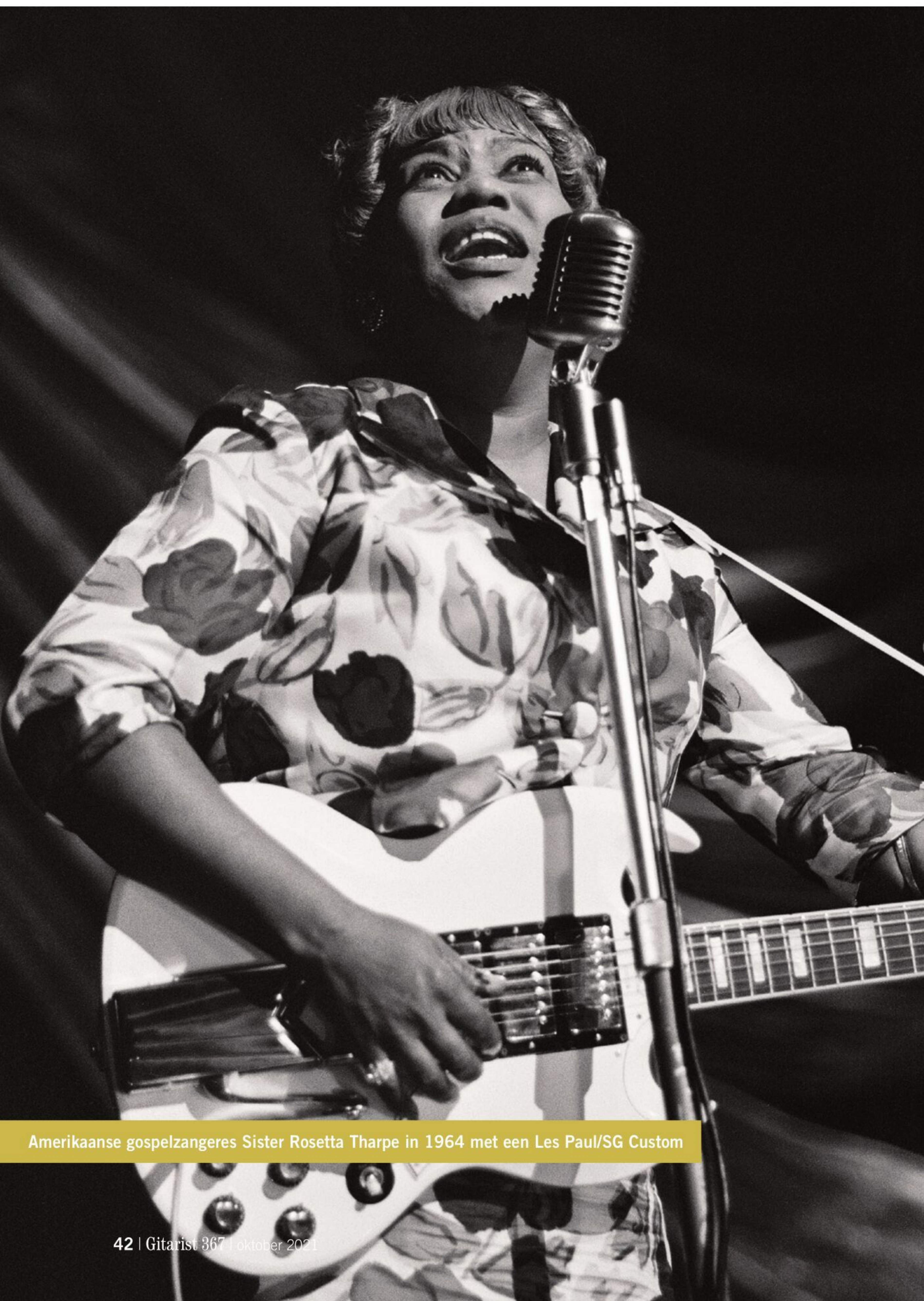
Tom Broshuis • Simon Akkermans • Loes Wijnhoven • Kees Schaper • Samgar Jacobs • Mischa Porte
Anique Toebak • Stefan Wolfs • Romain By • Jonas Pap • Ella van der Woude • Robin Bremer • Gerben Bielderma

All invited by Danny van Tiggele

OUT NOW

60 jaar SG

De scherpe horens leken te behoren tot het orkest van de duivel, niet de beschaafde jazzscene van de vroege jaren zestig. Als intentieverklaring was de SG's radicale styling geslaagd - maar misschien niet zoals oorspronkelijk bedoeld. Het ontwerp werd al snel afgekeurd door Les Paul, hoewel het zijn signature-instrument had moeten worden. Afgewezen door zijn beschermheer groeide de SG op in de schaduw van zijn iconische broer, de Les Paul Standard, en werd hij de gitaar van de antiheld, van Angus, Jimi en alle anderen die volgden.

Amerikaanse gospelzangeres Sister Rosetta Tharpe in 1964 met een Les Paul/SG Custom

De geschiedenis van de Gibson SG: de eerste twintig jaar

Eind jaren vijftig was de Fender Stratocaster verreweg de best verkochte elektrische gitaar en was Gibsons Les Paul ver weggezaakt. Kalamazoo moest iets doen. En dus verscheen er in 1961 een model met twee scherpe horens als opvolger van Les Pauls origineel, een model dat zijn eigen geschiedenis zou schrijven... tekst **Tony Bacon**

Toen de Gibson SG in 1961 werd geïntroduceerd leek hij door een beeldhouwer te zijn ontworpen en niet door een gitaarbouwer. De body was een mix van punten en randen en de hoogste frets waren plotseling goed bereikbaar dankzij de twee scherpe cutaways. De SG leek op geen enkele andere Gibson gitaar en dat was ook precies de bedoeling. Het lijkt nu moeilijk te geloven, maar de originele Les Paul met één cutaway was op zijn retour en de SG moest hem vervangen - en dus moest alles anders. Behalve de naam dan, want Gibson hield de eerste paar jaar nog vast aan de Les Paul-naam voor de nieuwe SG-modellen. Beide ontwikkelingen waren trouwens even daarvoor al in gang gezet. Zo kregen de goedkoopste Les Pauls in 1958 en 1959 twee cutaways (geen SG-vorm) en verdween iets later de naam van Les Paul van de kop omdat de artiest naar wie de gitaar was genoemd geen hits meer wist te scoren. Te beginnen met de Junior en TV werden Les Pauls steeds vaker SG genoemd, waarbij begin jaren zestig ook de Custom en Standard aan de beurt waren. Inderdaad, er zijn dus tot eind 1963 nog SG gitaren onder de naam Les Paul verkocht.

De geboorte van de SG

Nu Fender zich met de futuristische Stratocaster als toonaangevend merk had bewezen en Gibson leek achter te blijven, moest er iets gebeuren. In 1958 waren de eerste 'moderne' Gibsons, de Flying V en Explorer, door gitaristen grotendeels genegeerd, en het was tijd voor een geheel nieuwe solidbody om de concurrentie met Fender aan te gaan.

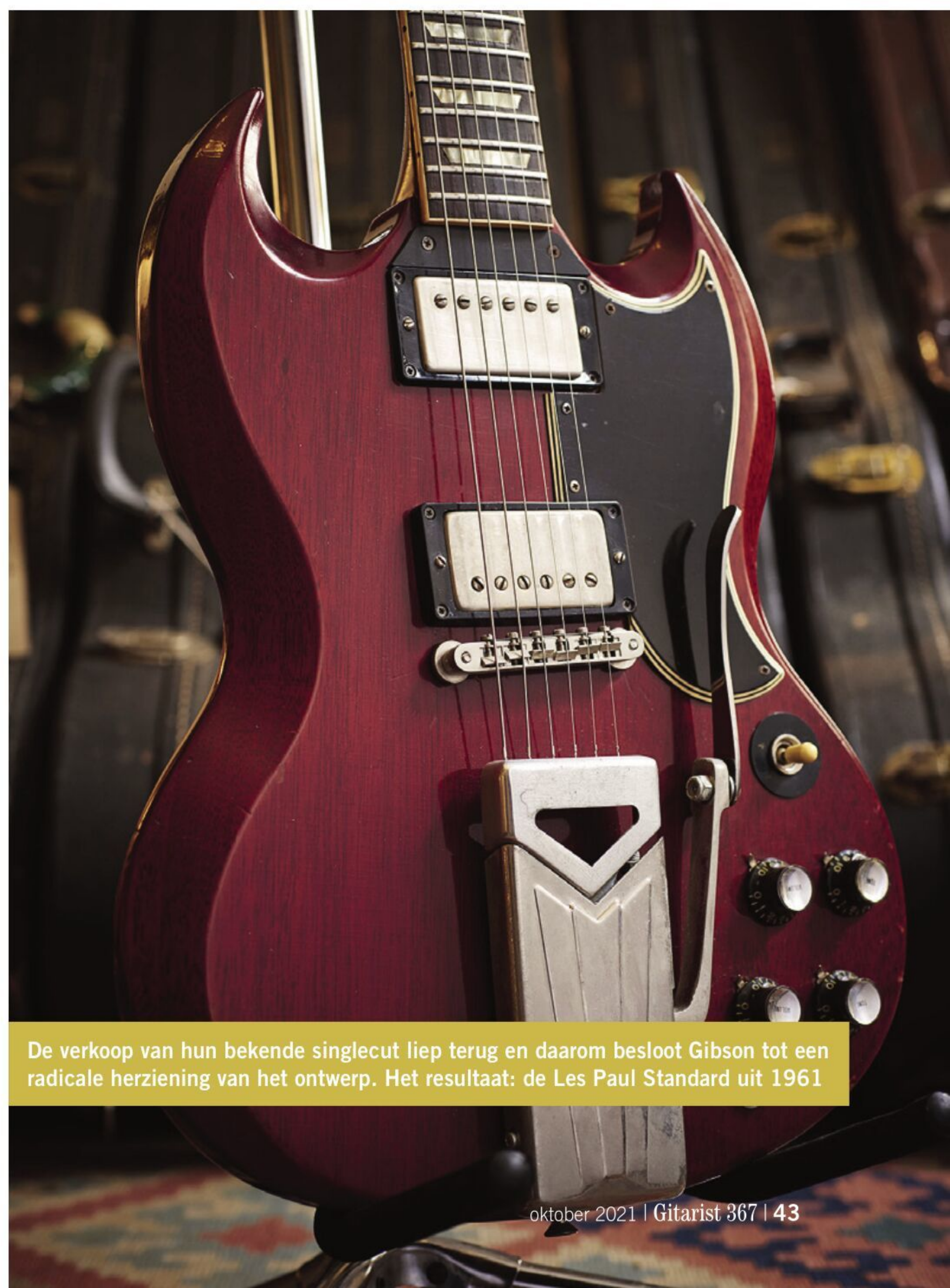
Voor dit project liet Gibson zich inspireren door een aantal recente trends, namelijk dunnere body's met twee cutaways, nieuwe kleuren, dunne halzen die toegang gaven tot de hoogste frets, en humbuckers. Natuurlijk konden ze daarbij als altijd terugvallen op Gibsons vakmanschap. Een prototype werd getest door gitaarspelende werknemers en vertegenwoordigers van Gibson. We weten niet wie de naam 'SG' bedacht heeft, maar wel dat het niet veel simpeler kon: SG staat namelijk voor Solid Guitar.

De officiële introductie van de nieuwe Les Paul Standard en Custom vond plaats in 1961, hoewel de nieuwe Standard al eind 1960 van de band rolde. Ten tijde van de NAMM show in Chicago in 1961 presenteerde Gibson een geheel nieuwe verzameling massieve elektrische gitaren: de Les Paul Junior,

Standard en Custom, en de SG TV en Special, variërend in prijs van 142,50 dollar voor de Junior tot 395 dollar voor de Custom. Gibson had de oorspronkelijke Les Pauls met één cutaway uit het assortiment gehaald, net als de oudere LP- en SG-modellen met twee cutaways.

Vibrola en andere issues

De Les Paul Standard in zijn nieuwe SG-vorm was een aantrekkelijke toevoeging aan de Gibson catalogus. De in Cherry afgewerkte, dunne body was van mahonie. Er waren twee cutaways, waarbij

De verkoop van hun bekende singlecut liep terug en daarom besloot Gibson tot een radicale herziening van het ontwerp. Het resultaat: de Les Paul Standard uit 1961

» die aan de kant van de dikke snaren het grootst was, uitlopend in twee scherpe punten. Dat maakte de SG een stuk lichter dan de Les Paul met één cutaway.

De randen van de body waren afgeschuind, net als de binnenkant van de cutaways. Daardoor leek de body nog dunner dan hij al was, en juist dat is een van de meest herkenbare eigenschappen van het SG-ontwerp geworden.

Ook de dunne hals was van mahonie, waarbij de positie van het halselement betekende dat de hals maar een klein stukje in de body kon doorlopen en de verbinding tussen beide was daarom kwetsbaar. Afgebroken halzen kwamen regelmatig voor. In de jaren zestig probeerde Gibson dit te verhelpen. Een andere zwakke plek op de vroegste modellen was de plaats waar de jackuitgang zat, achter de toon- en volumeregelaars. Die werd maar door weinig hout ondersteund en barsten kwamen veel voor.

Er was een separaat vibratostaartstuk, door Gibson de Vibrola genoemd en door vrijwel iedereen buiten Gibson de ‘zijdelingse’ vibrato, of iets veel minder beschaafds... Volgens een Gibson catalogus “werkt hij in de richting van je aanslag en kun je hem opvouwen als je akkoorden speelt”. Er zat inderdaad een opvouwbare arm bij die verbonden was met een mechanisme (verborgen onder een mooie art-decoversiering, een van de weinige voordelen van deze vibrato) en de snaren werden aan de bovenkant daarvan bevestigd. Als je de arm zijdelings bewoog - in plaats van het meer gebruikelijke op en neer - zorgden twee grote veren voor beweging van het snaaranker.

Ondanks de verwarring over de naam kunnen we bevestigen dat dit een 1961 Les Paul Custom is

Een 1962 Gibson Les Paul Standard compleet met Vibrola en ebben blok onder het staartstuk

De tekortkomingen van de Vibrola werden al snel duidelijk, met name het feit dat de snaren slechts af en toe naar hun oorspronkelijke toonhoogte terugkeerden. De opvouwbare arm bleek wel een uitkomst; na wat initieel gestuntel besloten de meeste gitaristen de arm in te klappen en nooit meer te gebruiken.

De nieuwe Les Paul Custom, de dure buur van de Standard, behield de chique kwaliteiten waarmee hij zich al had onderscheiden in de tijd dat een Les Paul nog één cutaway had. Nu werd hij (inclusief de hals) voorzien van een glimmende witte laklaag, vergulde hardware (dus ook de arm en afdekplaat van de zijdelingse vibrato) en drie van die heerlijke humbuckers.

De slagplaat van de Custom paste bij de witte afwerking en net als bij de Standard zat er een kleine strip tussen de halspickup en de hals. Bij de Standard stond de naam ‘Les Paul’ op de kop, maar bij de Custom stond die op die strip. Verder had de Custom alle kenmerken van een dure Gibson: de ingelegde gespleten ruit op de kop, een ebben toets met parelmoeren blokmarkeringen en Grover Rotomatic stemmechanieken met niervormige knoppen.

De Custom lijkt op het eerste gezicht dezelfde vier regelaars en schakelaar te hebben als de Standard, maar het was een gitaar met drie elementen. Als je tijdens het spelen naar beneden keek, zag je de drie-

Het gromt, het blaft: een 1961 SG-vormige Les Paul Junior met een dog-ear P-90 pickup

standenschakelaar die je toegang geeft tot het halselement (schakelaar naar links), brug en middenelement samen (middenstand) of brugelement (rechts). De twee dichtstbijzijnde regelaars zijn dan voor de hals pickup (volume links, toon rechts) en de twee daaronder zijn voor het brugelement, eventueel samen met het middenelement, afhankelijk van de positie van de schakelaar (en ook hier volume links, toon rechts). Het blijft een compromis, en dat zien we ook bij andere gitaren met drie elementen die geconfigureerd zijn alsof het er twee zijn. Maar als je de combinaties hebt leren kennen, werkt het systeem best goed.

De Special, Junior en TV met hun nieuwe vorm zaten qua prijs aan de lage kant van de SG-modellen, met één (Junior, TV) of twee (Special) P-90 singlecoils. In het begin werden alle drie geleverd met een Gibson wrapoverbrug, waarin brug en staartstuk gecombineerd waren. Maar er was ook een uitvoering met een separate brug met zes zadels en een vibratostaartstuk. Aanvankelijk was dat Gibsons eigen, eenvoudige Maestro Vibrola, met een rechthoekig frame met afgeronde hoeken, een gewelfd bevestigingspunt voor de snaren en, meestal, een naamplaatje.

Modellenwerk

Na de introductie van de SG-modellen begin jaren zestig begon Gibson met kleine aanpassingen en verbeteringen. Vaak hadden die te maken met problemen rond de zijdelingse vibrato waarmee de Standard en Custom waren uitgerust. Een paar gitaren van rond 1962 hadden een 'korte' Vibrola, die gewoon op en neer ging en waarbij onder de voet van het staartstuk een ingelegd zwart blok van ebbenhout was gemonteerd. Een paar andere modellen werden in die periode geleverd met een Bigsby B5 staartstuk (de korte, hoefijzervormige variant).

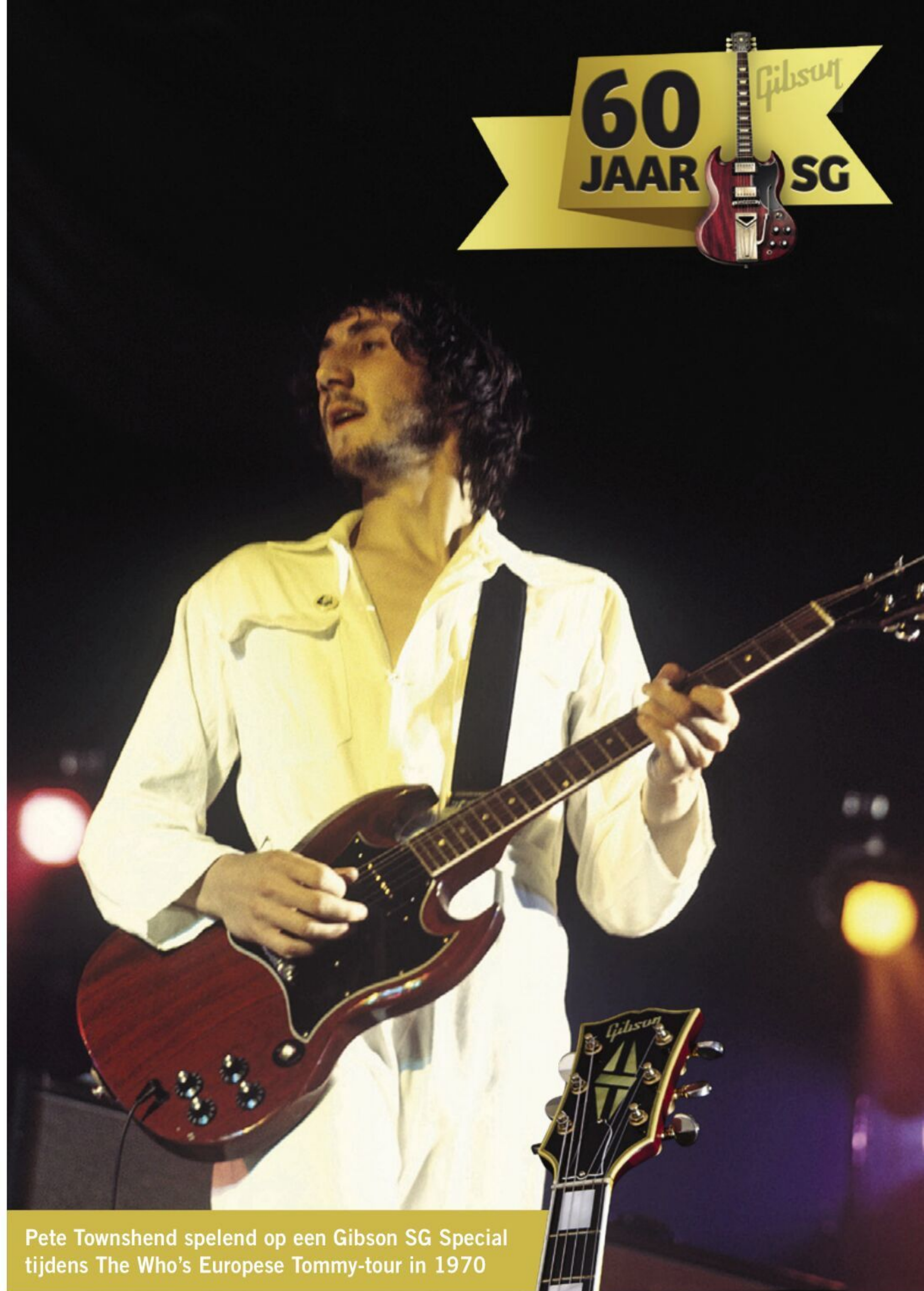
In 1963 koos Gibson ten slotte definitief voor de Deluxe Vibrola (of 'lange' Vibrola) voor de Custom en Standard. Die was min of meer hetzelfde als de korte Vibrola, maar had een lange, metalen plaat in plaats van het kleinere ebbenhouten blok. Die plaat was versierd met een lier-en-bladerenmotief en een Gibson-logo.

Zoals we gezien hebben, hadden de Special en Junior/TV in het begin standaard een wrapoverbrug of de optionele Maestro Vibrola. Maar rond 1965 bestond de basisuitrusting van beide modellen uit een korte Vibrola (zonder blok) plus brug.

Ook probeerde Gibson voortdurend de stevigheid en stabiliteit van de plek waar hals en body aan elkaar bevestigd waren te verbeteren. Die aanpassingen pakten redelijk goed uit en in 1966 was die zwakke plek op zijn sterkst, met flink wat extra hout aan de bodykant.

AC/DC's Angus Young, hier in 1982, is onlosmakelijk verbonden met de Gibson SG

Pete Townshend spelend op een Gibson SG Special tijdens The Who's Europese Tommy-tour in 1970

Deze 1966 SG Custom heeft een gespleten ruit op de kop en een ebben toets met blokmarkeringen. De Maestro Vibrola was midden jaren zestig geëvolueerd tot een redelijk bruikbaar ontwerp

Amsterdam Guitar Heaven

zaterdag 20 november vanaf 12.00 uur

In 8 zalen van Q-Factory Amsterdam

GEARSHOW GITAAR & BAS

12.00-18.00 uur – met topmerken als Ibanez, Vox, Breedlove, Blackstar, Markbass, Sire, Trace Elliot, Godin, en vele andere. Check Gitarist.nl.

WORKSHOPFESTIVAL

12.00-18.00 uur – met 'Tour door de Tijd'-workshops van gitaristen Richard Hallebeek, Kees Lewiszong, Tessa Raadman, Raphael Vanoli, Simone van Straten, Valentijn Bannier, Wiek Hijmans en Rory Ronde, more t.b.a.. En bassisten Manuel Hugas, Jeroen Vierdag, Joost van Eck, Peter Peskens, Barend Tromp en Bas Nuiver, more t.b.a..

AVONDCONCERT TOUR DOOR DE TIJD

Topgitaristen als Marcel Singor, Jack Pisters en vele anderen (t.b.a.) in begeleidingsband met Jaimie van Hek en Koen Herfst.

Tickets € 5,- tot € 15,-. De ticketverkoop is gestart.

Check gitarist.nl/events, debassist.nl/events, musicmaker.nl/events

Gitarist

DE BASSIST
KWARTAALBLAD VOOR BASSISTEN

Music
maker
tijdschrift voor muzikanten

Stichting
Output

GITAARSCHOOL
NEDERLAND

EUROPEAN GUITAR
TEACHERS' ASSOCIATION EGTA

Nog een gitarist die zelden gezien wordt zonder een SG is Derek Trucks. Gibson eerde hem in 2012 met een eigen signaturemodel

In diezelfde periode veranderde het uiterlijk van de SG flink, met de komst van een veel grotere slagplaat, die met terugwerkende kracht van pas komt bij het identificeren van originele instrumenten uit dit tijdvak van eind jaren zestig. Tot dat moment was de slagplaat altijd aan de kleine kant geweest en had een traditionele plek gekregen tussen de pickups en de onderste kant van de body (deze slagplaat wordt soms ‘engelenvleugel’ genoemd). De nieuwe slagplaat van 1966 omringde de elementen in hun geheel, waarmee ook de kleine strip die sommige oudere modellen nog hadden tussen de halspickup en het einde van de hals kwam te vervallen. De nieuwe, grote slagplaat wordt vanwege zijn vorm ook wel de ‘vleermuisvleugel’ (*batwing*) genoemd.

De grote slagplaat zagen we terug op alle vier de SG-modellen: Custom, Standard, Special en Junior/TV. Ook werd voor de Custom en de Standard door de fabriek meer ruimte in de body gemaakt om eventueel drie elementen te kunnen huisvesten – een flink gat dus, wat aan het oog werd onttrokken door die grotere slagplaat.

Later in de jaren zestig ging Gibson over op verchromde hardware, de topkam werd iets smaller en er kwam een voluut, een driehoekige uitstulping onder de plek waar de hals overgaat in de kop, bedoeld om deze notoir zwakke plek te ondersteunen. De hoek die de kop ten opzichte van de hals maakt werd eveneens iets gereduceerd, om problemen in dat gebied te voorkomen. Dit soort kleine ingrepen in de modellen van destijds bevestigden voor velen het beeld dat Gibson vroeger, eind jaren vijftig en begin jaren zestig, veel betere gitaren maakten.

Jarenzeventig-stijlen

Na een piek in verkopen van de SG in 1965 volgde een scherpe daling, die overigens gold voor de totale gitaarindustrie. In 1969 en 1970 volgde een korte opleving en werden er in dat laatste jaar 6677 SG Standards verkocht. Dat was bijna net zo veel als de voorafgaande vier jaar samen en dat aantal zou in de rest van de jaren zeventig ook niet meer geëvenaard worden.

Gibson, sinds 1969 in handen van Norlin, veranderde in de jaren zeventig heel wat aan het ontwerp van de SG. In 1971 stopte het merk met de namen ‘Standard’ en ‘Special’, maar behield het de naam ‘Custom’. In plaats daarvan kwamen de Pro (een herziene Special), Deluxe (een herziene Standard) en Custom, met als meest opvallende kenmerk een halfronde plaat waarop de regelaars en jack gemonteerd waren. De grote slagplaat van 1966 werd vervangen door een van normale afmetingen die iets van de body af kwam te staan. De binnenste randen van de cutaways waren niet langer afgeschuind en de kop werd iets groter.

Gibson gaf hoog op van de uit drie delen bestaande mahonie hals, de voluut ter ondersteuning van de overgang tussen hals en kop en wat het de “90 graden hoek van de hals” noemde,

waarmee ze bedoelden dat de bovenkant van de hals gelijk liep aan die van de body, terwijl bij eerdere modellen de hals een kleine hoek naar achter maakte en de toets dus iets boven het niveau van de body kwam te liggen. Daarbij was de hals iets de body ‘ingeschoven’ waardoor de brug iets naar achteren moest. Al met al maakte dat alles de SG niet prettiger bespeelbaar.

In 1972 keerden de SG Special en Standard terug onder hun eigen naam en in 1973 bestond de SG-reeks uit de herziene Special, Standard en Custom. De parallelle halsconstructie en het halfronde regelpaneel waren vervallen en de afschuining van de binnenste randen van de cutaways was terug, wat de gitaren een meer traditionele feel en uiterlijk gaf. De Special werd in 1977 uit productie genomen, waardoor de Standard en Custom gedurende de rest van de jaren zeventig de enige SG’s in het Gibson assortiment waren.

Voorwaarts met de SG

Pas in de jaren tachtig en negentig ging Gibson aan de slag met reissues en vintage replica’s van de SG, waarmee dit iconische model een plaats verdiende naast de Les Paul, die door Gibson in 1968 weer in productie genomen was.

Gedurende zijn hele leven heeft de SG in de schaduw gestaan van de Les Paul. Al kun je eigenlijk niet van dé SG spreken; tegenwoordig kun je kiezen uit allerlei variaties, van eigentijds tot vintage en combinaties daarvan. Denk dus nooit meer aan de SG als ondergeschoven kindje. Lang leve de Solid Guitar! **G**

Tony Iommi's gemodificeerde midden-jarenzestig SG Special, hier afgebeeld in replicavorm, was medeverantwoordelijk voor het vroege geluid van Black Sabbath

WHAT IS AVAXHOME?

AVAXHOME-

the biggest Internet portal,
providing you various content:
brand new books, trending movies,
fresh magazines, hot games,
recent software, latest music releases.

Unlimited satisfaction one low price

Cheap constant access to piping hot media

Protect your downloadings from Big brother

Safer, than torrent-trackers

18 years of seamless operation and our users' satisfaction

All languages

Brand new content

One site

AVX LIVE . ICU

AvaxHome - Your End Place

We have everything for all of your needs. Just open <https://avxlive.icu>

Inspired By
KEYMUSIC

— PREMIUM DEALER OF QUALITY BRANDS —

MARSHALL DSL20CR
MARSHALL ORIGIN 20C

Marshall

MXR M1669 CARBON COPY ANALOG DELAY
MXR M101 PHASE 90
MXR M303 CLONE LOOPER

DUNLOP 6503 BODY & FINGERBOARD CLEANING KIT
DUNLOP 83CB TRIGGER CAPO ACOUSTIC
DUNLOP 243 MOONSHINE CERAMIC SMALL SLIDE

MARTIN 000-15M | MARTIN D-28 | MARTIN DX JOHNNY CASH

KOM DEZE **TOP BRANDS** ONTDEKKEN IN JE DICTSTBIJZIJNDE KEYMUSIC STORE!

WWW.KEYMUSIC.COM

KEYMUSIC NEDERLAND / BELGIË

@KEYMUSIC_STORES

KEYTV.NL / KEYTV.BE

» De moderne SG: **solide keuzes**

Van de bijna dertig SG's die Gibson in het assortiment heeft, kiezen wij er vier die in hun verschillende prijsklassen het meeste waar voor hun geld bieden qua hardware, mogelijkheden en vintage uiterlijk. tekst **Dave Burrluck**

GIBSON SG TRIBUTE

Dit is de betaalbaarste Amerikaanse Gibson SG en zal liefhebbers van het klassieke ontwerp niet teleurstellen. Hij is leverbaar in Cherry of Natural Walnut zijdeglans nitrocelluloselak. De body is geheel van mahonie en de eveneens mahoniehouten hals is voorzien van een palissander toets met ingelegde positiestippen. De grote 'batwing' slagplaat doet denken aan die van de SG die in 1966 verscheen en hierin zijn de open 490R en 490T Alnico II humbuckers opgehangen. De hardware is vernikkeld en bestaat uit Vintage Deluxe stemmechanieken met trapeziumvormige stemknoppen, een Nashville tune-o-matic-brug en aluminium stopbarstaartstuk.

Richtprijs: € 999,-

GIBSON SG JUNIOR

Je hebt niet geleefd als je nooit een SG Jr. hebt ingeplugd. De volgende in de ranglijst, en dus iets duurder dan de Tribute, is onderdeel van de Gibson Original Collection. Deze is zonder enige franje uitgevoerd, maar dankzij de glanzende nitro-afwerking, de mahonie body en hals (alleen in Cherry verkrijgbaar), de genadeloos eenvoudige wrapoverbrug en de 'dog-ear' P-90 singlecoil raakt deze lichtgewicht Junior de essentie van wat een SG moet zijn. Net als bij de andere Original Collection gitaren zijn de CTS potmeters handbedraad en dat bepaalt voor een deel de specifieke sound van deze Junior. Rock 'n' roll was nooit rauwer en dat maakt hem bijvoorbeeld een ideale gitaar voor slide.

Richtprijs: € 1199,-

GIBSON SG STANDARD '61

Na de 'batwing' SG Standard is dit momenteel de best verkochte Gibson SG. De Original Collections '61 is verkrijgbaar met de oorspronkelijke zijwaartse vibrato, de latere Maestro vibrato of vibrateloos, met stopbarstaartstuk. De '61 heeft een toets met binding met trapeziumvormige inleg van acryl en een 61R en T Burstbucker humbucker met kapje. "Ik krijg vaak de vraag waarom we deze gitaar geen reissue noemen", vertelt Gibsons Mat Koehler, "en dat is omdat hij al sinds 1987 de '61 heet. Hij is altijd populair gebleven."

Richtprijs: € 1699,-

GIBSON 1963 SG SPECIAL REISSUE

Aangekomen bij de Custom Shop-modellen zien we meer details en historische accuratesse. Deze gitaar - een van de zeven Custom Shop SG's in het assortiment, inclusief een dubbelhals - doet met zijn twee Custom soapbar P-90's direct denken aan Pete Townshend en een vroege Carlos Santana. Door zijn iets verweerde Cherry VOS nitro-afwerking lijkt hij ouder dan hij is, en zoals het hoort in dit tijdvak loopt de hals een stuk verder door in de body dan bij andere SG-modellen. Ook het '63 medium C-vorm halsprofiel en de lichtgewicht aluminium wrap-aroundbrug met verhoogde intonatie-richtel ontbreken niet. Zie deze uitvoering maar als een vintage gitaar zonder gebreken.

Richtprijs: € 3299,-

Danny van Tiggele en de Gibson Sessions

La Belle Époque

Met Gitarist hebben we de afgelopen maand exclusief vier video's gepubliceerd in de serie La Belle Époque Gibson Sessions, met Blaudzun, Judy Blank, Kim Janssen, Anne Soldaat en initiators Danny van Tiggele en Tom Broshuis. Het was de opmaat naar de release begin september van het album 'La Belle Époque Volume 1', het project dat Danny van Tiggele heeft opgezet met een keur aan topmuzikanten. We vroegen hem naar de ins en outs. tekst Tommy Ebben

Stel je voor: je hebt een hele stapel ideeën voor liedjes op schap liggen die je graag eens wilt uitwerken. Je hebt zelf niet echt een stem voor leadzang, maar wel een groot netwerk van uitstekende zangers en muzikanten uit de indiepop-scene. Dan zou je voor elk nummer een andere vocalist kunnen vragen en er één groot samenwerkingsproject van maken. Dat is precies wat Danny van Tiggele deed met La Belle Époque.

Danny van Tiggele brak in 2013 door als gitarist en bassist in de folkband

Mister & Mississippi. Ze werden bij elkaar gebracht naar aanleiding van een opdracht op de Utrechtse muziekopleiding en kweekvijver de Herman Brood Academie. Piepjong waren ze en kwamen net om de hoek kijken, maar binnen een vloek en een zucht hadden ze megahits op 3FM, verkochten ze de Grote Zaal van Paradiso uit en stonden ze op Lowlands. In 2018 laste de band voor onbepaalde tijd een pauze in en inmiddels is Danny bassist in de band van Blaudzun en Yorick van Norden en speelt hij in garagerockband TOUSCH.

Maar zoals veel creatievelingen weten, zijn eigen ideeën als diamanten in je broekzak: op een gegeven moment moeten ze eruit. "Ik had nog zoveel ideeën liggen", herinnert Danny zich. 'Gesneuvelde opzetjes voor Mister & Mississippi, gitaartokkels, smartphone-memo's, enzovoorts. Ik wilde ze heel graag eens uitwerken. Aangezien ikzelf niet echt zing, had ik het lumineuze idee om bevriende vocalisten te vragen om die liedjes af te maken. Dat waren aanvankelijk Blaudzun, Judy Blank en Pablo van de Poel van DeWolff. Die drie zeiden

Het album

'La Belle Époque' kun je letterlijk vertalen met 'Het Mooie Tijdperk'. Vrij tegenstrijdig voor de periode waarin deze plaat opgenomen is, maar tegelijk ook heel passend en treffend. De titel verwijst naar het gouden tijdperk van culturele, technologische en wetenschappelijke vooruitgang ergens tussen eind negentiende eeuw en de Eerste Wereldoorlog. Een tijd waarin groot

optimisme steeds meer werd overschaduwd door somberheid en die uiteindelijk uitmondde in de Eerste Wereldoorlog. Het was een periode van grote bloei van de Frans/Europese cultuur; de geboorte van art nouveau, het Moulin Rouge cabaret, de bouw van de Eiffeltoren, de uitvinding van de haute couture en de opkomst van de Parijse casino's en operahuizen. Er ontstond een florierende

scene van kunstenaars, dichters, muzikanten en andere soorten culturele figuren die samen werkten en creëerden. Maar... ze dansten ook op de rand van een vulkaan.

Fast forward 2021 en we zien in de huidige toestand van de wereld die van La Belle Époque weerspiegeld. We voelen dat onze samenleving verandert, gemeenschappen die niet verenigd maar gepolariseerd zijn en een pandemie die de samenleving heeft gestopt zoals nog nooit eerder is gebeurd.

In het licht hiervan is er maar één ding dat een kunstenaar kan doen: samenwerken en creëren! En dat is wat Danny van Tiggele heeft gedaan met zijn eigen interpretatie van 'La Belle Époque', in samenwerking met **Tom Broshuis, Blaudzun, Judy Blank, Kim Janssen, Anne Soldaat, Pablo van de Poel, Ruben Hein, Emil Landman, Paul Bond, Yorick van Norden, Natousch Gerritsen en Marrit van Brummelen & Frank.**

gebeurde niet zo veel meer. Tom kreeg een tijdje geleden die toffe studioruimte en het leek me de perfecte omgeving om die songs uit te werken. Niet lang nadat we begonnen aan het project, kwam de eerste lockdown over ons heen. Het was heel fijn om in die tijd fulltime bezig te kunnen zijn aan het maken van die nummers.

“Tom en ik schreven in de tijd van Mister & Mississippi altijd al graag samen. We hebben beide een grote voorliefde voor bands als Wilco en Big Thief. Tom gaat graag de postrockkant op met ambient soundscapes. Ik heb daarentegen een enorm jarenzestig-hart; songs met een kop en staart en waarbij de melodie koning is. Kort door de bocht wil Tom een nummer altijd meer uitgesponnen maken en ik probeer er een duidelijke structuur in aan te brengen.

“Ik neem graag op met andere gitaren dan ik gewend ben: die klinken fris en zetten je op scherp”

Mijn aanpak is wel dominant in La Belle Époque, maar Tom heeft ook er ook zeker zijn stempel op gedrukt qua sound en muzikale thema's.

“Dit hebben we trouwens niet heel concreet besproken. We gingen gewoon

Danny van Tiggele is de drijvende kracht achter 'La Belle Époque'

direct ja en toen bedacht ik: misschien hebben nog wel meer mensen zin om dit met me te doen. Onder meer Anne Soldaat, Ruben Hein, Emil Landman, Kim Janssen en Marien Dorleijn van Moss reageerden ook direct enthousiast.”

Goede maatjes

De keuze om de muziek op te nemen in de studio van Tom Broshuis in Den Dolder, genaamd Heirloom, lag ook voor de hand. “Tom en ik waren goede maatjes in Mister & Mississippi en schreven toen al graag samen. We bleven elkaar ook regelmatig zien na het stoppen van die band, maar samen muziek maken

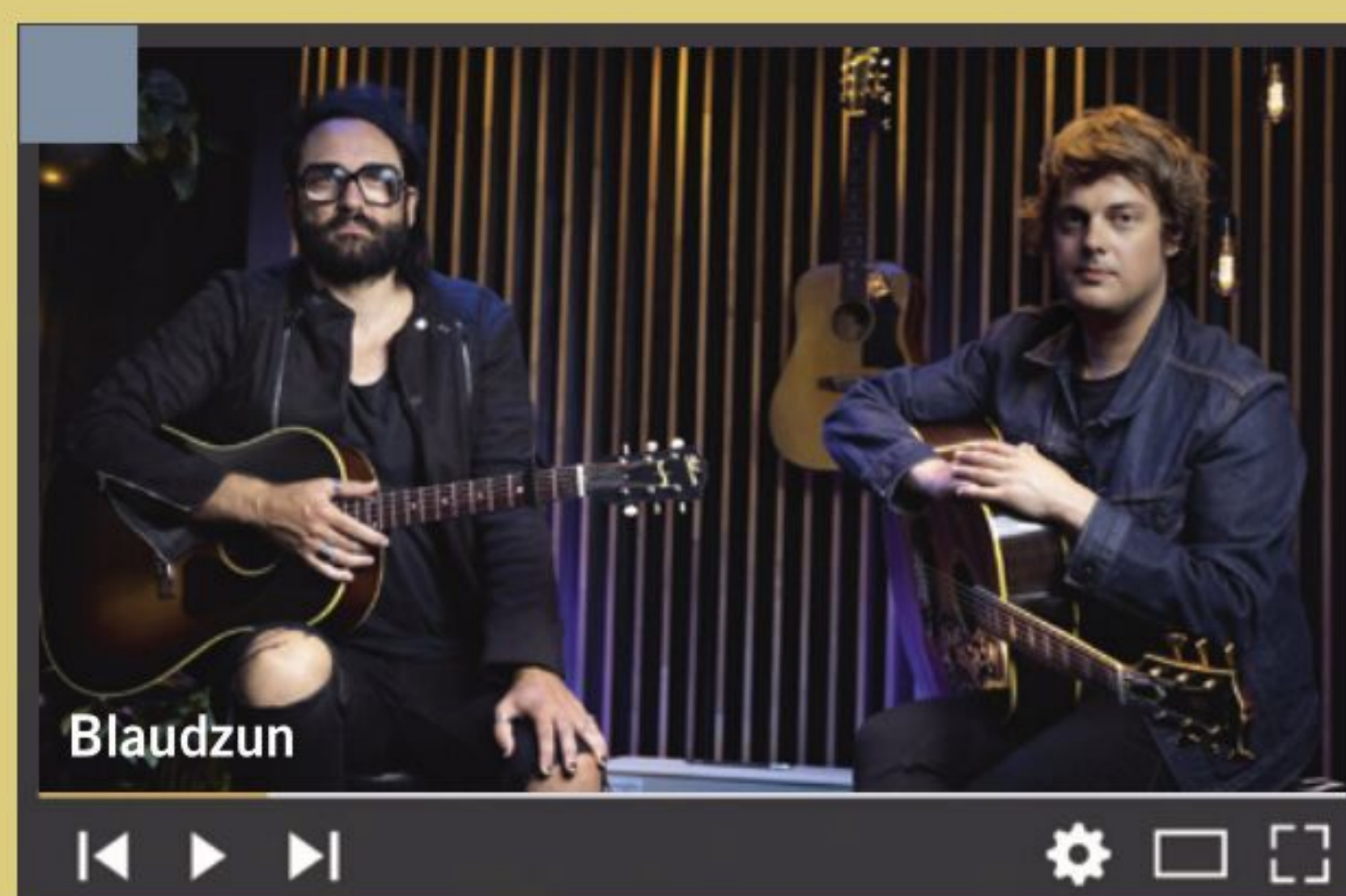

Danny speelt in de studio van Tom Broshuis een baspartij in

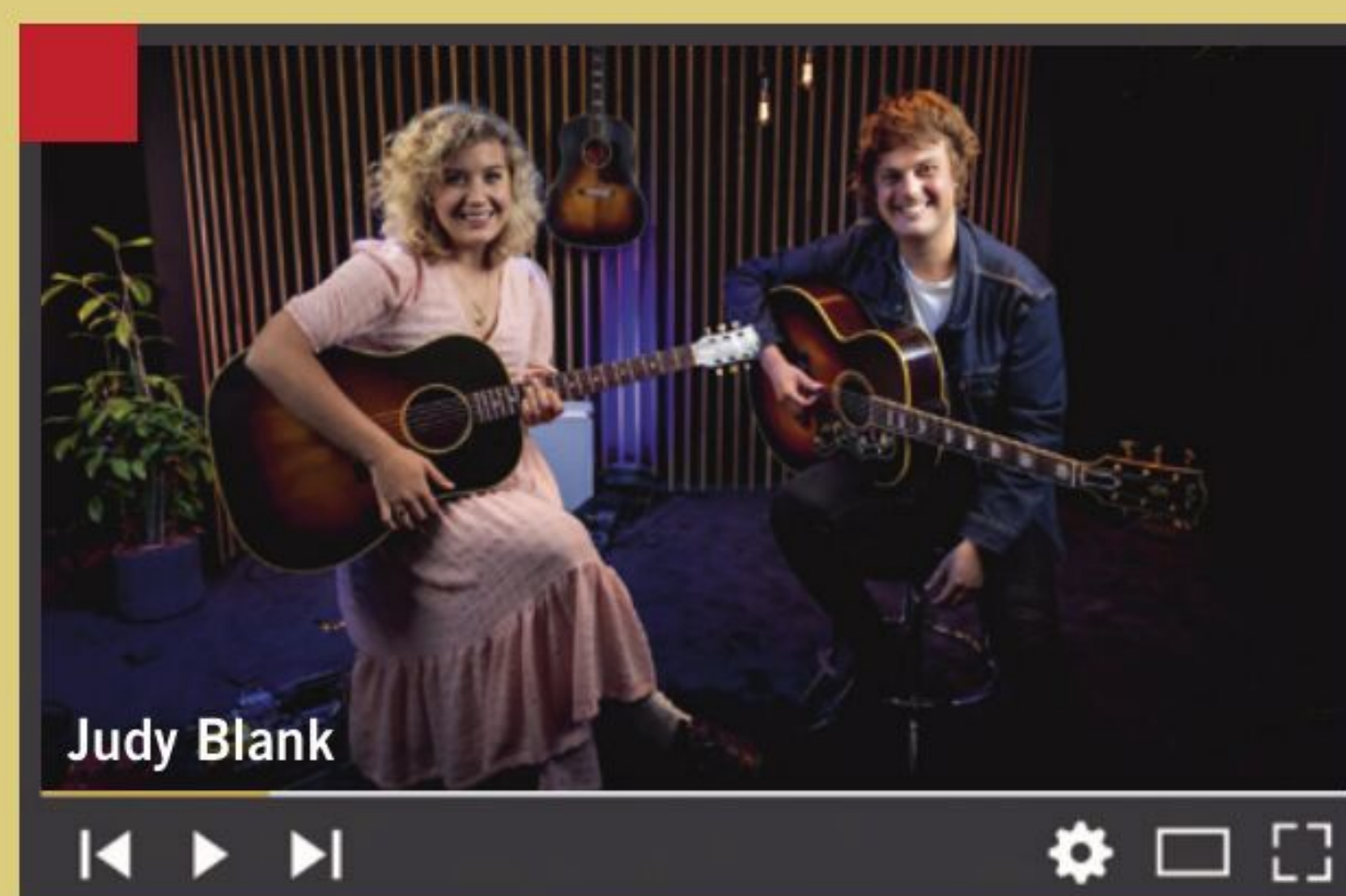
La Belle Époque Gibson Sessions

Vier nummers van de plaat zijn live en akoestisch gespeeld in de showroom van Gibson Europe in Amersfoort. Ze zijn exclusief te zien op ons YouTube-kanaal [GitaristVideo](#) (top als je je abonneert op ons kanaal, trouwens!) en natuurlijk op [Gitarist.nl](#). Iedere video begint met uitleg over de song gevolgd door een akoestische uitvoering. Enkele van de opmerkingen vind je hiernaast.

Blaudzun - Another Day

Blaudzun: “Toen ik de melodielijn eenmaal had was het nog wat gebrabbel, zoals dat altijd gaat. We hadden het ook zo kunnen laten, maar dat durf ik nooit...” In deze sessie speelt Blaudzun op een J-45, een reissue van een gitaar die voor het eerst in 1942 gebouwd is. “Ik ben gek van die mooie retro-knoppen en hij klinkt heel mooi.”

Judy Blank - Anyone's Favorite Girl

Judy Blank: “Thema van deze song is ‘fans’; je kent het wel, het fotomoment met zo’n plakkerige hand in je zij, moet dat? Ik speel het nummer ook op de J-45; die zijn oorspronkelijk tijdens de Tweede Wereldoorlog gemaakt, door vrouwen! Omdat al die mannen uitgezonden waren. Dat vind ik zo cool!”

aan het werk. Ik kwam meestal met het eerste aanzetje - altijd op akoestische gitaar - dat we direct opnamen en de ideeën volgden zich snel op. Toms studio is een fijne plek met mooie gitaren, pedalen, versterkers en synths. Allemaal zo aangesloten dat je snel kunt schakelen. We maakten niet eerst een demo die we later ‘beter’ zouden opnemen; alles wat je - afgezien van de vocalen - hoort is direct opgenomen nadat het bedacht is, met alle effecten als reverb, delay en tremolo er meteen bij. In bijna alle gevallen hadden we het hele muzikale gedeelte van de track in één dag af. Het is te gek om een basisidee zo tot leven te voelen komen.”

Wilde gok

“Ik ben gewend de muziek om de zanglijn heen te bouwen. Nu had ik in sommige gevallen nog niet eens een idee wie de zangpartij überhaupt voor zijn of haar rekening zou nemen. Het was voor mij een nieuwe, maar zeer inspirerende

ervaring om een nummer op deze manier te arrangeren - je komt tot andere arrangementen. De toonsoorten waren daarentegen wel vaak een wilde gok. Als ik een vocalist in gedachte had, probeerde ik in mijn hoofd voor te stellen welke toonsoort het beste zou passen. Maar uiteindelijk koos ik dan toch vaak voor de mooiste liggingen

hebben we niets meer veranderd aan de muziek nadat we een track opstuurden. Hier en daar is er wel een gitaarsolo van Anne Soldaat bijgekomen, of een koor-tje van Judy Blank. Kim Janssen heeft de blazers- en strijkersarrangementen verzorgd voor zijn nummer *Mickey Mouse March* en zich ook bemoeid met de productie. Drums zijn opgenomen in

“Tom wil een nummer altijd meer uitgesponnen maken, ik probeer een duidelijke structuur aan te brengen”

op gitaar. Wonderwel heeft dat geen problemen opgeleverd. Sommige vocalisten hoor je wel in een ander register zingen dan waarin je ze normaal hoort, maar dat vind ik juist erg tof!

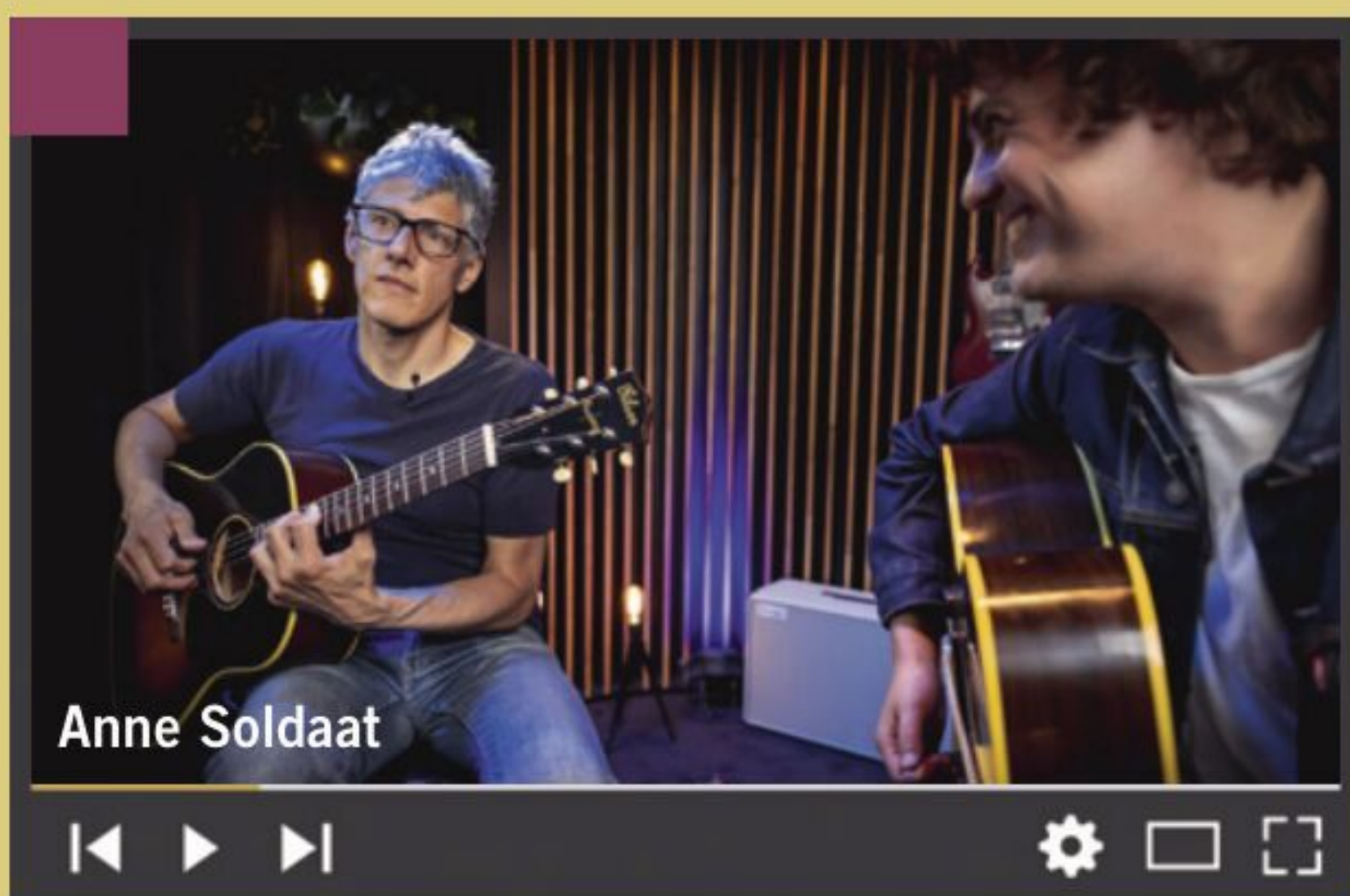
“Alle teksten komen van de vocalist in kwestie. In nagenoeg alle gevallen

de studio van Simon Akkermans, in de meeste gevallen door Kees Schaper, maar ook Misha Porte drumt een track. Stefan Wolf speelt pedalsteel in de tracks *Memories Of A Man* en *Our Hearts Are All The Same*. Het nummer *Phase Out* hebben we met een band live

Kim Janssen - Mickey Mouse March

Kim Janssen: “Danny stuurde een idee op en ik begon meteen mee te zingen; dat ging heel snel en daarom heb ik ook ja gezegd, want zo vaak schrijf ik niet samen met iemand anders. Ik speel op de Advanced Jumbo 1936: heel crispy, heel transparant. En het karakter van de aanslag is heel mooi.”

Anne Soldaat - Before The Chills

Anne Soldaat: “Ik heb niet eerder zo gewerkt, want ik schrijf mijn muziek en tekst eigenlijk altijd zelf. Daarom vroeg ik Danny ook om wel een idee van een zanglijn mee te geven. En het leek ook wel of het alleen op die manier kon. Ik speel deze sessie ook op een J-45 reissue, die is mooi handzaam, licht, met een fijne hals.”

opgenomen in de Electrosaurus-studio van Pablo van de Poel. Die had echt een live-vibe nodig, die we er in drie takes op hadden.”

Gibson-man

“De basis van elke track is een akoestische gitaar. Ik ben zelf echt een Gibson-man. Thuis heb ik een J-200 en een J-160, zo’n John Lennon-gitaar met een elementje en knoppen op de klankkast. Op die twee gitaren schrijf ik thuis de meeste nummers. Tom heeft echter een mooie oude Guild, die ik heel veel in de studio heb gebruikt. Ik hou ervan om op te nemen met andere gitaren dan dat ik gewend ben. Die klinken dan fris in je oren en zetten je op scherp. Dat werkt inspirerend.

“We hebben veel elektrische gitaarpartijen opgenomen met Toms Silvertone uit de jaren zestig. Daar zit een koffer bij met een ingebouwde versterker. Die klinkt nog best goed ook! Doet een

beetje denken aan een Fender amp. Ik heb zelf ook nog een Rickenbacker 360. Die heeft die hele specifieke, bekende ‘jingle-jangle’-sound. Je pakt ‘m per plaat maar zo’n twee of drie keer, maar dan is het wel meteen helemaal raak. Yorick van Norden bespeelt in het nummer dat hij zingt, *Love’s All That Matters*, zijn twaalfsnarige Rickenbacker. “Veel baspartijen heb ik ingespeeld op mijn oude Höfner 182 shortscalebas, die we vaak door Toms Fender Princeton amp haalden. Dat geeft een heel tof karakter aan de sound. Op een paar tracks speel ik een Gibson SG bas en op andere ook een Squier VI. Dat is een reissue van de zessnarige Fender VI basgitaar. Die zijn maar een korte periode in productie geweest en de originele exemplaren zijn onbetaalbaar. Maar de nieuwe Squier-variant werkt ook hartstikke goed. Ze zijn meer dan prima inzetbaar als basgitaar, maar als er ruimte voor is in de mix, kun je er bijvoorbeeld ook prachtige lage

akkoorden mee leggen. Ze hebben ook een tremolo-arm.”

Volume 2

“Toen dit project al een eind onderweg was, dacht ik wel eens bij mezelf: wat heb me ik op de hals gehaald? Het creatieve gedeelte was superleuk, maar logistiek en agenda-technisch was het nog wel eens een uitdaging. Maar toch gaat het wel weer kriebelen en ben ik rustig alweer aan een ‘Volume 2’ aan het werk. Ik vind dit een ontzettend fijne manier om m’n eigen liedjes kwijt te kunnen. Ik speel ook erg graag anderen nummers, maar ja: gitaarideetjes blijven er altijd komen.”

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO La Belle Époque Gibson Sessions

VIDEO La Belle Époque live in de studio met Pablo van de Poel

SPOTIFY ‘La Belle Époque Volume 1’

GITARIST.NL

Gretsch 6122 Chet Atkins Country Gentleman

Dit topmodel van Gretsch met zijn beroemde bespeler stond in de frontlinie van de Britse invasie. tekst Richard Barrett

De Gretsch 6122/Chet Atkins Country Gentleman wordt vaak ook de 'Country Gent' genoemd. De eerste exemplaren van het 1958-model verlieten in 1957 de fabriek en deze gitaar was de opvolger van het 6120/Chet Atkins Hollow Body- en 6121/Chet Atkins Solid Body-model, die te zien zijn in de kleurrijke Gretsch brochure *Guitars For Moderns* uit 1955. Ook de meer betaalbare 6119/Chet Atkins Tennessean met één pickup maakte zijn debuut in een advertentie uit 1958, waarmee het kwartet van klassieke Gretsch signaturegitaren compleet is.

Chet Atkins (Chester Burton Atkins, 1924-2001) werd in Gretsch advertenties bejubeld als een "tv-ster en artiest met een groot aantal enthousiaste fans". En terecht: Atkins heeft na de oorlog op allerlei manieren bijgedragen aan de acceptatie van de elektrische gitaar door het grote publiek. Net als zijn vriend Les Paul (Lester William Polfuss, 1915-2009), promootte Atkins het instrument via populaire media en speelde hij een essentiële rol in de ontwikkeling van moderne speelstijlen en opname-technieken.

De invloed van zowel Chet Atkins als Les Paul op de elektrische gitaar is legendarisch, hoewel de meeste mensen ze nu vooral kennen vanwege de instrumenten die hun naam dragen en niet vanwege hun muziek. Als praktisch aangelegde creatievelingen zaten ze vol interessante ideeën op het gebied van gitaarontwerp, al had Atkins veel meer inspraak bij de ontwikkeling van de Country Gent dan bij zijn eerdere signatureontwerpen. Toen zijn samenwerking met Gretsch in 1954 van start ging, waren het Hollow Body- en Solid Body-model die zijn naam zouden dragen al grotendeels gereed, ook omdat ze waren gebaseerd op de reeds bestaande Gretsch Streamliner en Round Up.

Dus ging Atkins nauw samenwerken met Gretsch, met de wens een signa-

turegitaar te creëren waar hij echt trots op kon zijn. Het resultaat was een topgitaar waarin een aantal nieuwe concepten verwerkt was, zoals namaak f-gaten om feedback te reduceren, een brede 17-inch thinline klankkast, een subtiele afwerking die de tekening van het onderliggend mahonie mooi liet uitkomen, geschraagde zangbalkjes en Neo-Classic duimvormige positiemarkeringen. Daarnaast werden op zijn verzoek twee pas ontwikkelde Filter'Tron humbuckers gemonteerd - een uitvinding waar Ray Butts al sinds 1954 met Atkins en Gretsch aan gewerkt had.

Atkins was al langer ontevreden over de klank van de DeArmond Model 2000 pickups die Gretsch altijd gebruikte (door Gretsch overigens Dynasonics genoemd), omdat hij ze bij de hals te bassig en bij de brug te schel vond klinken. Met een weerstand van tussen de 7,5 en 13 kohm, klinken deze krachtige, pittige singlecoils inderdaad heel anders dan de Filter'Tron humbuckers (gemiddeld 4 kohm) met hun rauwe sprankeling. De Country Gent was het eerste Gretsch-model dat werd uitgerust met deze opvolger van de Dynasonic als Gretsch' standaard pickup.

Niet alleen Chet Atkins was fan van de Country Gentleman. Ook George Harrison bezat twee exemplaren, met twee cutaways, uit begin jaren zestig. Nadat The Beatles in 1964 op televisie hadden opgetreden in The Ed Sullivan Show - en ruim 73 miljoen Amerikanen kennismakten met de Fab Four en hun instrumenten - werd de Country Gent per direct een rock 'n' roll-icoon en moest de productie flink worden opgevoerd. Het model verdween pas begin jaren tachtig uit de Gretsch catalogus, nadat Atkins overstapte naar Gibson en zijn naam en uiteindelijk ook de Country Gentleman met zich meenam.

Met dank aan Vintage 'n' Rare Guitars, www.vintageandrareguitars.com

De ontwikkeling van de Gretsch Chet Atkins Country Gentleman

1954

Chet Atkins gaat samenwerken met Gretsch

Herfst 1957

Eerste serie van vijftig stuks geproduceerd; één cutaway; twee Filter'Trons; Grover mechanieken met 'traptreden'

1958

Voor het eerst geadverteerd, samen met de 6119, 6120 en 6121 signaturemodellen

1959

Nulde fret; topkam van been (voorheen metaal); Bigsby met Gretsch-logo

1961

Twee cutaways; standby-schakelaar; dubbele demper; gewatteerde achterkant

1964

Filter'Tron (brug) en Super'Tron II (hals); nier-vormige Grover mechanieken

1966

Twee Filter'Trons; enkele demper; modelnaam op slagplaat; zwarte afwerking (zeldzaam)

Begin jaren '70

Nieuwe naam: model 7670; open f-gaten; verstelbare brug; geen demper

Begin jaren '80

Nieuwe naam: Southern Belle (model 7176)

Tegenwoordig

Players Edition G6122T; 3 Vintage Select modellen (G6122T-62, G6122-6212 & G6122T-59)

1957 Gretsch 6122 Chet Atkins Country Gentleman

1 SERIENUMMER

26431; een van de eerste vijftig geproduceerde exemplaren van dit model (loopt van 26400 tot en met 26449); serienummer te vinden op de naamplaat op de kop

2 KOP

Witte enkellaags binding; zwart afgewerkt; T-roof Gretsch-logo; 'The Chet Atkins Country Gentleman 26431' op metalen naamplaat

3 KLANKKAST

Holle archtop; 17 inch (43,18 cm) breed, 5,72 cm diep; gelamineerd esdoorn; enkele cutaway, geschraagde zangbalkjes; vierlaags (w/z/w/z) binding rond boven- en achterblad; transparant bruine afwerking

4 PICKUPS

Twee Filter'Tron humbuckers met kapje zonder logo; 3-standenschakelaar voor elementkeuze; 3-standenschakelaar voor presetkeuze; individuele volumeregelaar per pickup (onder bij de brug); mastervolume (onder bij de hals)

5 HARDWARE

B6 Bigsby vibrato, metalen brugstang op ebbenhouten voet; vergulde Grover Imperial 'traptrede' stemmechanieken; drie regelaars met 'pijl-door-G'-motief; jackuitgang aan zijkant; twee schroefknoppen voor draagband

6 KUNSTSTOF

Tweelaags (z/w) gelamineerd dekplaatje voor halspen; goudkleurige slagplaat met T-roof Gretsch-logo; vergulde elementringen; twee zwarte nagebootste f-gaten

7 HALS

Gelijmde esdoorn hals; circa 24,5-inch mensuur; 22 frets, ebbenhouten toets met enkellaags bindingen en ingelegde Neo-Classic duimvormige positie-markeringen; metalen topkam

MATT BELLAMY

The image displays a musical score for the song "The Sound of Silence" by Simon & Garfunkel. It includes a guitar part (top) and a bass part (bottom). The tempo is marked as 140. The guitar part features a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bass part features a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The score is divided into two systems. The first system includes a guitar part with a treble clef and a bass part with a bass clef. The guitar part has a key signature of one sharp (F#) and a tempo of 140. The bass part has a key signature of one sharp (F#) and a tempo of 140. The second system includes a guitar part with a treble clef and a bass part with a bass clef. The guitar part has a key signature of one sharp (F#) and a tempo of 140. The bass part has a key signature of one sharp (F#) and a tempo of 140. The score includes chord diagrams and tablature for both instruments. The guitar part includes chords such as Am, E/G#, G, D/F#, F5, and E/G#. The bass part includes chords such as Am, E/G#, G, D/F#, F5, and E/G#. The score also includes a tempo marking of 140 and a key signature of one sharp (F#).

Akkoorden over alle zes snaren vormen een muur van geluid, terwijl de afgedempte ritmes voor vorm en definitie zorgen. Bellamy gebruikt zijn brughumbucker voor een scherpe, volle sound. De distortion geeft gewicht aan de afgedempte frases, maar mag niet de reden zijn dat niet elke noot hoorbaar is.

JACK WHITE

Speel het grootste deel van deze riff met neerslagen. Maar je ontkomt niet aan de snelle opslag vlak voor het einde van maat 1, waardoor je makkelijker van de vierde naar de zesde snaar springt en de licht opgedrukte G noot zwaar kunt aanzetten met een neerslag. Sla vlakbij de brug aan om meer hoog in je geluid te krijgen.

JIMI HENDRIX

Druk de tonen op de B-snaar in met het topje van je wijsvinger, anders lukt het je niet de losse E-snaar mee te laten klinken. Voor dit type licks koos Jimi graag de singlecoil bij de hals omdat die voller klinkt en een klassieke, ronde Strat-sound geeft.

GEMIDDELTE LICKS VOORBEELD 4

EDDIE VAN HALEN

♩ = 120

N.C.

A5

Tappen met twee handen en een vervormde sound kan voor allerlei bijgeluiden zorgen. Demp de hoge snaren af met de onderkant van de vingers van je linkerhand en de dikste snaar met de palm van je rechter. Het is belangrijk dat elke noot even hard klinkt, of je die nu met rechts of met links speelt.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5

ERIC JOHNSON

♩ = 120

G/B Am/C Bm/D C/E G/B Dadd11 Cmaj7

Laat doorklinken

De basis om deze lick te spelen is neer-neer-op. De opslag aan het eind geeft je de gelegenheid om van richting te veranderen voor de grootste sprong, die terug naar de vijfde snaar voor de volgende serie tonen. Eric speelt zijn cleane akkoorden met de brugpickup, soms in combinatie met het middenelement, en altijd met chorus en reverb.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 6

YNGWIE MALMSTEEN

♩ = 150

Edim Gdim Bbdim Dbdim

(8va) E5

BU RP RP RP

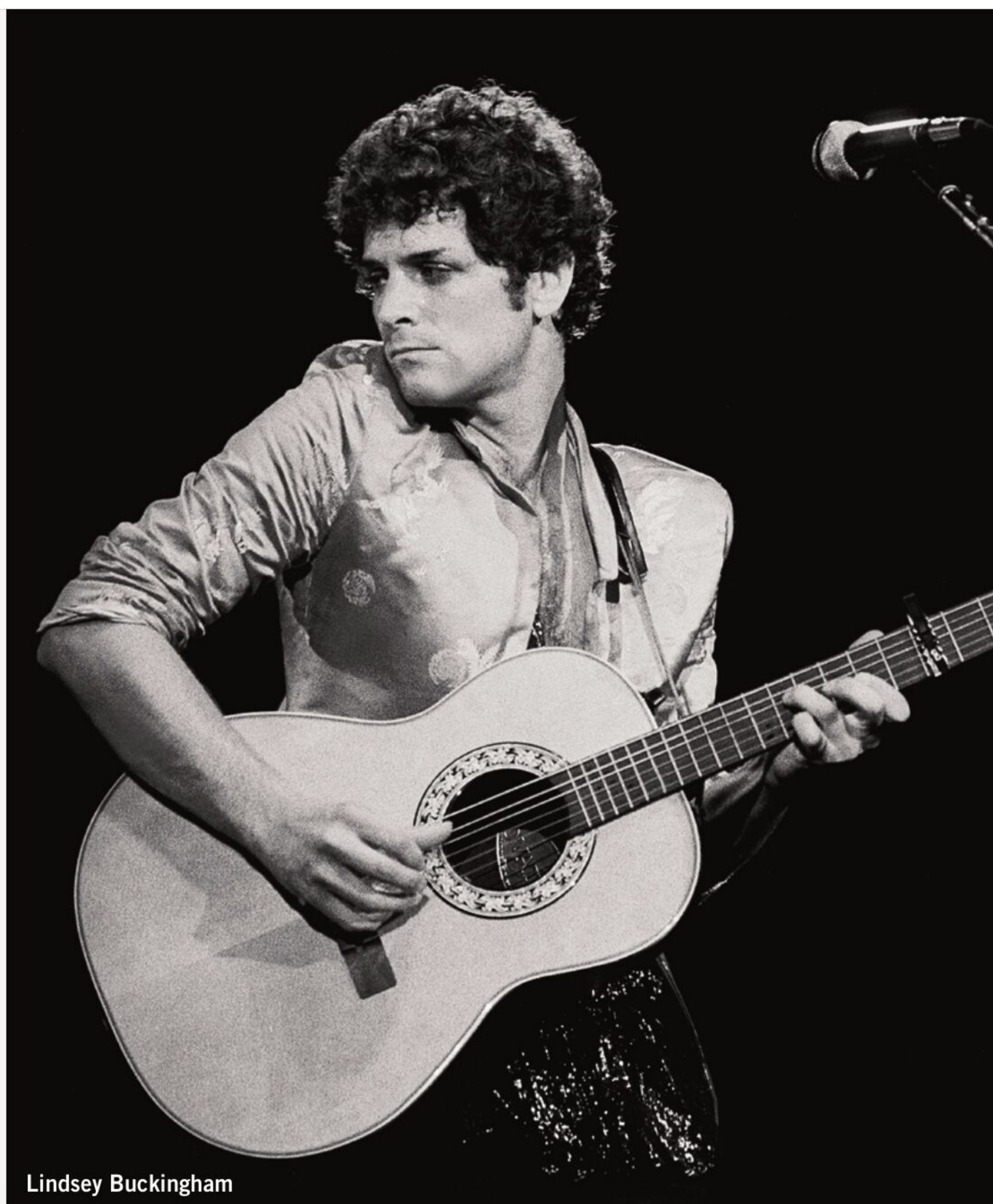
Sweep-picking kan lastig zijn als het echt heel snel moet, dus oefen deze lick eerst langzaam. Begin elk verminderd arpeggio met een beweging naar beneden en sla de hoogste toon van de frase aan met een opslag. Daarmee zet je de verandering van richting in en zorg je tegelijk voor ritmische duidelijkheid op de tweede en vierde tel. Dat helpt je je timing strak te houden. Yngwie kiest voor soepele sweeps graag zijn halselement en schakelt naar het brugelement voor de laatste, lang aangehouden tonen.

Fleetwood Mac Go Your Own Way

Stof je akoestische 12-snarige gitaar af en speel mee met deze wereldhit van Fleetwood Macs alle records verbrekende album 'Rumours'.

In 1977 was deze klassieker een enorme hit voor Fleetwood Mac, afkomstig van hun mega-veel verkochte album 'Rumours' uit hetzelfde jaar. Lindsey Buckingham deed al het gitaarwerk en hier focussen we op de fris rinkelende 12-snarige gitaarpartij die te horen is vanaf maat 3. Als je niet bekend bent met het gitaarspel van Buckingham, zou ik me zeker eens in hem verdiepen; hij is het waard en speelt even goed solo als slag.

Om deze track mee te kunnen spelen met het origineel heb je een capo nodig in het achtste vakje. De toonhoogtes van de 'gecapode' akkoorden zijn F, C en B_b, maar deze zijn eenvoudig te pakken omdat je daar de grepen voor gebruikt die je kent voor open A, E en D; alleen voor het Dm akkoord heb je heel even een barré nodig. Het kan krap worden zo hoog op de hals en als dat niet prettig speelt, kun je altijd nog meespelen met de correcte akkoorden zonder capo.

Lindsey Buckingham

Akkoorden

De bovenste akkoordnamen geven de werkelijke toonhoogtes van de gebruikte akkoorden weer. De namen tussen haakjes verwijzen naar de greep die je moet pakken; je kent deze in hun open posities. Merk op dat het A akkoord gepakt wordt met de middelvinger, ringvinger en pink. Dat maakt het makkelijker het akkoord te pakken zo hoog op de hals. We hebben ook de correcte akkoorden voor lager op de hals weergegeven voor als je wilt meespelen zonder capo.

Fsus2
(Asus2)

F
(A)

C
(E)

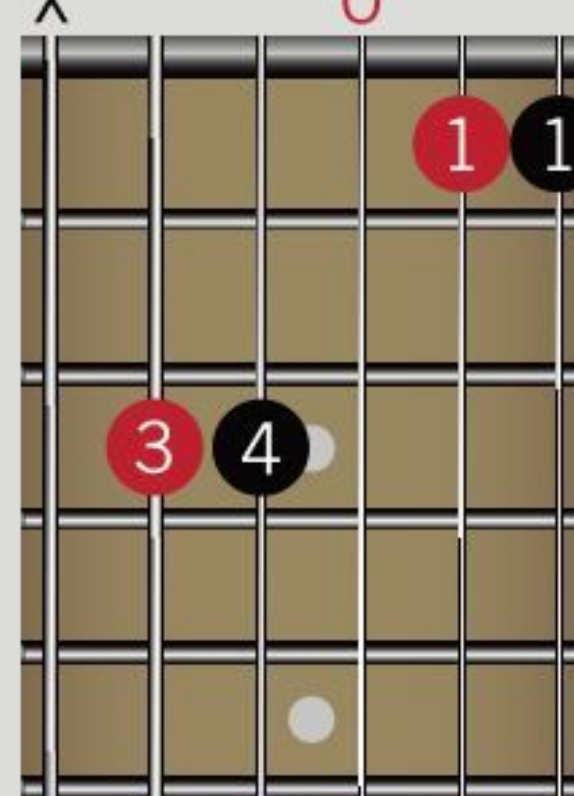
B_bsus2
(Dsus2)

B_b
(D)

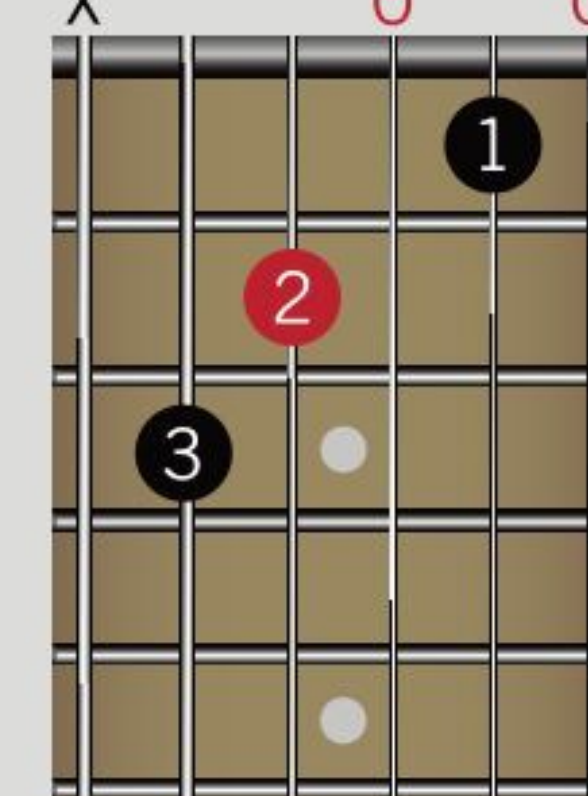
Dm
(F#m)

Fsus2
(open positie)

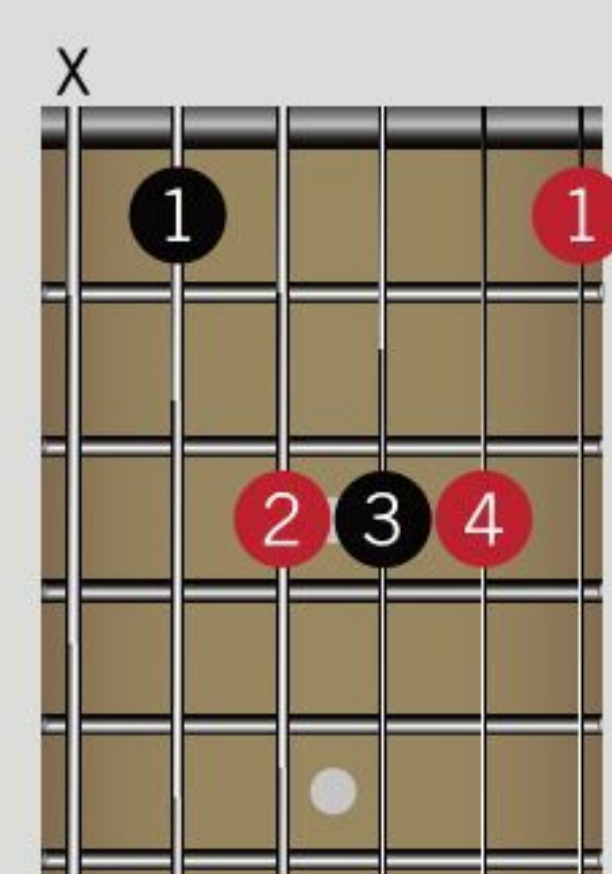
F
(open positie)

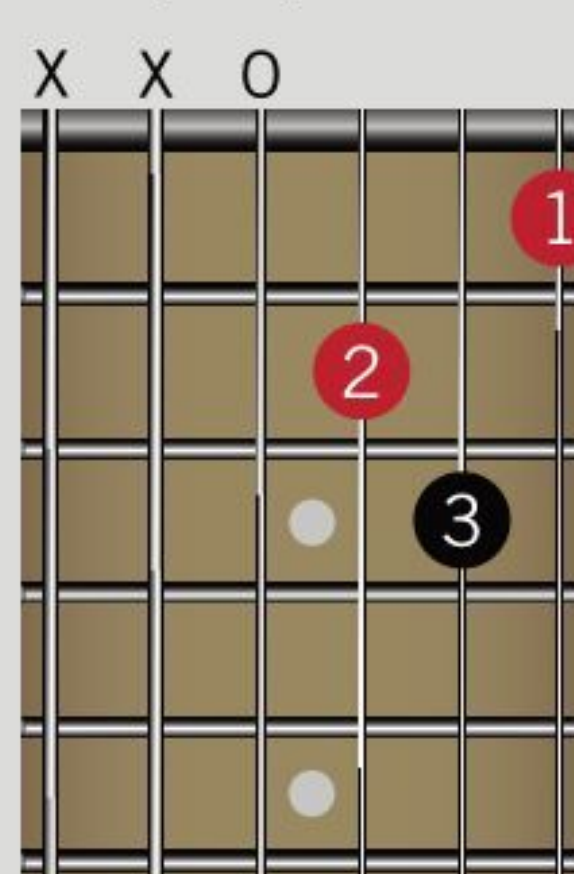
C
(open positie)

B_bsus2
(open positie)

B_b
(open positie)

Dm
(open positie)

GO YOUR OWN WAY

Tekst en muziek door Lindsey Buckingham
Copyright © 1976 Now Sounds Music en Kobalt Music Copyrights SARL
Auteursrecht vernieuwd
Alle rechten worden beheerd door Kobalt Music Group Ltd.
Alle rechten voorbehouden.
Gebruikt met toestemming.
Gepubliceerd met toestemming van Hal Leonard Europe Ltd.

Bladmuziek

Go Your Own Way

Couplet 1

F
Loving you
C
isn't the right thing to do
B_b
How can I ever change things
F
that I feel?

Couplet 2

F
If I could
C
maybe I'd give you my world
B_b
How can I
F
when you won't take it from me?

Refrein 1 & 2

Dm **B_b** **C**
You can go your own way
Dm
Go your own wa – a – ay

B_b **C**
You can call it another lonely day
Dm **B_b** **C**
You can go your own way
F
Go your own way

Couplet 3

F
Tell me why
C
everything turned around
B_b
Packing up
F
Shacking up's all you wanna do

Couplet 4

F
If I could
C
baby, I'd give you my world
B_b
Open up
F
Everything's waiting for you

Herhaal refrein

Instrumentaal couplet x2

Refrein 3

Dm **B_b** **C**
You can go your own way
Dm
Go your own wa – a – ay
B_b **C**
You can call it another lonely day
Dm **B_b** **C**
You can go your own way
Dm
Go your own wa – a – ay
B_b **C**
You can call it another lonely day

Gitaarsolo

Dm / / / **B_b** / / /
C / / / / / / / / x5

Herhaal refrein en fade-out

Fleetwood Mac Go Your Own Way | Couplet

♩=132

Capo 8e fret

0:04

Fsus² (Asus²) **F** **Fsus²** **F** **A** (Asus²) **A** **Fsus²** (Asus²) **F** **Fsus²** **F** **A** (Asus²) **A** **Fsus²** (Asus²) **C** **E** **B^bsus²** (Dsus²)

B^bsus² (Dsus²) **D** (Dsus²) **D** **B^bsus²** (Dsus²) **B^bsus²** (Dsus²) **D** (Dsus²) **D** **B^bsus²** (Dsus²) **Fsus²** (Asus²) **F** **A** **Fsus²** (Asus²)

TAB

5

Elk nieuw akkoord wordt iets voor de tel gespeeld en wel op de laatste achtste van de voorafgaande maat. Dat valt nog niet mee omdat de bas en drums wel keurig op de eerste tel spelen, zonder dat accent, dus. NB: in de bladmuziek van deze track was geen ruimte om sus-akkoorden aan te geven, dus die staan alleen in de tabulatuur. Bestudeer die dus eerst.

IN DE BU

Mainstreet Een winkel met
uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl
de Fender shop
Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45

01

DIAMOND
GUITARS
AMSTERDAM
BUY - SELL - TRADE HANDMADE GUITARS
WWW.DIAMONDGUITARS.NL
OFFICIAL LOWDEN & C.F. MARTIN DEALER
BY APPOINTMENT ONLY: +31(0) 611 477 420

02

 **GITAARSHOP
HEEMSTEDE**
HERENWEG 49, 2105 MC HEEMSTEDE - 06-53781330
WWW.GITAARSHOP-HEEMSTEDE.NL

03

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft
guitar shop delft
Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en
elektrische (bas)gitaren en versterkers.
Tevens onderhoud, modificatie en reparatie
van gitaren en versterkers.
015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

04

Gitaarles voor iedereen
Gitaarschool
APELDOORN
www.gitaarschoolapeldoorn.nl

05

 **JAVATAR
GUITARS**
DS € 27,- p/m (3 jaar) GAC € 27,- p/m (3 jaar)
COMPARE
AND YOU CHOOSE JAVATAR
www.javatar-guitars.com

06

**Adverteren
op deze pagina?**
Bel of mail Ollie Schmitz:
020 675 5308
ollie@k18.nl

GUITARSHOP APELDOORN HEET VANAF 1 MEI
**THE
Guitar
SHOP**
WWW.THEGUITARSHOP.NL

08

URT

DSOPM
DUTCH SCHOOL OF POPULAR MUSIC
SUMMER CAMP 2020
26 juli t/m 30 juli
Meer info:
www.dsopm.nl/summercamp

09

North End Music
Middenweg 225 • 1701 GB Heerhugowaard • Tel. 072-5712487
E-mail: northend@quicknet.nl • Website: www.northendmusic.nl

15

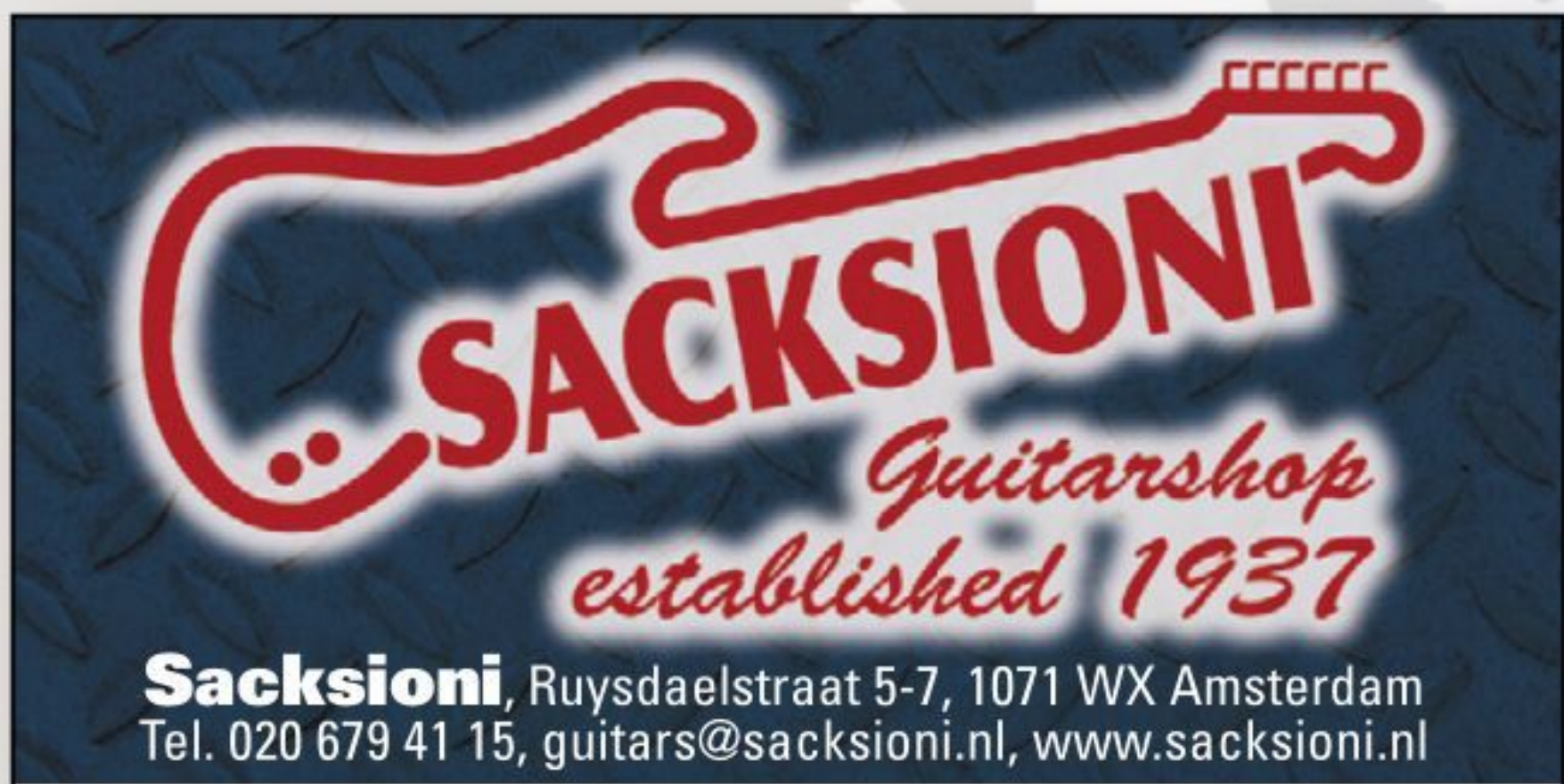
De Snaar
-Sinds 1978-
www.desnaar.nl

10

LORD OF THE STRINGS
europa's online snarenspecialist
t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

16

SACKSIONI
Guitarshop
established 1937
Sacksioni, Ruysdaelstraat 5-7, 1071 WX Amsterdam
Tel. 020 679 41 15, guitars@sacksioni.nl, www.sacksioni.nl

11

We're back!
KEYMUSIC

17

DIJKMANMUZIEK
AMSTERDAM - ALKMAAR
dijkmanmuziek.nl

12

LeftyGuitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses
B-2580 Peulis (Putte) - Belgium
Tel.: +32 (0)473/52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be
www.leftyguitars.be

18

VAN DE MOER INSTRUMENTS
www.vandemoer.be
AALST - ANTWERPEN - GENT - GERAARDSBERGEN

13

GITARIMUM
Tel: 010-4810973
Gitaren, versterkers, effecten, snaren, enz.
Wolphaertsbocht 205
Rotterdam
www.gitarium.nl

19

Kees Dee
EST. 1987
geopend op woe-vrij-zat
WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 033-4655355

14

alphenaar.com

20

AQUARIUM SESSIONS

- MINICONCERTEN
- INTERVIEWS
- TUTORIALS
- EN MEER.

ABONNEER JE OP ONS YOUTUBE-KANAAL!
www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker,
Gitarist, Slagwerkkrant,
De Bassist en Interface

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory
Amsterdam. Powered by Audient,
Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Gitarist | Events

Het programma van Amsterdam Guitar Heaven op zaterdag 20 november krijgt steeds meer vorm. Het programma van het workshopfestival is bijna rond en veel standhouders hebben al bevestigd voor de Gearshow Gitaar & Bas. In de volgende editie van Gitarist publiceren we het volledige programma in een special. Nu alvast de highlights! De ticketverkoop is trouwens begonnen. Niet duur, dus komt allen!

G Amsterdam Guitar Heaven

zaterdag 20 november, Q-Factory

Het is al de vijfde keer dat we dit event organiseren, maar voor het eerst betrekken we ook de Grote Zaal van Q-Factory erbij voor de Gearshow Gitaar & Bas, waar importeurs en fabrikanten van bekende en minder bekende bijzondere merken hun nieuwste producten laten zien. Uitproberen maar, dus! Daarnaast presenteren we workshops en masterclasses door het hele gebouw heen!

We organiseren deze dag samen met onze collega's van De Bassist, Musicmaker, Guitar Matrix, Stichting Output, Gitaarschool Nederland en EGTA.

Gearshow Gitaar & Bas

Op de Gearshow Gitaar & Bas kunnen de bezoekers de nieuwste gitaren, bassen, amps, pedalen, software en accessoires zien en uitproberen. De Grote Zaal van Q-Factory wordt voor het eerst bij dit evenement betrokken, waardoor de expositieruimte enorm toeneemt en ook de 'anderhalve meter' gewaarborgd kan worden.

AMSTERDAM GUITAR HEAVEN

De merken die nu al een stand hebben gereserveerd zijn:

Ibanez gitaren, bassen en effecten - **Vox** versterkers, gitaren en meer - **Blackstar** versterkers - **D'Addario** snaren en accessoires - **Cort** gitaren en bassen - **NUX** versterkers en effecten - **Ableton software** - **Acus** akoestische gitaarversterkers - **Hagstrom** gitaren en bassen - **Lanikai** ukeleles - **Walrus Audio** effecten - **Alhambra** gitaren - **Breedlove** gitaren - **Markbass** basversterkers - **GR Bass** basversterkers - **Trace Elliott** versterkers - **The Bace** bas-cello - **Sire** Larry Carlton gitaren - **Korg** effecten en tuners - **AER** versterkers - **Source Audio** effecten - **Ultimusician** accessoires - **Beetronics Effects** - **Levy's Leather** gitaarbanden - **Dejawu** gitaren - **Flat5** gitaren - **Sire Marcus Miller** bassen - **Godin** gitaren en bassen - **Schecter** gitaren en bassen - **Walden** gitaren - **Pedaltrain** pedalboards - **Peavey** versterkers - **Beatbuddy** pedalen - **Seagull** gitaren - **Artesano** klassieke gitaren - **Ultimate Support** statieven - **FGN Guitars** gitaren en bassen - **VHT** versterkers - **Recording King** gitaren - **J.Rockett Effects** - **Hercules** statieven - **MusicNomad** accessoires - **Boveda** accessoires

Nog niet aangemeld voor een stand? Mail Amsterdamguitarheaven@k18.nl of bel Keijser 18, tel. 020 675 5308.

Workshopfestival

Als ieder jaar presenteert Amsterdam Guitar Heaven een breed palet aan workshops en masterclasses voor gitaar en bas. Van klassiek tot metal. Voor beginners en gevorderden. De workshops vinden plaats door het hele gebouw heen, met veel individuele aandacht en participatie.

We organiseren de workshops dit jaar rondom drie thema's: Tour door de Tijd, StageCoach Sessions/Aquarium Sessions en EGTA.

'Tour door de Tijd' workshops:

- Kees Lewiszong (Navarone)
- Richard Hallebeek
- Tessa Raadman (Eut)
- Raphael Vanoli
- Simone van Straten (Sisters Of Suffocation)
- Valentijn Bannier (Zuco 103, Koffie)
- Wiek Hijmans

En deze bassisten geven 'Tour door de Tijd' workshops: Manuel Hugas, Jeroen Vierdag, Joost van Eck, Peter Peskens, Jaimie van Hek, Barend Tromp en Bas Nuiver.

StageCoach Sessions | Aquarium Sessions

Rory Ronde - Neo-soul gitaar

Tessa Raadman

EGTA workshops en Jong Talentenpodium

De EGTA (European Guitar Teachers Association) heeft als doel de artistieke, pedagogische en methodologische aspecten van het gitaarspel te bevorderen. Op Amsterdam Guitar Heaven organiseren ze enkele workshops op het gebied van klassiek gitaar en een jong-talentpresentatie klassiek gitaar.

Avondprogramma

Met Jack Pisters, Marcel Singor en vele anderen

Ook hebben we een bijzonder avondprogramma in petto in de Grote Zaal van Q-Factory. Het programma zal in het teken staan van het thema 'Tour door de Tijd', met in de basisband onder anderen gitaristen Jack Pisters en Marcel Singor, en een ritmesectie met Jaimie van Hek op bas en Koen Herfst op drums! Volg Gitarist.nl en onze socials voor programmanieuws!

Tickets

De ticketverkoop is gestart.

Amsterdam Guitar Heaven Zaterdag 20 november

12.00-18.00 uur: Gearshow Gitaar & Bas en Workshopfestival

20.30-22.00 uur: Avondconcert

Q-Factory Amsterdam

Tickets: € 10,-* (dag) / € 10,-* (avond) / € 15,-* (combi)

Studenten krijgen 50% korting.

*Ticketprijs inclusief servicekosten en betalingskosten. www.gitarist.nl/events

David Hollestelle

Eric van Nieuwland

Max Westendorp

Marcel Singor

Gitarist

DE BASSIST
KWARTALEBLAD VOOR BASSISTEN

GITAARSCHOOL
NEDERLAND

EUROPEAN GUITAR
TEACHERS' ASSOCIATION
EGTA

G

SERVICEDESK

Neem nu een jaarabonnement op **Gitarist**
En krijg er een mooi welkomstcadeau bij!

12 edities voor € 69,90

Dat is 20% korting op de losse nummer prijs

Plus naar keuze een van de items hieronder
afgebeeld – of een ander cadeau dat je op
Muziekmagazines.nl kan uitkiezen!

Gitarist stuurt je een welkomstcadeau op als je nu een jaarabonnement (12 edities) neemt! (zolang de voorraad strekt)
Kies een van de volgende cadeaus:

De Muzikantengids (t.w.v. € 28,90, 350p), Tipboek Elektrische Gitaar (t.w.v. € 17,50, 262p), Tipboek Versterkers en Effecten (t.w.v. € 17,50, 302p), of een jaarabonnement (6 edities) op Musicmaker (t.w.v. € 29,90). Let wel: je zit nóóit vast aan een abonnement; je kunt altijd opzeggen als de abonnementsperiode verlopen is!

Bestel nu! Ga naar:

muziekmagazines.nl/gitarist
of bel 020 675 5308.

Ik groeide op in New York en alle gitaarleraren speelden jazz. Daar leerde ik muziek lezen en schrijven en daar komen die ingewikkelde akkoorden vandaan. Toen ik met The Stray Cats begon wilde ik rockabilly met iets extra's, dus in *Stray Cat Strut* hoor je bijvoorbeeld de verminderde toonladder. Maar denk nou niet dat je per se theorie moet leren. Ik denk bijna nooit aan theorie als ik speel.

Ik word blij als ik nieuwe sounds en toonladders in rockabilly kan gebruiken. Blijf niet hangen in pentatoniek. Je muziek wordt veel interessanter als je doorgangsnoten gebruikt; verlaag de kwint, verhoog de none. Ga je van een A akkoord naar D, probeer dan tussendoor iets met E_b te doen. Dat is mijn tip. Bijna niemand doet dat, maar dat soort dingen maakt muziek juist spannend.

Toen ik mijn Gretsch 6120 kocht blies de klank daarvan me omver. Mijn sound is clean, maar niet slap. Dat komt omdat mijn gitaar hol is en er lucht door de gitaar beweegt, en omdat Ray Butts de Filter'Tron pickups uitvond. Verder heb je een cleane amp nodig die je zo afstelt dat hij net niet gaat vervormen. Mijn favoriet is de Fender Bassman. En natuurlijk een Echoplex.

Als ik in de auto zit, luister ik altijd naar bluegrass. Maar thuis staat de radio standaard op rockabilly. Ik houd van die muziek. Het lijkt wel of elke stad tegenwoordig tien nieuwe, jonge rockabillybands heeft. Ik luister daar graag naar want ze willen vooruit, met nieuwe invloeden en veel enthousiasme. Jim Heath van Reverend Horton Heat is fantastisch.

Ik speel met plectrum, maar soms met mijn vingers. Er zijn verschillende stijlen van fingerpicking, maar ik doe eerlijk gezegd maar wat. Je kunt spelen als Chet Atkins, met je duim voor de afwisselende bassnaren, of meer rollend, zoals Merle Travis. Kijk zelf maar welke vingers je wilt gebruiken. Ik klem mijn plectrum onder mijn wijsvinger en speel met mijn duim en andere drie vingers. Er bestaat geen goed of fout.

Zodra je 's ochtends wakker wordt, heb je met regels te maken. Je mag maar met een bepaalde snelheid rijden en je moet op tijd op je werk zijn. Waarom zou je dan regels accepteren als je thuiskomt en je wilt gitaarspelen? Laat je niet beperken. Doe wat je wilt met je instrument want dat maakt jou uniek. Laat je door niemand vertellen hoe je moet spelen.

Brian Setzer

Deze Amerikaanse rockabillymaestro brak in de jaren tachtig door met The Stray Cats. Op zijn signature Gretsch 6120 combineert hij rockabilly met blues en jazz en nog veel meer. De titel van zijn nieuwe album is tevens zijn motto: 'Gotta Have The Rumble'!

tekst **Grant Moon** foto's **Russ Harrington**

muzeikmagazines.nl

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muzeikmagazines.nl/de-bassist
DE BASSIST. BASSICS.
Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Gitarist		Adverteerdersindex	
Alphenaar	60	Hoshino	02
Amsterdam Guitar Heaven	53	High Tech Distribution	13
Aquarium Sessions	44	Jackson	41
Bassist	66	Kees Dee	60
De Snaar	60	Key Music	30/39/60
Diamond Guitars	60	Lefty Guitars	60
Dijkman	60	Lord Of The Strings	60
EMD	25	Mainstreet	60
Fender	68	Muzeikmagazines.nl	18
Gitaarschool Apeldoorn	44	North End Music	60
Gitaarshop Heemstede	60	Sacksioni	60
Gitarist	50	Sound Service	23
Gitarium	60	Stage Coach Sessions	46
Gretsch	03	The Music Alliance	08
Guitar Shop Delft	60	The Tipbook Company	66
Guitarshop Apeldoorn	60	Thomann	20/21
Hagstrom	67	Van De Moer Instrumenten	60
Homestead	15	Voerman & Meyer	17

20-12_DB_IF_92-128.indd 1

08-09-2021 14:00

VOOR NIKS

Ze zijn gek, die jongens van de Tipbook Company. Zes geactualiseerde e-boeken bomvol informatie, maar liefst 200 tot 300 pagina's dik. Nu geen €17,50 (print) of €6,99 (eTipboek), maar helemaal gratis* te downloaden via www.tipbook.com/apps. Cadeautje!

*Tijdelijke actie. Normale prijs eTipboek €6,99. Nu gratis voor iOS; €0,99 voor Android. Geldt voor alle digitale Tipboeken. Check www.tipbook.com/apps. Papieren Tipboeken: €17,50 per 01-02-1016.

Available on the App Store

Available on the App Store

Available on the App Store

ANGEL VIVALDI

ARTIST SIGNATURE

**SAVAGE
ELEGANCE**
PRO-MOD
DK24-6 NOVA

charvel.com

Photo: Andrew Minarik
©2021 JCM. All Rights Reserved. CHARVEL® and the distinctive headstock shapes commonly found on CHARVEL® guitars are registered trademarks of Jackson/Charvel Manufacturing, Inc., and/or its affiliates, registered in the US and other countries.

THE SONIC SHAPE- SHIFTER

AMERICAN ACOUSTASONIC® JAZZMASTER®

An otherworldly guitar that combines iconic acoustic voicings and big electric tones with one powerful Blend Knob. Unlock an impossible range of sounds - no matter how you spin it.

Fender®

CRAFTED IN CORONA, CALIFORNIA

© 2021 Fender Musical Instruments Corporation. FENDER, FENDER in fanciful script, JAZZMASTER and the distinctive headstock commonly found on Fender guitars and basses are trademarks of FMI. All rights reserved.

● The AMERICAN ACOUSTASONIC JAZZMASTER shown in Ocean Turquoise. Iconic acoustic voicings. Big electric tones. One powerful Blend Knob.